

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

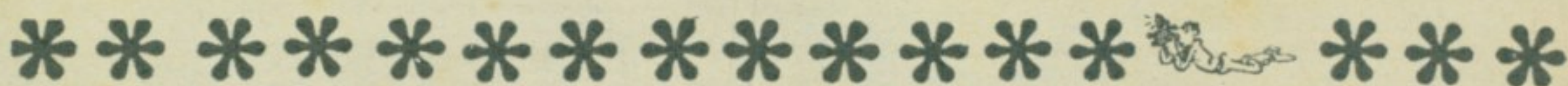
2
ДИНАРА

ГОДИН
XXXII
БРОЈ
1007
16. IV 1971.

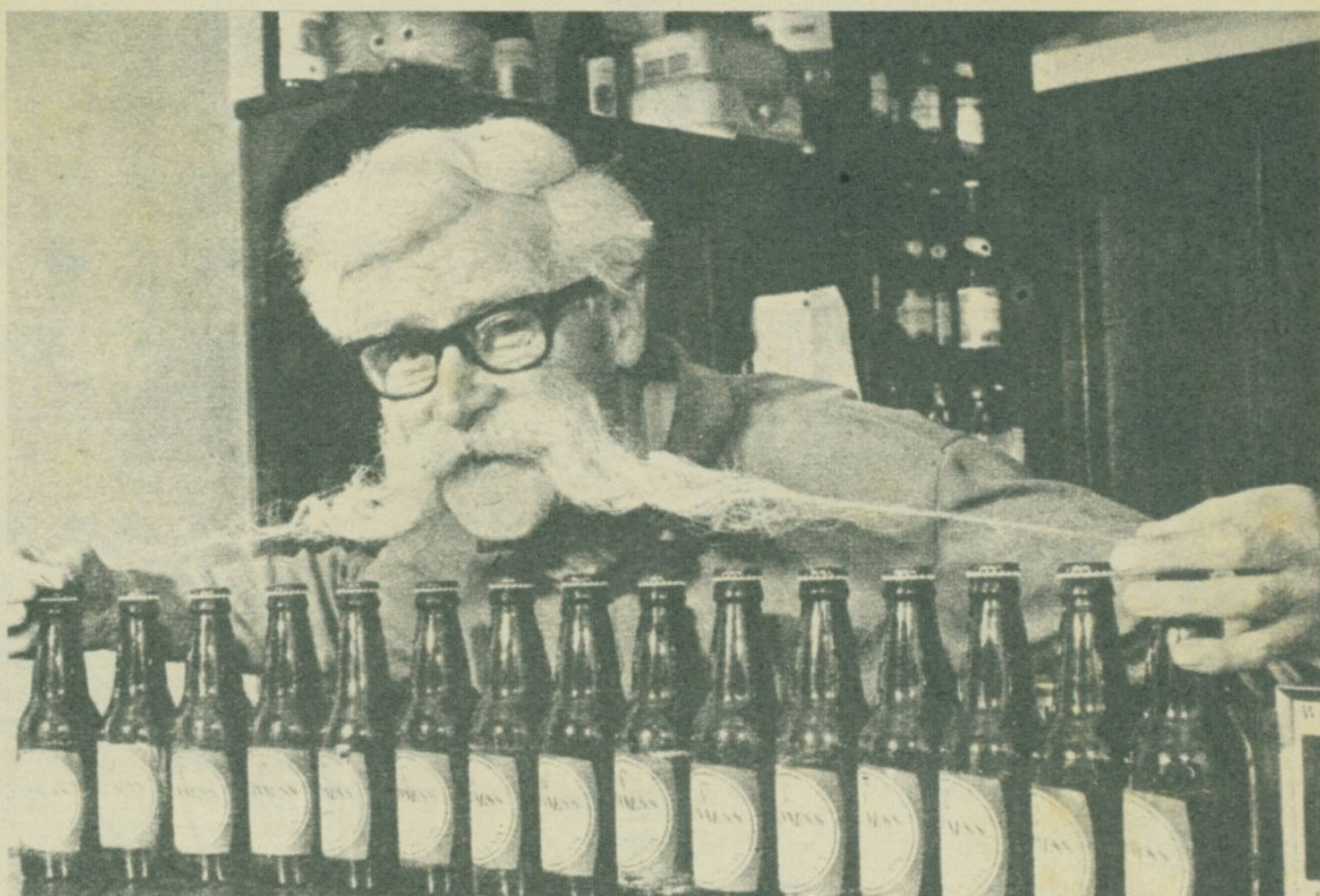
ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ДОГОДИЛО СЕ...

КАЦИГА ЗА ПОЛИЦАЈЦА. — Због све чешћих напада наоружаних преступника на чуваре реда, дански полицајци су добили нову опрему која треба да их заштити. Опрема се састоји од прслука који метак не пробија и кациге што подсећа на шлем астронаута с прсрезом за очи која може да се навуче на лице.

УДРУЖЕЊЕ БРКАЈЛИЈА. — Џон Рој из Бизли Енда, у енглеској покрајини Есексу, председник је чувеног клуба Хендлбар чији чланови имају најдуже бркове у Великој Британији. Рој с правом заузима место председника јер су његови брци најдужи на Британским острвима: 84 сантиметра. Чланови клуба, међутим, ретко мере своје бркове сантиметрима. Пошто своје састанке одржавају у једној пивници, мере их — пивским флашама. Председникови бркови, раширени, могу да наткриле 15 боца пива.

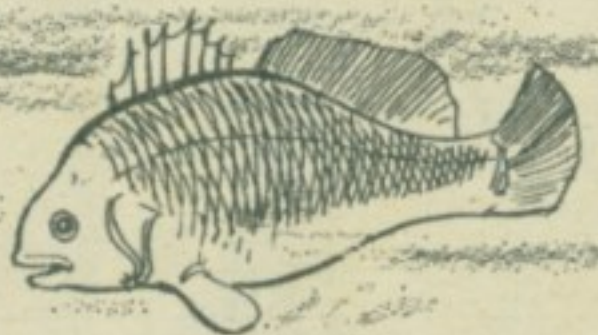
„Громовима“
НАЗИВАЈУ
ОКАМЕЊЕНЕ КОСТИ
ПРАИСТОРИЈСКИХ
СИПА ЈЕР СЕ
ДУГО ВЕРОВАЛО
ДА СУ ТО
ОСТАЦИ ГРОМА
КОЈИ ЈЕ
УДАРИО
НА ЗЕМЉУ

УЧИТЕЉ КОЈИ ЈЕ ПЛАЊАО УЧЕНИКУ

КАДА ЈЕ ПИТАГОРА, ГРИКИ ФИЛОЗОФ И МАТЕМАТИЧАР ИЗ 6. ВЕКА ПРЕ НАШЕ ЕРЕ, ДРЖАО У ГРАДУ КРОТОНИ ПРЕДАВАЊА ИЗ МАТЕМАТИКЕ, ИМАО ЈЕ САМО ЈЕДНОГ УЧЕНИКА... ПА И ТАЈ ЈЕ ДОЛАЗИО НА ЧАСОВЕ САМО ЗАТО ШТО МУ ЈЕ ЗА ТО УЧИТЕЉ ПЛАЊАО!

СЛАТКОВОДНА РИБА-ДОБОШ

СПОРАЗУМЕВА СЕ
СА ОСТАЛИМ РИБАМА
УДАРАЈУЋИ ПЕРАЈЕМ
ПО СВОМ ПЛОВНОМ МЕХУРУ

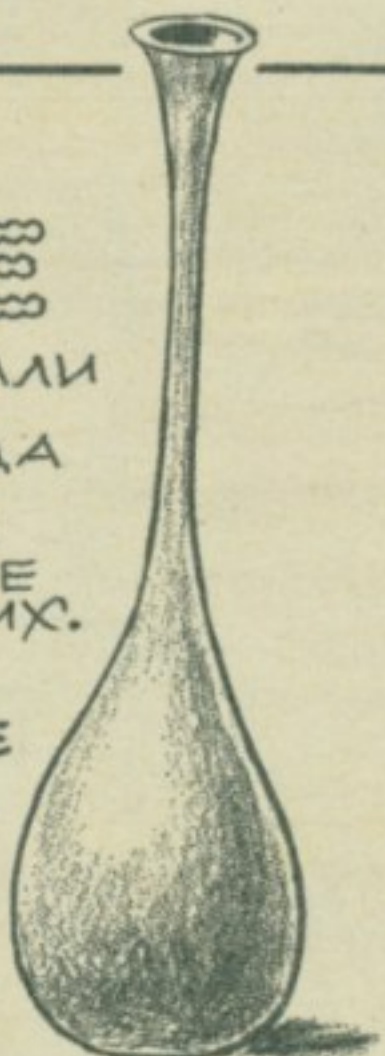
Веровалти или не!

ОВАЈ извор
У ХЕЛСИНБОРГУ ДУБОК
73 МЕТРА, ЈЕДИНИ ЈЕ
СЛАНИ ИЗВОР У
ШВЕДСКОЈ

ОВАКВЕ БОЦЕ

УПОТРЕБЉАВАЛИ
СУ СТАРИ
ИЗРАИЉЦИ ДА
У ЊИХ НА
ПОГРЕБИМА
СКУПЉАЈУ СУЗЕ
ОЖАЛОШЋЕНИХ.
БОЦЕ СУ
ПОСЛЕ
ПОСТАВЉАНЕ
НА ГРОВ
КАО ДОКАЗ
ЖАЛОСТИ
ЗА
УМРИЛИМ

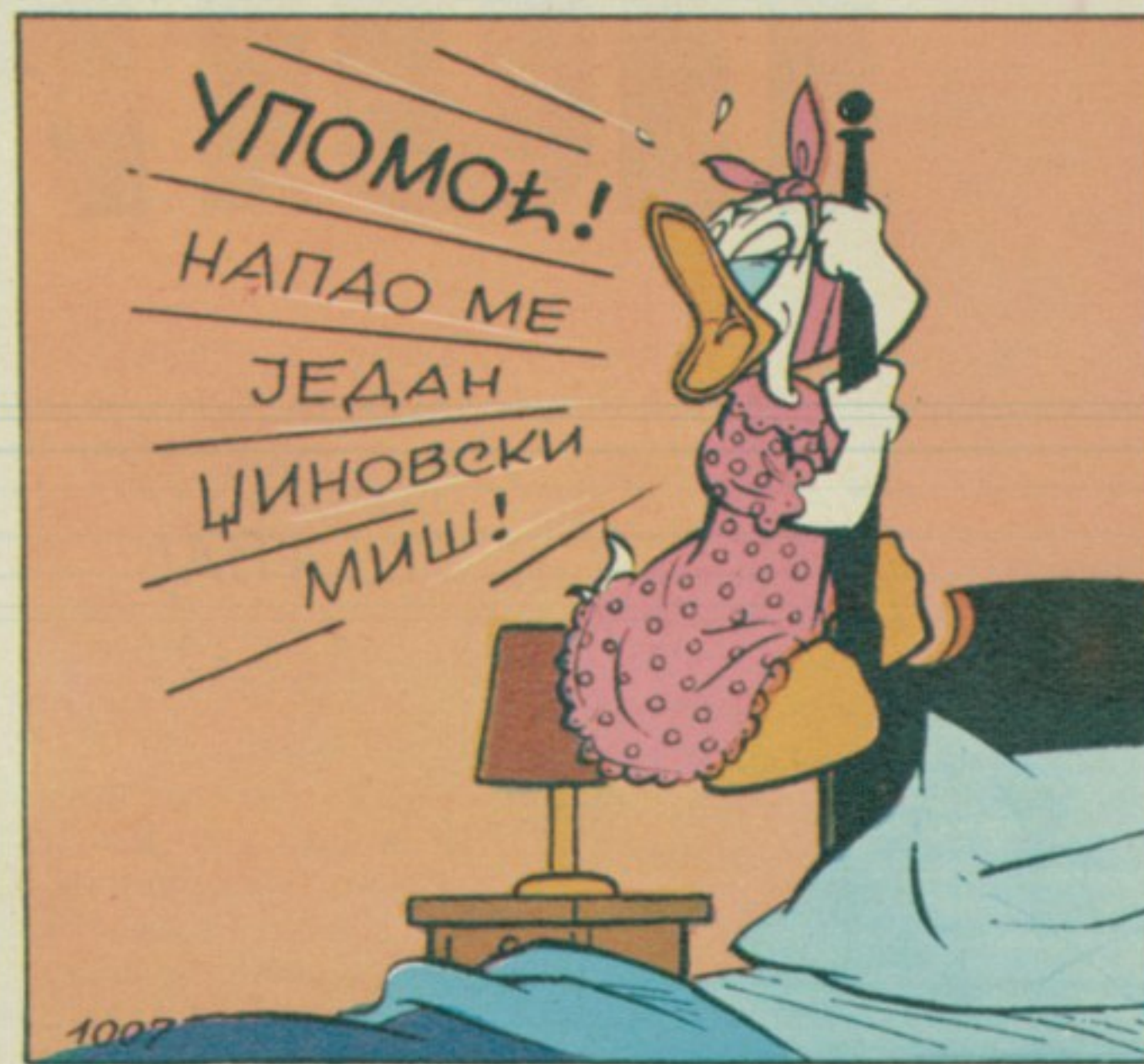
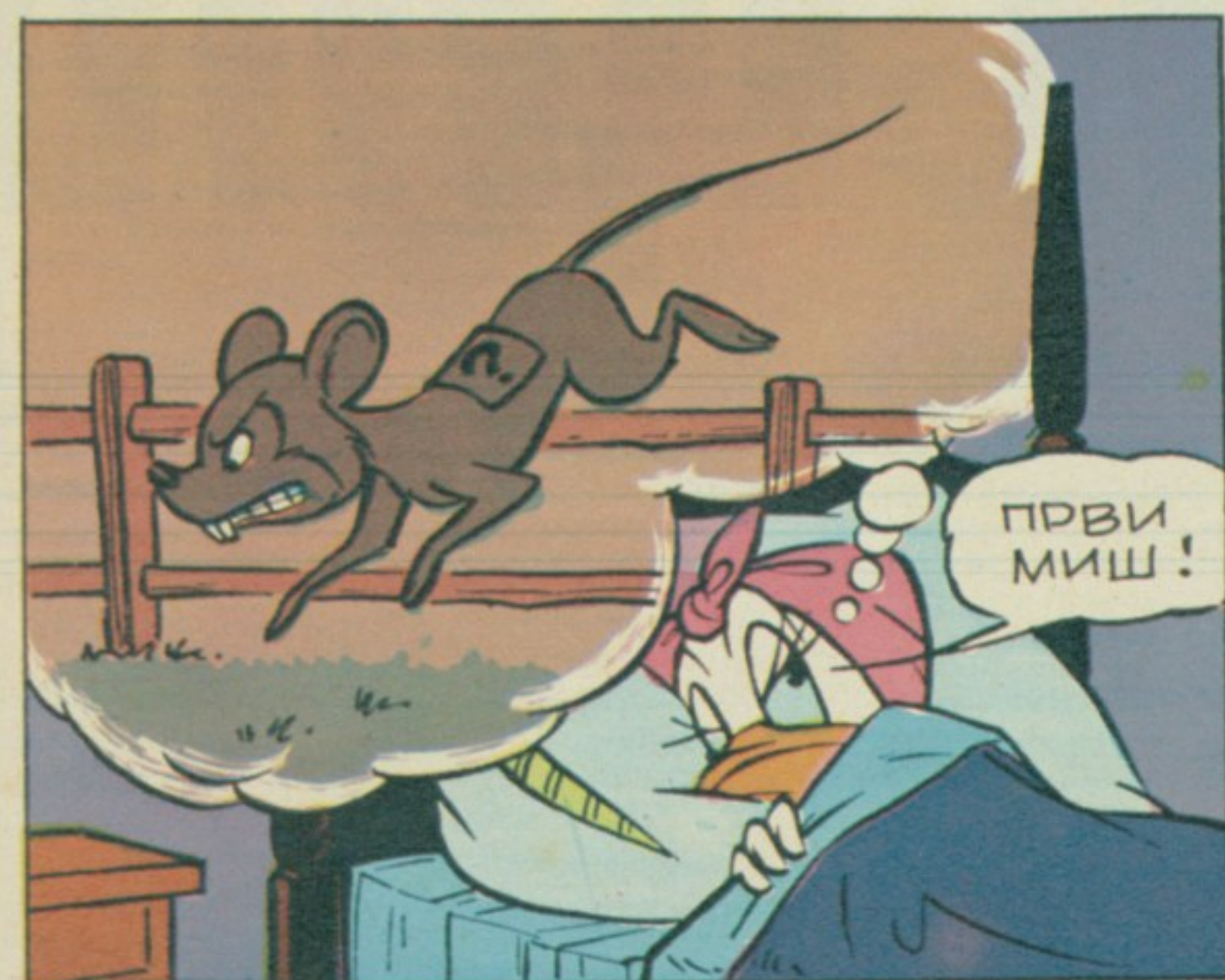
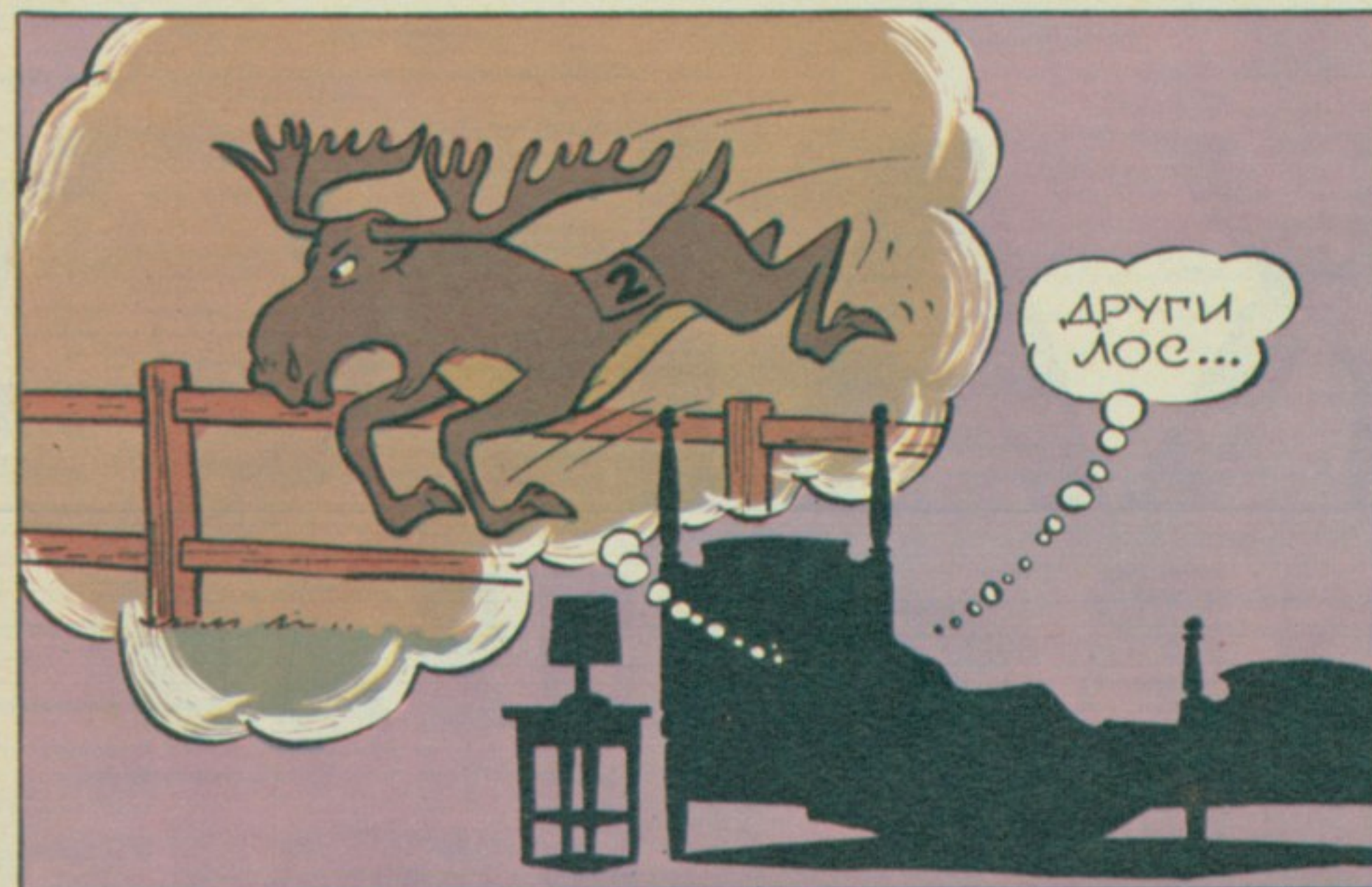
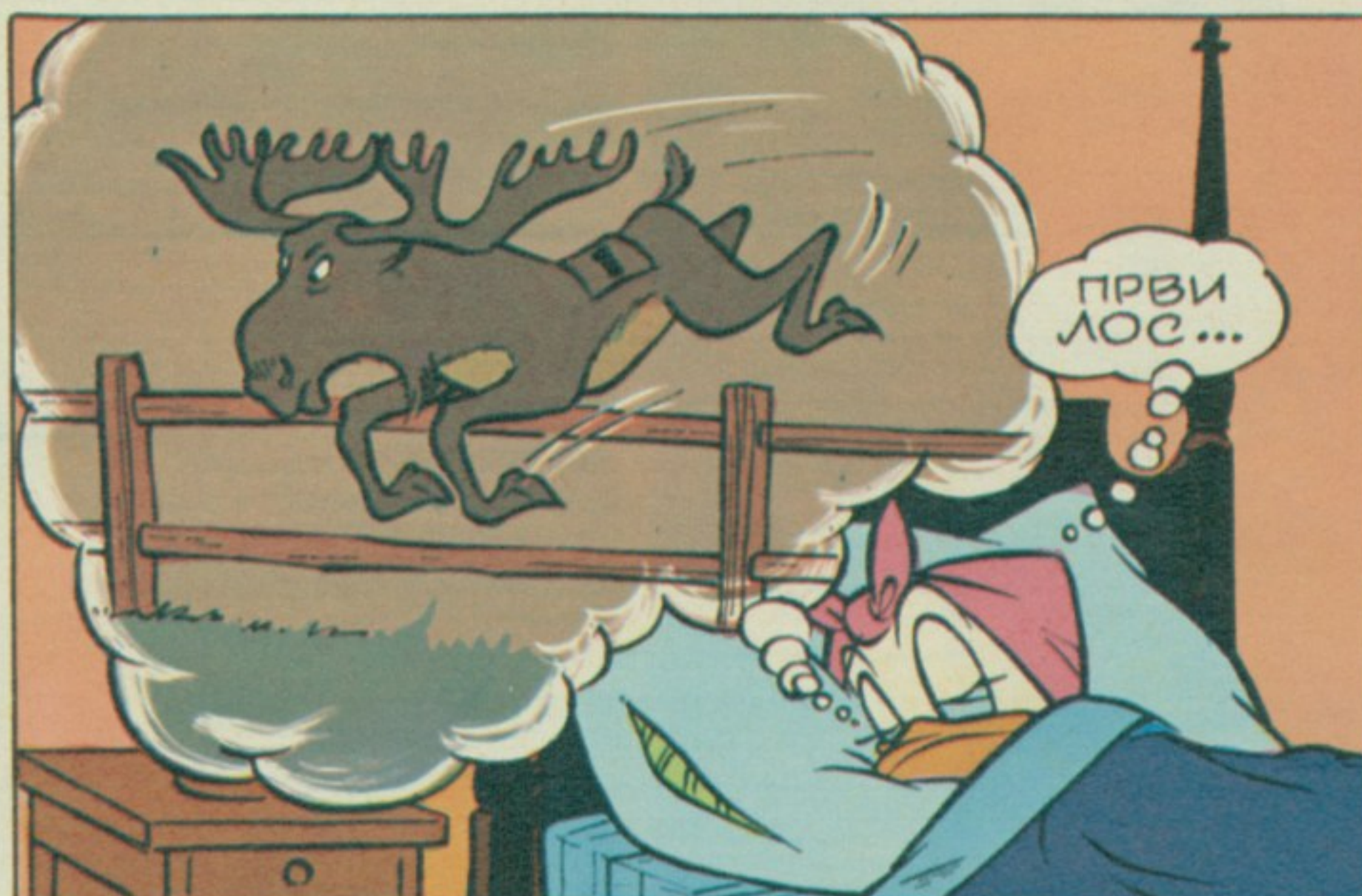

РАТ ЗБОГ ШМИНКЕ

ЖАНА ДОБРЕ БИЛА ЈЕ ОД ДЕТИЊСТВА ВЕРЕНА ЗА РОБЕРА БОМОНА, СИНА ГРОФА ОД ФЛАНДРИЈЕ. СВОГ ВЕРЕНИКА ВИДЕЛА ЈЕ ПРВИ ПУТ КАД ЈЕ ИМАЛА 19 ГОДИНА. САСТАНАК ЈЕ ЗАВРШЕН РАСКИДОМ ВЕРИДБЕ ЈЕР ЈЕ ЖАНА БИЛА НАШМИНКАНА. ЖАНИН РОЂАК, ФРАНЦУСКИ КРАЉ ФИЛИП VI ПРОГНАО ЈЕ ГРОФА И ЊЕГОВОГ СИНА КОЈИ СУ УСПЕЛИ ДА НАГОВОРЕ ЕНГЛЕСКОГ ВЛАДАРА ЕДВАРДА III ДА НАПАДНУ ФРАНЦУСКУ. ТАКО ЈЕ ПОЧЕО СТОГОДИШЊИ РАТ КОЈИ ЈЕ У СТВАРИ ТРАЈАО ОД 1339. ДО 1453. ГОДИНЕ

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ПРВАКИЊА СВЕТА ДЕСАНКА ПЕРОВИЋ:

Ја сам најмлађа у породици од укупно седморо деце, али никад ме нико није мазио. Напротив, поред старијих и ја сам брзо одрасла. Рођена сам у Црној Гори, у Велимљу крај Никшића, а у тим крајевима пушка није ништа необично. Моја старија браћа била су у партизанима и, наравно, имали су пушке. Никад их нису крили од мене, мада ја тада нисам имала више од 3—4 године. А

данас ја гађам много боље од све моје браће.

ГАЂАЈ, ДЕСО!

Кад смо се преселили у Војводину, у Врбас, ја сам некако заборавила на пушку. Заволела сам атлетику и у школи постизала добре резултате. Бацала сам куглу и копље и 1958. била јуниор-

ски првак и члан репрезентације на Балканском шампионату.

Али, једног дана напустила сам атлетику, а за то је „крив“ чика Ђока. Он је тада био тренер у стрељачком друштву у Врбасу. Једном ме је позвао на стрелиште. После малог увода дао ми је пушку и кратко рекао:

— Гађај, Десо!

Од десет метака „убила“ сам осам десетки! Тако је почело.

То је било 1960. а већ идуће године постала сам

првак државе, а 1962. ушла у државну репрезентацију. Како сам успела? Па, тренинзи, непрестано тренинзи и дисциплина без које нема добрих спортисте, а да не говоримо о светским резултатима.

Први пут сам 1964. постигла један светски рекорд, али је то на жалост било на незваничном такмичењу. За мене, мој највећи успех био је 1965. кад сам у Висбадену била друга на листи, с истим резултатом као и првакиња. И, како је то неко

добро рекао, „успех тера човека на нов успех“ — ја сам следеће 1966. на званичном првенству Европе била четврта.

Своје тренере највише сам обрадовала прошле године када сам се из Аризоне у САД вратила са златном медаљом као првакиња света. Да би се постигли овакви резултати, потребно је много рада. Али, зар то није потребно и у сваком другом послу. Мени много помаже што сам службеник Стрељачког савеза. Иначе, тешко

— ОД ДВЕ ТАКМИЧАРКЕ КОЈЕ СУ ПОДЈЕДНАКО ТЕХНИЧКИ СПРЕМНЕ ПОБЕЂУЈЕ ОНА КОЈА ИМА ЈАЧЕ ЖИВЦЕ.

бих од дванаест месеци могла да проведем бар четири-пет на припремама у Сремској Митровци. У овом граду ми стрелци имамо све услове за тренинге. (Мало ко зна да су стрелци Југославије за последње три године освојили 64 златне, 81 сребрну и 56 бронзаних медаља). Станујемо у хотелу „Сирмијус“, а стрелиште је недалеко одатле. Кажу да је то једно од најбољих стрелишта у земљи. Нисам сама, на тим припремама је увек још 15—20 девојака. Све су добре другарице.

ЈЕДАН МОЈ ДАН

Није баш прописано кад мора да се устане из кревета, али зато доручак треба завршити најдаље до осам часова јер већ у девет часова почиње тренинг и траје до 12 часова. Сви ручамо у 13 часова, а затим следи обавезан попудневни одмор до 16 часова. Затим, опет тренинг до 18 часова. Увече је вечера и мало слободног времена које свако има право да проведе како воли, у шетњи или биоскопу, а у 22,30 часова — правац кревет. Тако је то у спорту.

Мени ова дисциплина а ни напори ни тренинзи не падају тешко. Навикла сам, а и волим. А није мало задовољство бити први на свету у једној дисциплини.

Уз редовне тренинге на стрелишту, пратим сваки ред који се напише о стрељаштву. Да бих задржала ово место које сам освојила, морам пратити теорију о стрељаштву и упознати све новине у том спорту. Доста времена утрошим и на оп-

шту физичку припрему за такмичење, на одржавање кондиције. Највише волим кошарку и пливање.

Сада се припремам за првенство Европе у гађању из ваздушне пушке и оно ће, вероватно, већ бити завршено док ви будете ово читали. Очекујем добре резултате.

ПОМИРИСАТИ СВЕТ

Путујући на разна такмичења видела сам многе земље. Стигла сам и тамо где никада не бих могла својим новцем. Европу знам готово боље него нашу земљу. Још нисам видела Совјетски Савез, Јапан и Индију. Иако су то кратки сусрети, при којима се једна земља само „омирише“ ипак сам задовољна. Успела сам да саз-

нам нешто више о свету и стекнем пуно пријатеља.

Ипак, „свугде прођи својој кући доћи“. Најсрећнији дан у мом животу је дочек који ми је приређен кад сам из Аризоне донела златну медаљу светске првакиње. Никада то нећу заборавити. Али, то је у исто време и тешка обавеза. Оно што сам постигла, сада не смем да уништим. Не смем да разочарам ни своје симпатизере ни своје конкуренткиње. Морам оправдати титулу прве међу женама стрелцима у свету.

Знам да вас занима техника гађања. Многи од вас можда никад нису имали пушку у рукама. Гађање је компликован посао. Потребна је, пре свега, изванредна концентрација. Колико је то важно, видела сам и сама на светском првенству у Аризони. Нисам технички ништа била спремнија од својих конкуренткиња, али је помогла психичка припремљеност.

Стрелац нипошто не сме да се обесхрабри после лошег поготка.

ДЕСАНКА ПЕРОВИЋ

ЛИЧНА КАРТА

Тежина — 76 кг
Висина — 180 см
Година — 29

ПЕТ МЕДАЉА

Олимпијски меч: 592 круга, златна медаља (нов светски рекорд)

Ваздушна пушка са диоптером: 371 круг, сребрна медаља

Стандардна малокалибарска пушка: 564 круга, сребрна медаља

Олимпијски меч, екипно жене: 1.759 кругова, златна медаља

Ваздушна пушка са диоптером, екипно жене: 1.102 круга, златна медаља.

КАД КРЕНЕ НАОПАЧКЕ...

Мени је у Фениксу пошло наопако: гађала сам малокалибарском пушком у лежећем ставу (укупно 60 метака) и у првој серији од десет метака „убила“ сам три деветке што је било ужасно лош почетак. Нисам губила главу. Победила сам саму себе, прибрала се и кад сам била сигурна да ми рука неће задрхтати — наставила сам. У свих преосталих пет

серија од десет метака имала сам само пет деветки. Укупно сам од 600 могућих освојила 592 круга.

Добром стрелцу нису потребни само снага и мишићи већ и јака воља и моћ да се усредсреди. Ми стрелци морамо да имамо „дебеле живце“, на нас ништа не сме да утиче, ни успех ни неуспех. Док око нас праште пушке, ми ништа не чујемо, ништа не видимо. Само мирна рука и мета у даљини. То је наш свет. Јер, стрелац не гађа само за себе већ за целу екипу, понекад и за целу земљу.

По годинама старости стрелци се деле на три категорије: ПИОНИРИ до 14 година, ЈУНИОРИ до 20 година и СЕНИОРИ старији од 20 година.

По постигнутим резултатима, стрелци се деле такође на три категорије:

„ДОБАР СТРЕЛАЦ“ (овај назив додељује стрељачка дружина свом члану кад постигне успех на такмичењу), „ОДЛИЧАН СТРЕЛАЦ“ (назив додељује општински стрељачки савез) и „МАЈСТОР СТРЕЛАЦ“ (највиша титула и припада стрел-

цима који су се посебно истакли на такмичењима у земљи и иностранству. Назив додељује републички стрељачки савез).

Такмичења у гађању изводе се **ваздушном, малокалибарском и војничком пушком**, (у кружне мете и у мету која представља јелена), као и **ловачком пушком** (у глинене голубове у лету). **Ваздушним пиштољем** гађа се у кружне мете а **малокалибарским и великокалибарским** у кружне мете и силуете.

Кружна мета за ваздушну пушку има пречник 83

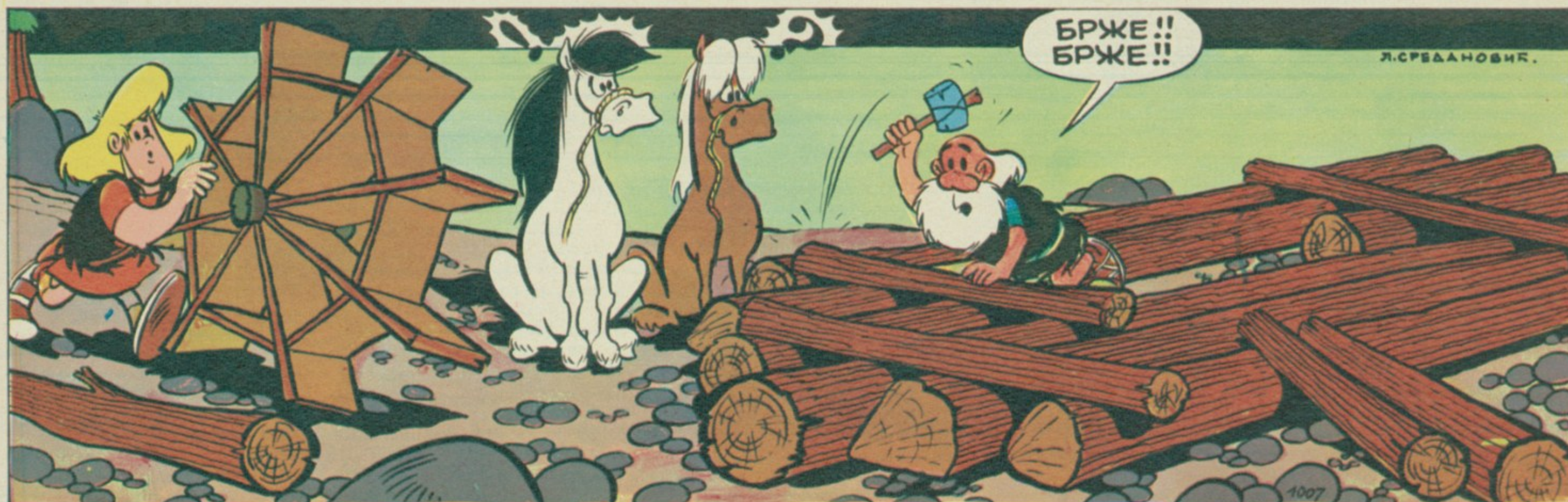
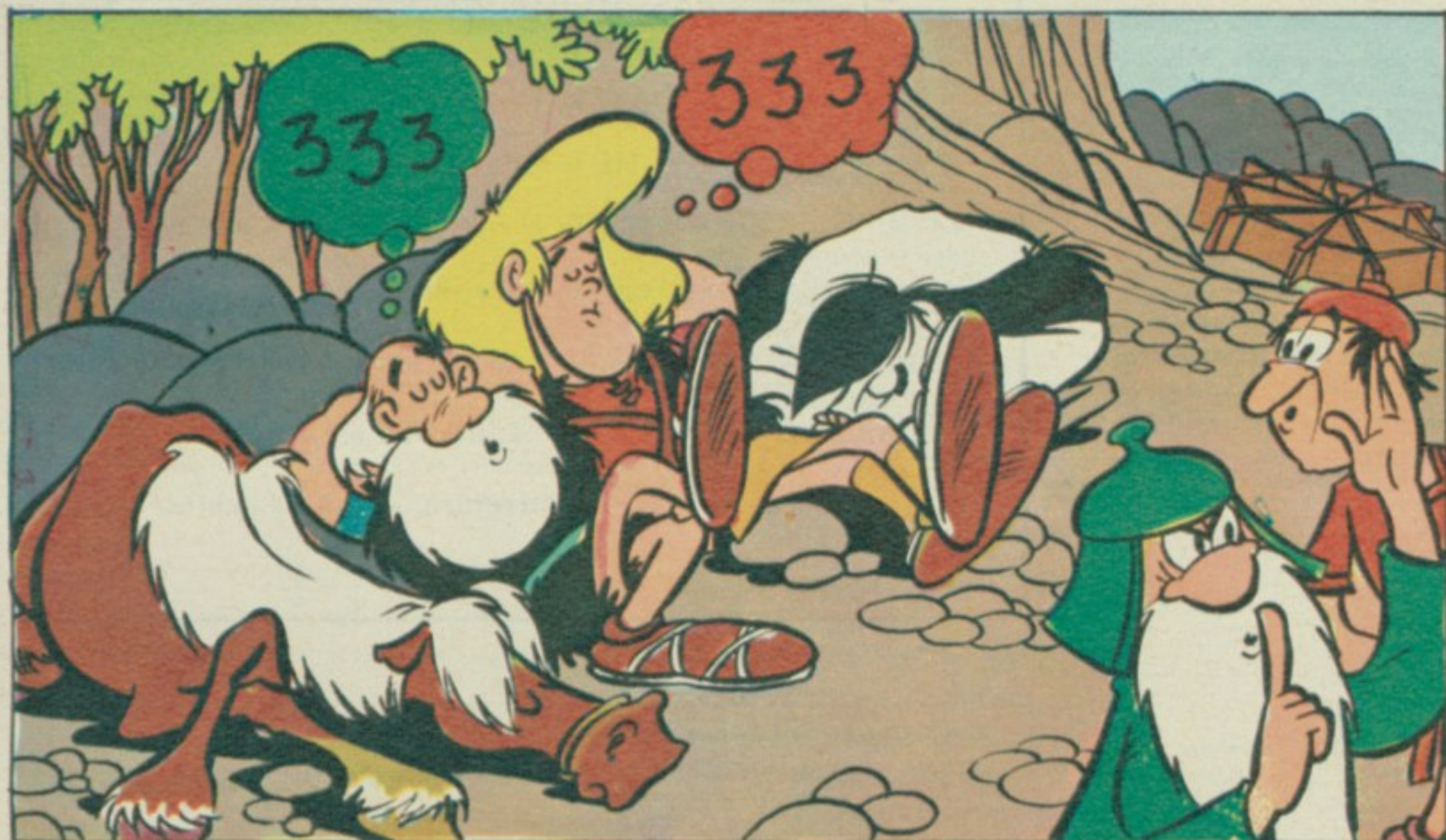
мм и налази се 10 метара удаљена од стрелца. Гађа се само из стојећег става. Кружна мета за малокалибарску пушку има пречник 162 мм и удаљена је 50 метара од стрелца. Гађа се из три става: стојећег, клечећег и лежећег. Мета за војничку пушку удаљена је 300 метара и има пречник од 1 метра, а на 200, 150 и 100 метара се постављају мање мете. Гађа се из сва три става.

Пиштољем се гађа из стојећег става. Ваздушним пиштољем у мете удаљене 10 метара, малокалибарским у кружне мете удаљене 50 ме-

тара и у силуете удаљене 25 метара (брзо гађање у пет силуета које се окрећу око своје осе). Пиштољем великог калибра гађа се у кружне мете и у силуете са удаљености од 25 м.

Стрељачке дружине имају у чланство и ученике основних школа који се такмиче у категорији пионира. Ове дружине постоје у свакој општини која има услове за развој стрељаштва: стрелиште у дворани за ваздушну пушку и стрелиште на отвореном простору за малокалибарско и великокалибарско оружје.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ИСТИНА О НАСРЕДИН ХОЏИ

Учитељ га је проклео речима: — Нека те читавог живота прати казна да засмејаваш друге!

Све доскора веровало се да је и Насредин хоџа, као и Али-баба и Шехерезада, плод маште старих источњачких писаца и да такво лице никада није ни постојало. Међутим, новија турска историја је доказала да Насредин хоџа није никакво измишљено лице већ чувена личност свог времена: Насредин хоџа се помиње као највећи сатиричар и хумориста 14. века читаве Средње Азије.

Родио се у граду Костамунији у породици Чобанија која је више стотина година у својству вазалних кнезова владала у том крају. Када су изгубили самосталност, Насредин хоџа је прешао у град Коњу (Иконију) на подручју данашње Турске где су владали самостални кнежеви Илханије. Насредин је службовао као ризничар на двору иконијског валије (гувернера). Тај валија је био велики пљачкаш и гуликожа, те се народ почео да буну против њега, подстицајући још и од Насредина хоџе. Због тога је хоџа морао да побегне са двора и пресели се у град Акшехер где је живео све до смрти.

Насредин-хоџа је био и веома образован човек. Темељито је познавао обимно американско право, био вешт у астрономији и другим сродним наукама. Био је учитељ, професор на вишим школама, кадија и напоскон дипломатски представник на страним дворцима.

Говорећи о томе како је постао шаљивчија, Насредин тврди да је то последица једног проклињања: још као дечак с групом другова украо је јагње свог учитеља. Заклали су га, испекли и појели, а кад је учитељ запитао где му је јагње, они су одбили да било шта кажу. Међутим, учитељ је био улопан и после дужег претраживања нашао је закопане кости. Баци сад више нису имали куд већ да признају. Тада је учитељ почео да испитује једног по једног:

— Шта си ти радио?
— Ја сам јагње ухватио.
— Нека те читавог живота хватали и везивали!
— А шта си ти радио?
— Упитао је другог.
— Ја сам закопао кости.
— Буди читавог живота

гробар! — И тако редом... Кад је дошао до Насредина, запитао је:

— Шта си ти радио?
— Ја сам се свему томе смејао.
— Несретниче, читавог живота нека те прати казна да друге засмејаваш!

КАО ОСЕКА И ПЛИМА

Насредин-хоџа није остао само турски сатиричар. Његове шале су постале својина готово свих народа света. И у нашим народним приповеткама налази се већи број шала везаних за њега. У Русији је написан опширан роман о његовом животу, а снимљени су и филмови. Године 1966. у Цариграду је издата и романирана биографија под називом „Човек који засмејава цео свет“.

По шалама које је чинио на рачун владара, види се да није био њихов љубимац, нити их је много ценио. Од њега је остала и следећа до-

сетка. Чувеном владару Алаудину Селдуку прочитао је Насредин мудар савет неког старог песника:

Поштуј владаре, али се не дружи са њима, јер они су као морска осека и плима...

Међутим, Алаудин није разумео шта значи оно „као морска осека и плима“ и затражио је од Насредина објашњење. На то му Насредин одговори:

Владари често знају да глупост неког човека награде највећим частима, узму га за свог саветника и поставе за великог везира ако је та глупост неки хвалоспев владару, а одрубе му главу или га стрпају у тамницу ако им други пут каже истину у очи и да добар савет, али не по њиховој вољи.

БАШ СТЕ ЧУДНИ!

Позвао Насредин неке студенте кући на ручак и рекао им да га причекају пред вратима док он са женом види

шта има за јело. Када је сазнао да у кући нема ништа чиме би их погостио, сакрио се у једну собу на спрату. Студенти чекали, чекали, па га почеше дозивати. Хоџа се не одазва, а они вичу ли вичу. Изађе Насрединова жена, па им одговори да хоџе нема код куће. Ови се изненаде, па јој кажу да је хоџа малопре ушао у кућу и да је сигурно унутра. То хоџи већ досадило и он отвори прозор те довикне:

— Ала сте ви чудни људи! Зар хоџа није могао имати друга врата и изаћи!

Насредин је немогуће замислити без његовог магарца који му је нераздвојни пратилац. Али једном изгуби Насредин негде свог магарца, па тужан пође да га тражи и стигне до првих кућа града. Ту сусретне групу дечака како се играју. Он их запита:

— Децо, да ли се у вароши прича да је Насредин хоџа изгубио магарца?

Деча одговоре:
— Не прича се, хоџа!

— Е, децо, камо среће да је то истина!

ПОСЛЕДЊА ЖЕЉА

Мада је таква била последња Насрединова жеља, није остао неоткривен. Људи су на његовом гробу у Акшехеру подигли турбе, чувено криво Насрединово турбе, а касније генерације су више тог турбета подигле још једно да га штити од зуба времена. Сваке године у том граду се организује нека врста фестивала, где се појави преобучени Насредин у свом дугом огртачу и на оба везиона магарцу, а за њим читава свита пратилаца у ношњама из времена када је Насредин живео. Поворка одлази на гробља где се налази то турбе и ту се одржава, вероватно најчуднији помен на свету. Уместо свечаног мира препричавају се његове шале и ори смех.

Н. Х.

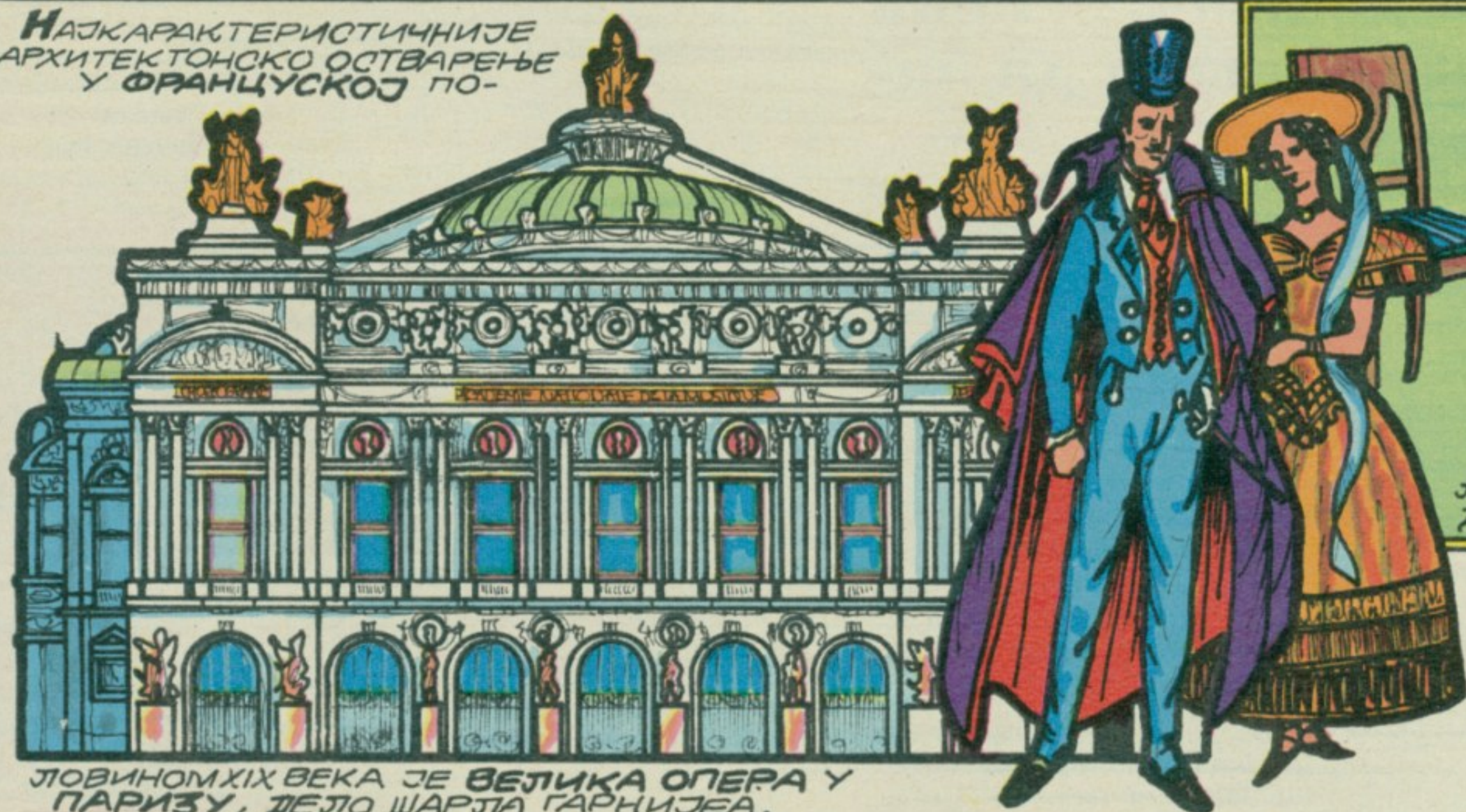
— ДЕЦО, ПРИЧА ЛИ СЕ У
ВАРОШИ ДА ЈЕ НАСРЕДИН-
ХОЏА ИЗГУБИО МАГАРЦА?

СТИЛОВИ НАШЕГ

ЗГРАДЕ XX ВЕКА ПЕЊУ СЕ ВРТОГЛАВО УВИС УСЛЕД СВЕ ВЕЛИКИХ АЛИ СЕ АРХИТЕКТИ ТРУДЕ ДА КУЋУ ЗА СТАНОВАЊЕ ПО

НАЈКАРАКТЕРИСТИЧНИЈЕ
АРХИТЕКТОНСКО ОСТВАРЕЊЕ
У ФРАНЦУСКОЈ ПО-

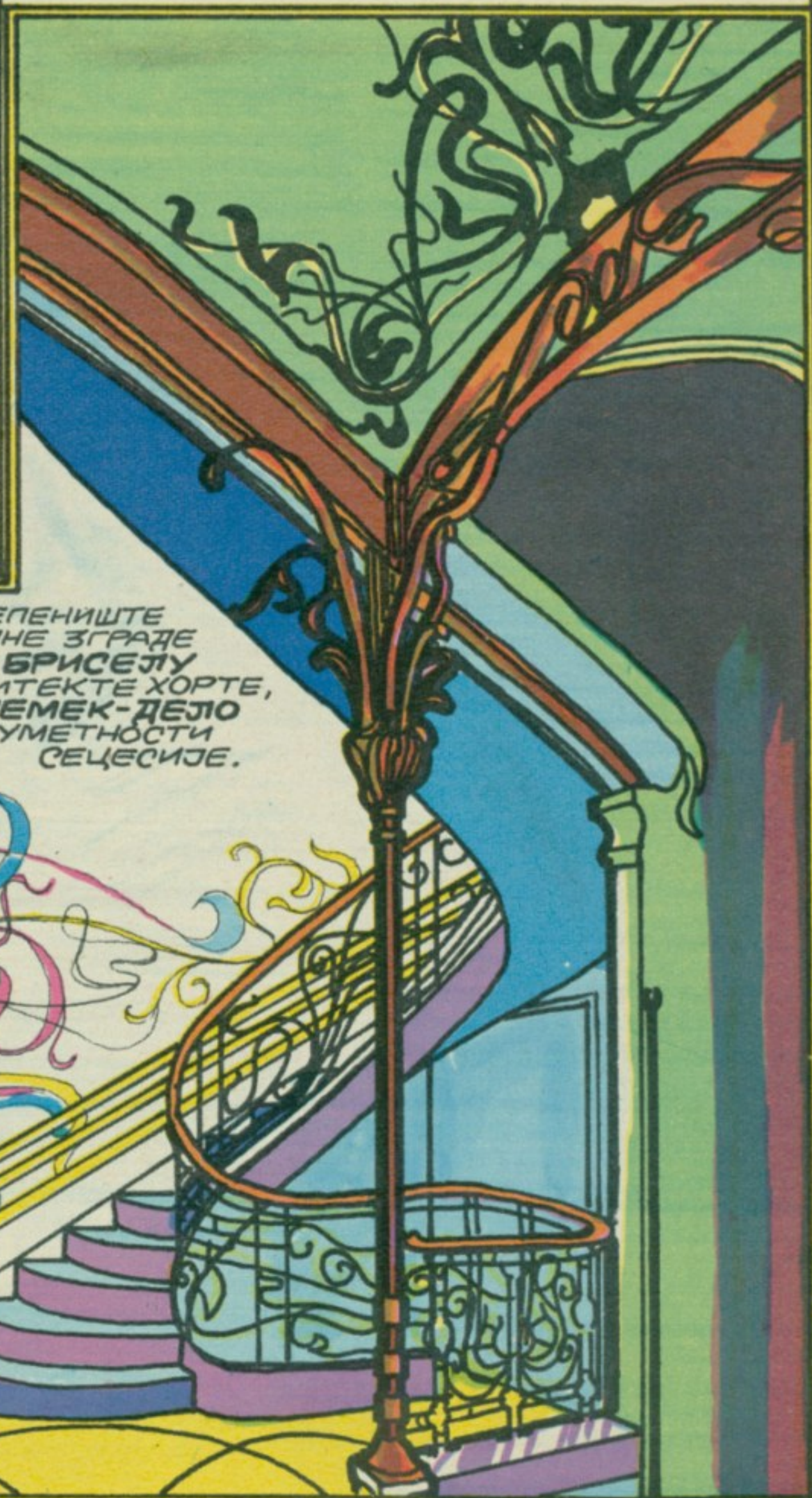
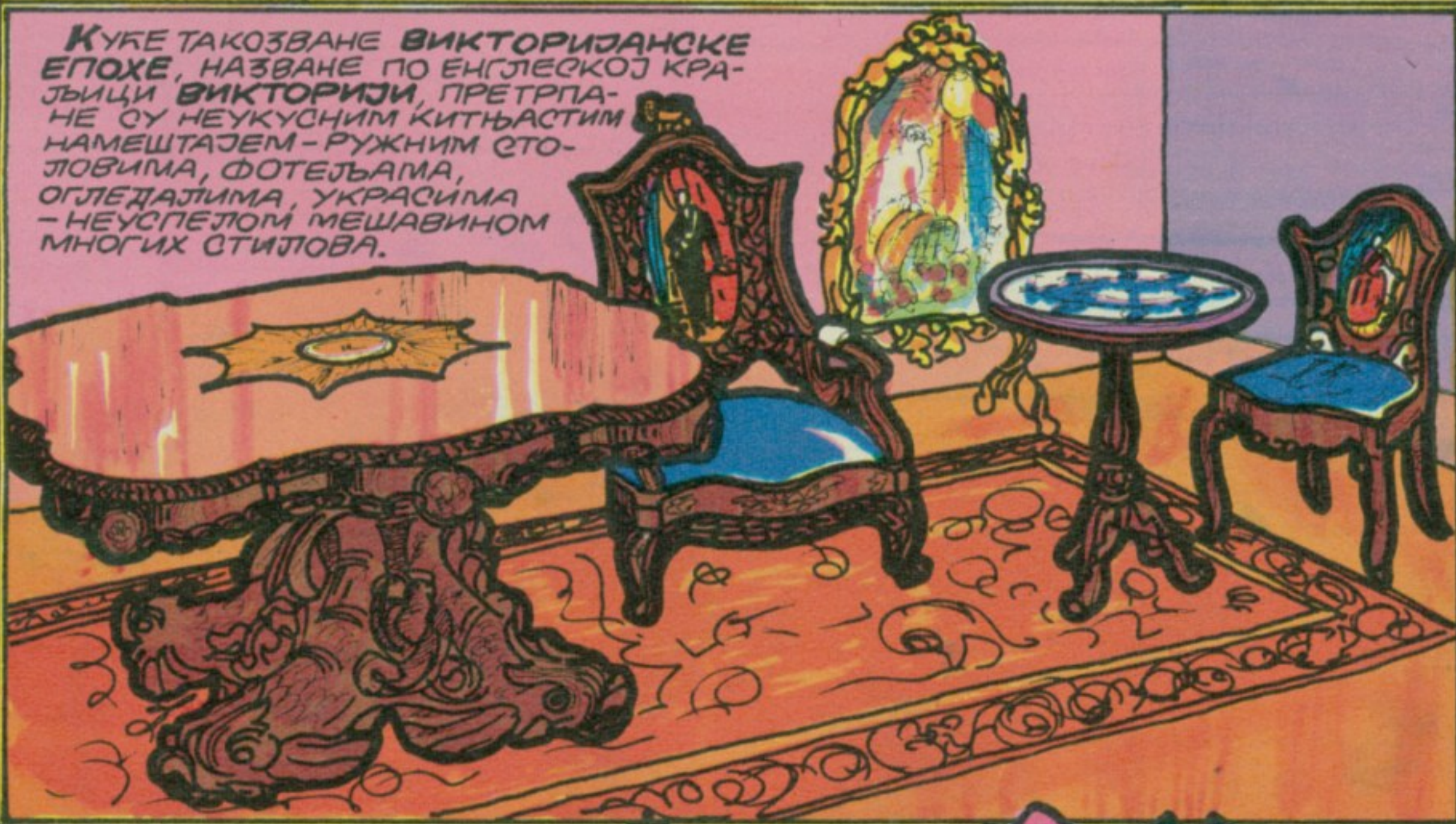
У ПОСРЕДНОЈ ПОЛОВИНИ XIX ВЕКА ЈЕ ВЕЛИКА ОПЕРА У ПАРИЗУ, ДЕЛО ШАРЛА ГАРНИЈЕА.

НАМЕШТАЈ
СТИЛА
БИДЕРМАЈЕР
ГРАЂАНСКОГ СТАЊЕЖА ДРУГЕ ПО-
ЛОВИНЕ XIX ВЕКА ПРЕДСТАВЉА СВОЈОМ ЈЕ-
ДОСТАВНОШЋУ И ЛЕПОТОМ ПРАВИ ИЗУЗЕТАК.

У другој половини XIX века у уметности влада збрка. То је епоха империјалних освајања и техничке револуције и, пошто остаје без одговарајућих израза у уметности, јавља се романтичарска чежња за прохујалим вековима. Долази до праве маније подражавања античкој уметности и само код неких, најбољих, уметника она је ублажена, тако да се још увек рађа понеко оригинално дело. Иначе, врви од „средњовековних“ замкова, „барокних“ палата, „грчких“ храмова.

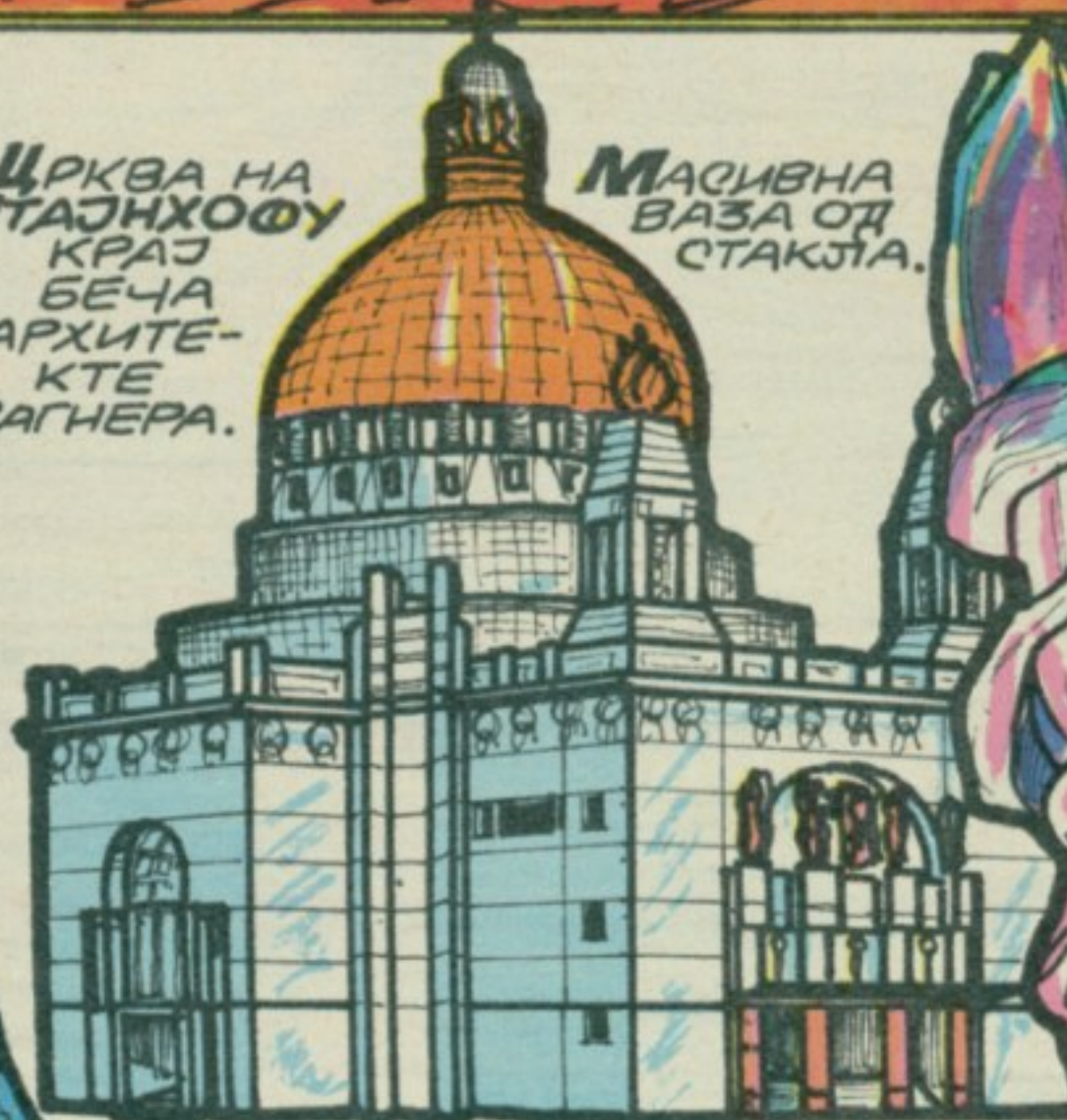
КУКЕ ТАКОЗВАНЕ ВИКТОРИЈАНСКЕ
ЕПОХЕ, НАЗВАНЕ ПО ЕНГЛЕСКОЈ КРА-
ЉИЦИ ВИКТОРИЈИ, ПРЕТРПА-
НЕ СУ НЕУКУСНИМ КИТЊАСТИМ
НАМЕШТАЈЕМ - РУЖНИМ СТО-
ЛОВИМА, ФОТЕЉАМА,
ОГЛЕДАЛИМА, УКРАСИМА
- НЕУСПЕШНОМ МЕШАВИНОМ
МНОГИХ СТИЛОВА.

СТЕПЕНИШТЕ
ЈЕДНЕ ЗГРАДЕ
У БРИСЕЛУ
АРХИТЕКТЕ ХОРТЕ,
РЕМЕК-ДЕЛО
УМЕТНОСТИ
СЕЦЕСИЈЕ.

ЦРКВА НА
ШТАЈНХОФУ
КРАЈ
БЕЧА
АРХИТЕ-
КТЕ
ВАГНЕРА.

МАСИВНА
БАЗА ОД
СТАКЛА.

Почетком XX века рађа се у Бечу и Минхену нов стил — сецесија или младалачки стил. Он се залаже за уметност, пре свега архитектуру, која би одговарала духу времена — то је доба индустрије и капитализма — и била функционална: облик грађевине треба да одговара њеној намени! И сецесија се временом утапа у празну декоративност али је њена заслуга што је прва указала на функционализам.

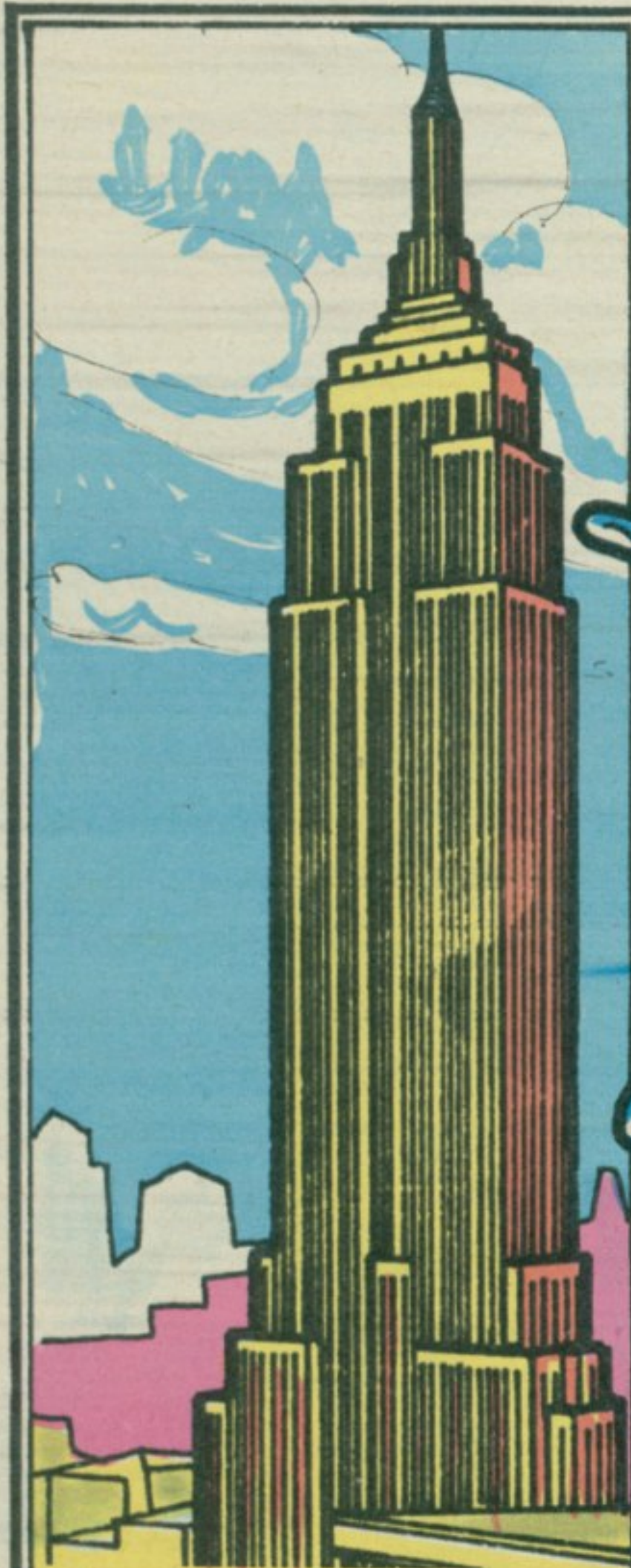
ВРЕМЕНА

ЋЕГ НЕДОСТАТКА ПРОСТОРА НОВО СМЕСТЕ У ПРИРОДУ

5

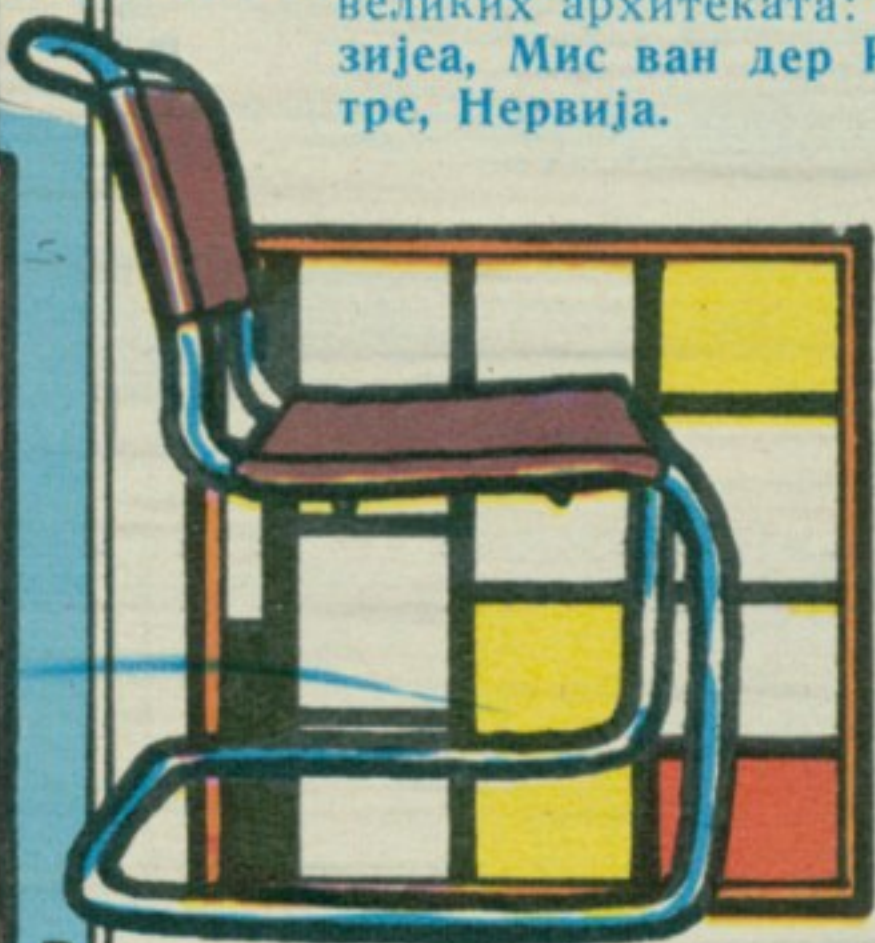
ЗАШТО СЕ МЕШАЈУ СТИЛОВИ

Веома је тешко тачно одредити време настајања и престанка неког стила у уметности и то из више разлога. Стили су, пре свега, у тесној вези с економско-друштвеним односима једне земље или читаве епохе, с поднебљем, укусом и темпераментом људи. Тако, на пример, Италија никада није сасвим прихватила готику и, док је она улазила у зrelu фазу ренесансе, у многим западним и северним земљама Европе још је цветала готска уметност. Али, поред различитих стилова који истовремено постоје у разним, па и суседним, земљама, стилови се мешају и у једној истој земљи. То се обично догађа када један стил улази у своју завршну фазу — период претеривања и одумирања — и изазива реакцију која се испољава рађањем новог, младог и полетног стила. Овакво стање у уметности може да потраје и више деценија.

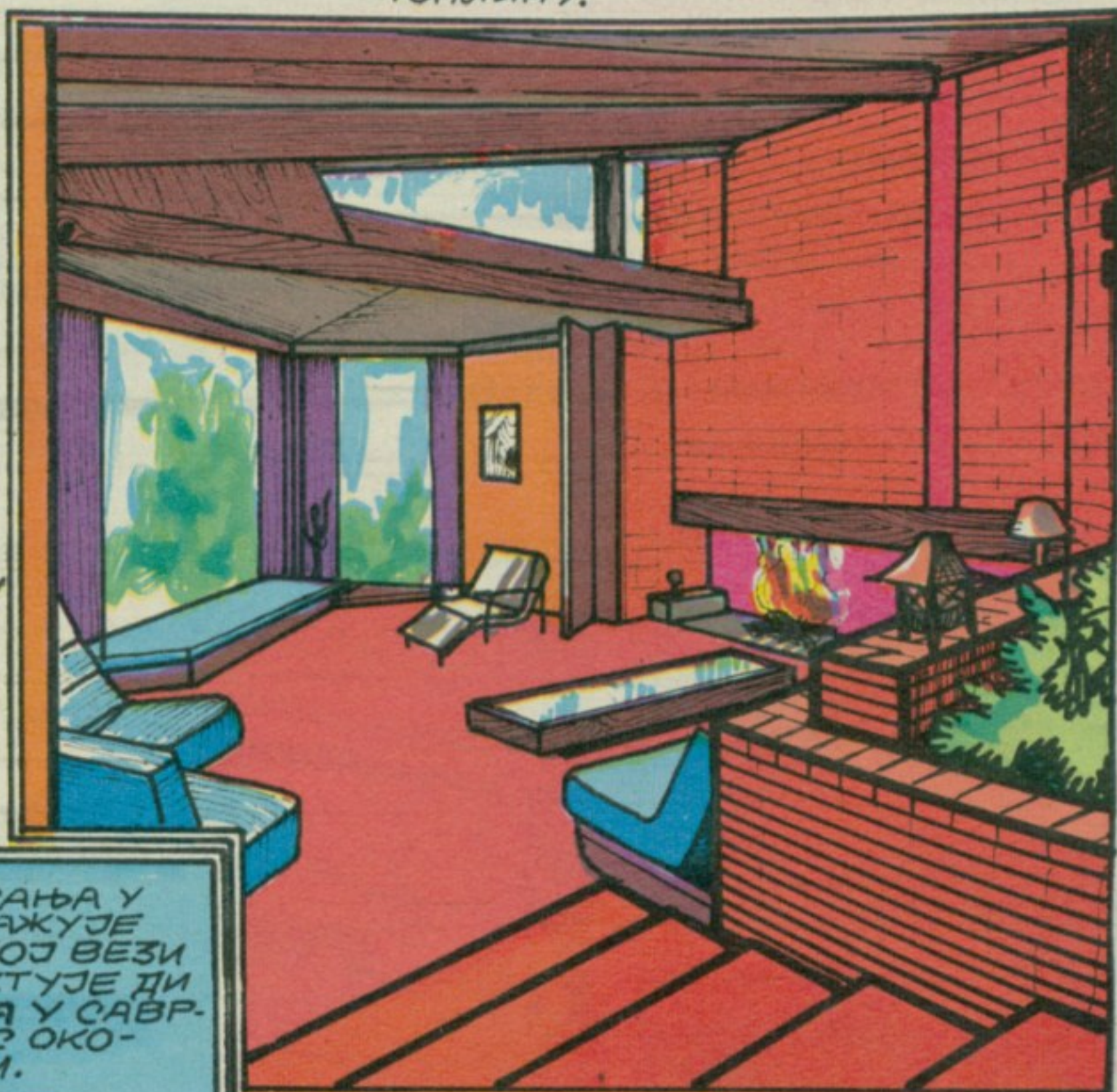
ЗАХВАЉУЈУЋИ РАЗВОЈУ ТЕХНИКЕ, НЕДОСТАТАК ПРОСТОРА У ВЕЛЕГРАДИМА РЕШАВА СЕ ОБЛАКОДЕРИМА. ЉУДИ XX ВЕКА ИДУ УВИС!

Модерна архитектура рођена је у првој половини XX века. Она, у правом смислу, почиње од тренутка када је савладан нови материјал — армирани бетон. Његовом применом постаје неизбежан раскид са старим архитектонским облицима. Тако је у савременој архитектури измењен садржај: уместо на бесмислену декорацију, она се ослања на науку — технику, индустрију и конструкцију — и уметност која проучава односе и склад маса, површина и облика. То је доба великих архитеката: Гропијуса, Корбијеа, Мис ван дер Рохеа, Рајта, Нутге, Нервија.

ШОК У ПРВОЈ ПОЛОВИНИ XX ВЕКА ИЗАЗВАЈА СУ ПЛАТНА СЛИКАРА ПИТА МОНДРИЈАНА, ЗАЧЕТНИКА МОДЕРНОГ /АБСТРАКТНОГ/ СЛИКАРСТВА И СТОЛИЦА ОД ЧЕЛИЧНИХ ЦЕВИ МАРСЕЈА БРОЈЕРА.

МОДЕРНИ АРХИТЕКТИ ЧЕСТО ИДУ У КРАЈНОСТ И ПРАВЕ КУКЕ ПРЕМА СВИМ ПРОПИСИМА "ЗДРАВОГ СТАНОВАЊА И ФУНКЦИОНАЛНОСТИ" АЛИ ХЛАДНЕ, КАО ДА СУ НАМЕЊЕНЕ РОБОТИМА А НЕ ЉУДИМА. АМЕРИКАНЦУ РАЈТУ ПОШЛО ЈЕ ЗА РУКОМ ДА ТАКВИМ ПРОСТОРИМА УДАХНЕ ЖИВОТ И ТОПЛИНУ.

РАЈТ ЈЕ ПРОТИВНИК СТАНОВАЊА У ОБЛАКОДЕРИМА. ОН ИСТРАЖУЈЕ ОБЛИКЕ КОЈИ СУ У ТЕСНОЈ ВЕЗИ С ПРИРОДОМ И ПРОЈЕКТУЈЕ ДИВНЕ ВИЛЕ ОД БЕТОНА У САВРШЕНОМ СКЛАДУ С ОКОЛИНОМ.

Друга половина XX века почиње и развија се у знаку пластичних маса. Од њих се праве елементи грађевина, фотеље, лежаји, украсни предмети, машине. Пластична маса је јевтина, лако се производи и још лакше обликује.

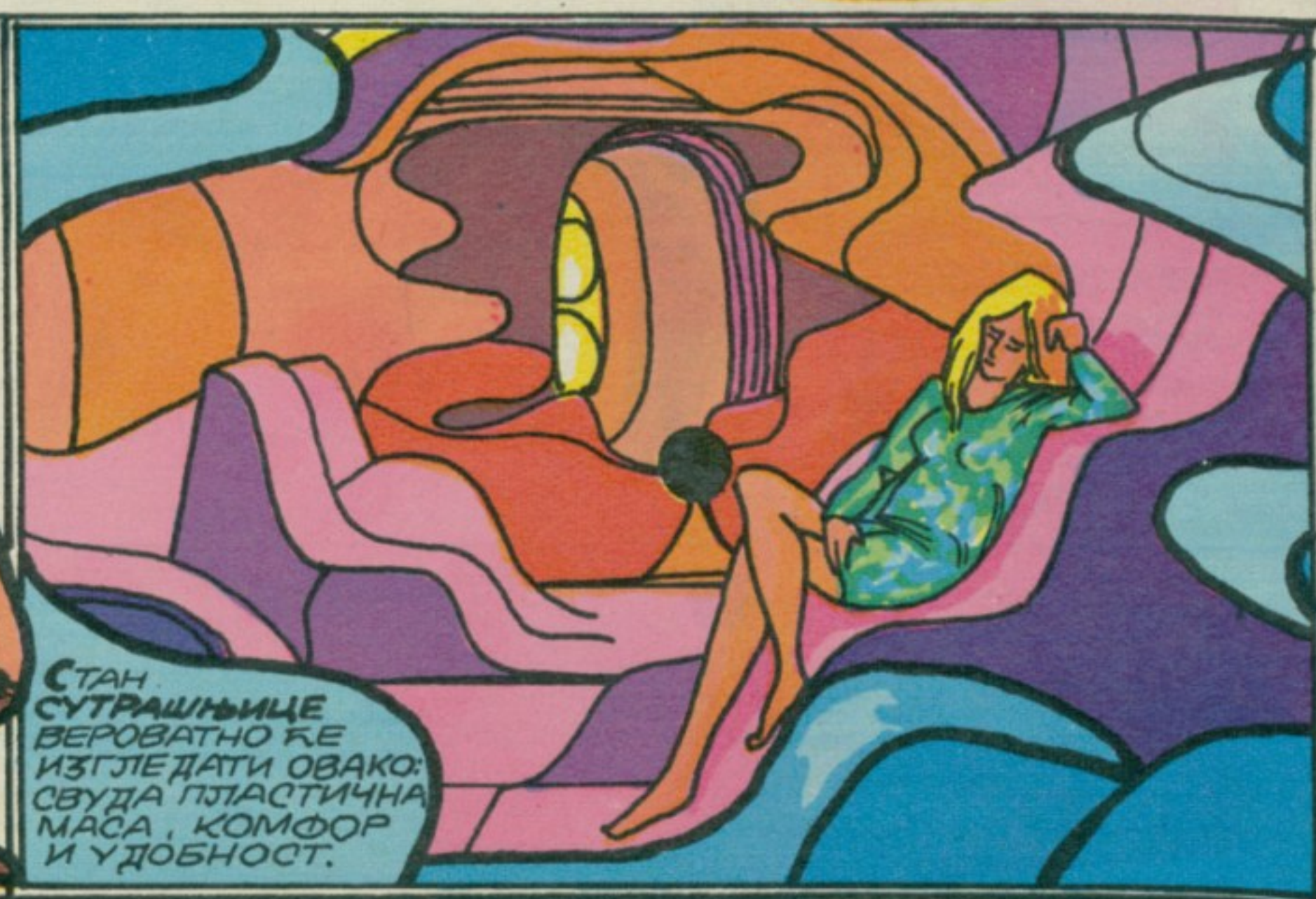
ВИСОКЕ ЗГРАДЕ У КОЈИМА СТАНОВИ, ОД ПЛАСТИЧНИХ ЕЛЕМЕНАТА, ЛИЧЕ НА ГРОЗДОВЕ И КУПОЛЕ КАДРЕ ДА ПРЕКРИЈУ ЧИТАВ ГРАД НИСУ ВИШЕ РЕТКОСТ.

ПРЕ ДЕСЕТАК ГОДИНА ЈАВЉА СЕ ПОП-АРТ КОЈИ ЛАНСИРА ТРАЖЕЊЕ ЛЕПОТЕ И УМЕТНОСТИ У ПРЕДМЕТИМА СВАКОДНЕВНЕ УПОТРЕБЕ. ФОТЕЉА НА СЛИЦИ НАПРАВЉЕНА ЈЕ У ОБЛИКУ РУКАВИЦЕ ЗА БЕЗБОЛ, А СТОЧИЦА КАО СЕМАФОР.

ЗАХВАЉУЈУЋИ РАЗВОЈУ ТЕХНОЛОГИЈЕ ОД СТАКЛА СЕ ПРАВЕ ЛЕПИ УКРАСИ И СВАКОДНЕВНИ ПРЕДМЕТИ.

СТАН СУТРАШЊИЦЕ ВЕРОВАТНО ЋЕ ИЗГЛЕДАТИ ОВАКО: СВАДА ПЛАСТИЧНА МАСА, КОМФОР И УДОБНОСТ.

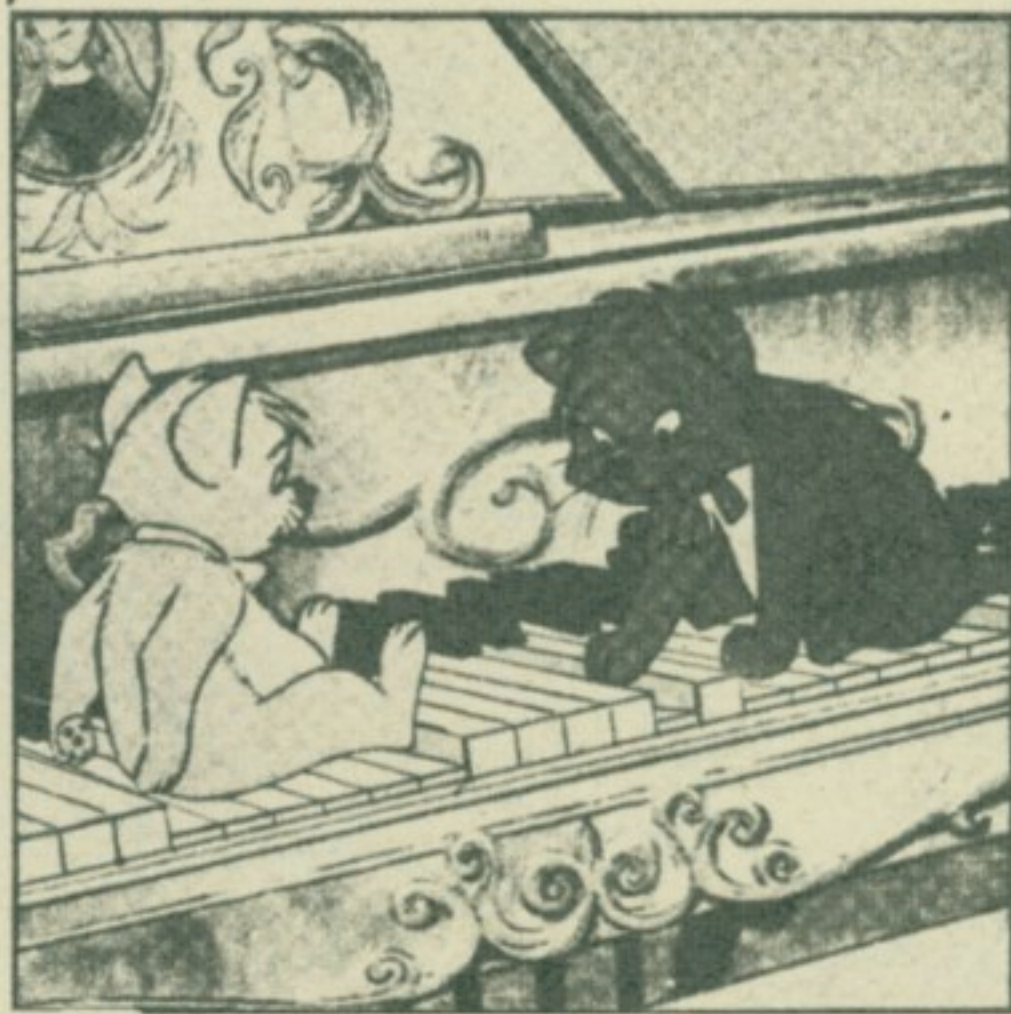
★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

ВЕОМА БОГАТА МАЧКА

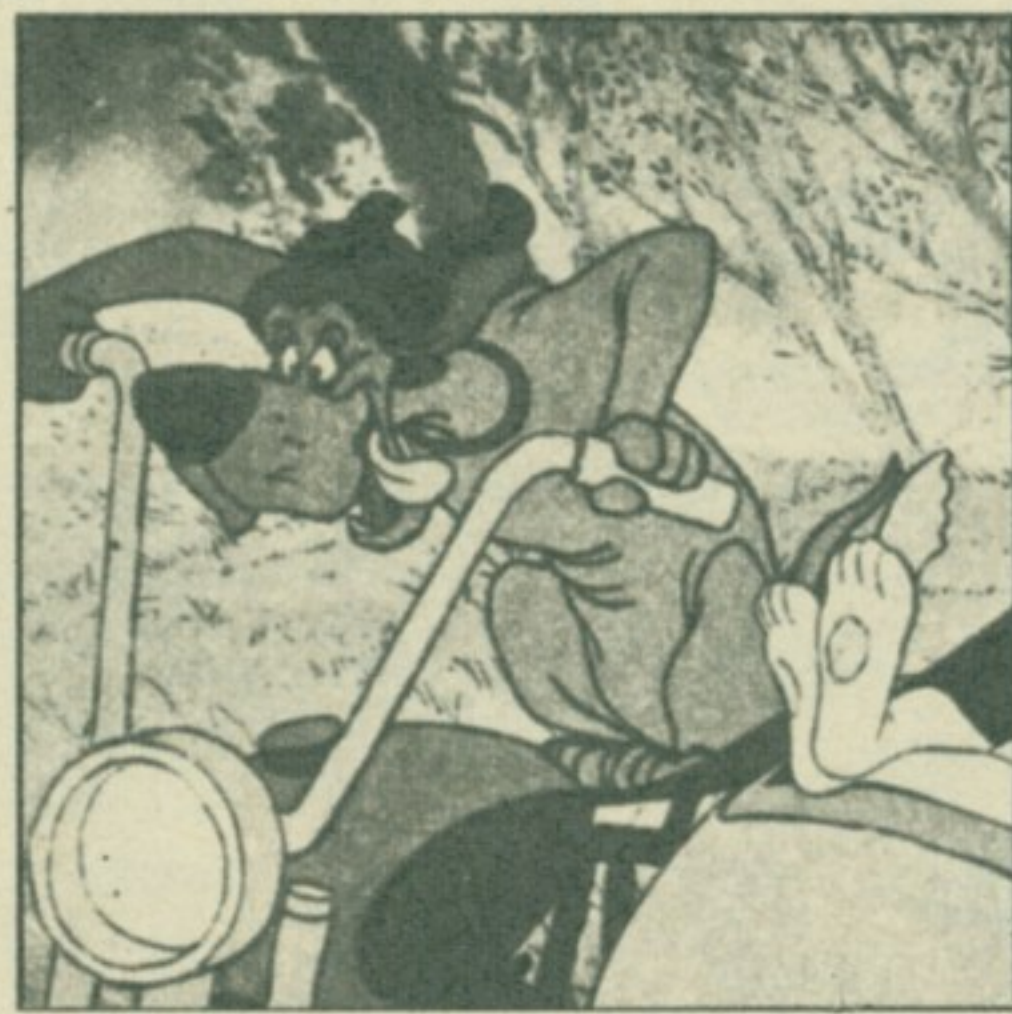
Стара и ексцентрична милионерка мадам Бонфамиј за живота је завештала тестаментом огромно богатство својој мачки Принцези и њеним мачићима. У случају да се мачјој породици нешто деси, наследство би припало њеном управнику имања Едгару. И шта се дешава: дотад мирни Едгар почиње да прогања несрећне мачке... То је укратко садржина новог дугометражног цртаног филма који припрема „Студио Волта Дизнија“.

1 Богата и размажена наследница Принцеза не слуги да њој и њеним мачићима неко ради о глави. Она је задовољна и срећна у великом дворцу који треба ускоро да јој припадне. Дане проводи у башти, међу цвећем.

2 Принцезини мачићи безбрижно се играју на клавиру. Али мисао о богатству претворила је мирног Едгара у окрутног мучитеља који сад само смишља како да приграби наследство. Он користи прилику и даје Принцези и мачићима напатак од кога ови утону у дубок сан. Намерава да их однесе некуд далеко и убије.

3 Едгар јури мотоциклом све даље и даље. Крај њега, у корпи, леже онесвешћена Принцеза и њена два мачета. Привучена звуком мотора, два пса са оближње фарме, Наполеон и Лафајет, затичу Едгара у тренутку кад он покушава да се ослободи мачака. Ту је и симпатични коњ Фру-Фру.

4 Преплашени Едгар бежи и при том губи шешир и кишобран. Очајан је јер зна да ће ови предмети постати сигуран доказ његових подмуклих планова и да ће тако кривац бити брзо откривен. Зато се враћа да их потражи. Његова господарица, мадам Бонфамиј, не може да прежали нестанак својих мачака.

5 Сеоски мачак О'Мали среће Принцезу и њене мачиће који очајно лутају пољем. Он се на први поглед заљубљује у прелепу мачку и одлучује да јој помогне. Одвешће је по сваку цену натраг у дворца.

6 Срчани О'Мали успева после много мука да доведе Принцезу у дворца мадам Бонфамиј. Он верује да није достојан Принцезине наклоности јер је она мачка из високог друштва. Зато се сад кад је она у сигурности враћа натраг на фарму. Принцеза је остала сама. Недостаје јој друштво симпатичног сеоског мачора.

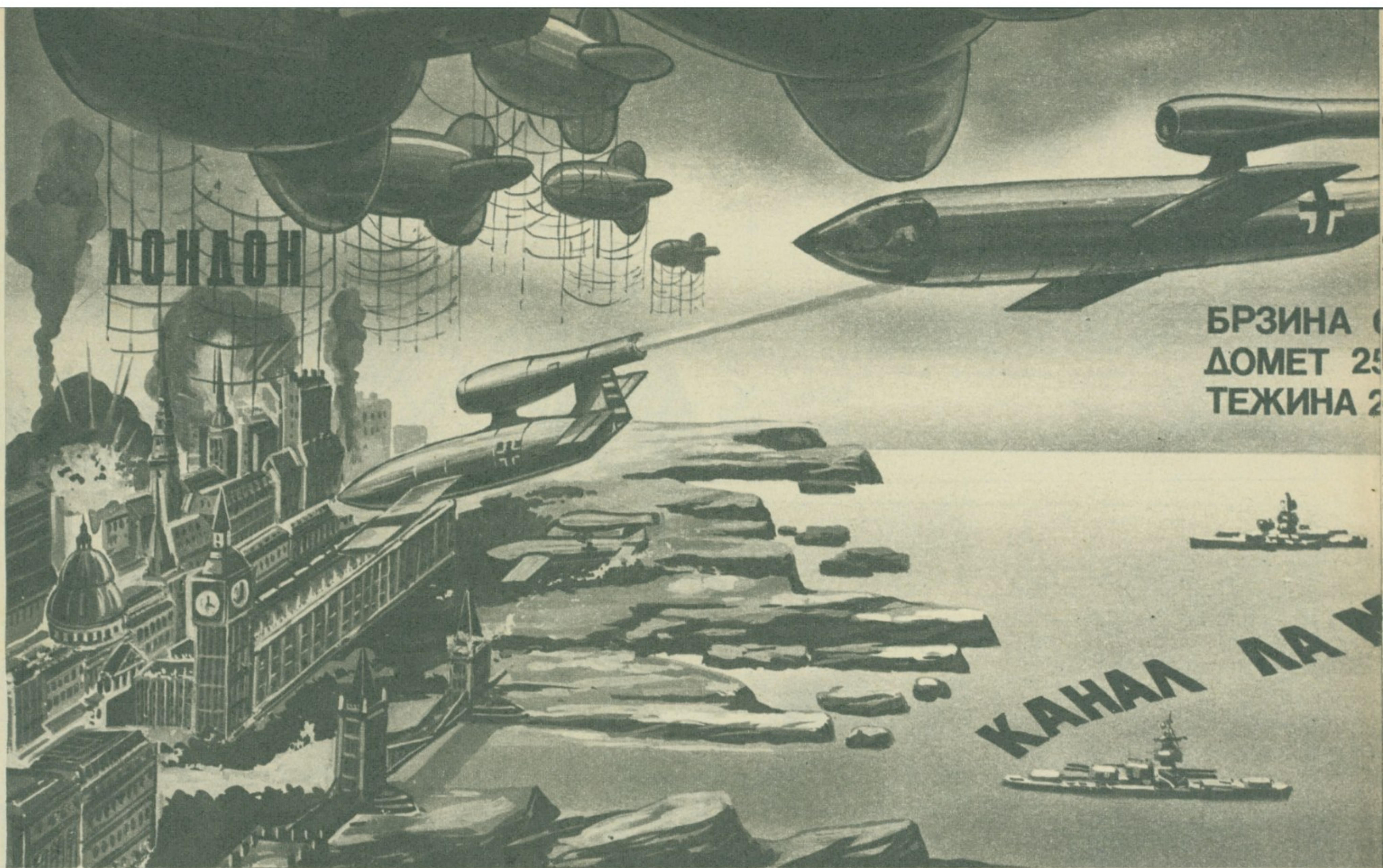

7 Управитељ имања Едгар са својим помагачем најзад се докопао шешира и кишобрана и сада је уверен да је уклонио све трагове. Одлучује да поново покуша да уклони Принцезу и њене мачиће. О'Мали је далеко и спаса као да нема. Али, миш Рокфор обучен као Шерлок Холмс јавља му лошу вест...

8 Сад су и Принцеза и О'Мали, који јој је притекао у помоћ, у великој опасности. Сами су против Едгара. Али, стиже Фру-Фру и у страху од његових копита Едгар бежи — чак у Томбукту! О'Мали и Принцеза остају заједно у дворцу, а с њима и Фру-Фру, Наполеон, Лафајет и Рокфор.

БРЗИНА
ДОМЕТ 25
ТЕЖИНА 2

УЗБУНА НАД ЛО

Ракете ФАУ-1 и ФАУ-2 нису Хиџлеру донеле победу али су становницима Лондона зајорчале дане.

Осмог септембра 1944. године, око 7 часова увече, становнике Лондона који су се враћали кући после напорног дана изненадила је снажна експлозија.

— Немци су нам опет припремили ново изненађење — говорили су Лондонци прибијајући се уза зидове кућа.

Операција »Роботблиц«

Три месеца пре тога, јуна 1944. године, Немци су први пут упутили на Велику Британију ново оружје — неколико ракета. Имале су облик авиона из чијих су репова избијали јарки пламени језици. Ракете су огромном брзином прелетеле ју-

жну Енглеску, покрајине Кент и Наунс, унеле својим реским звиждуком страх и немир у становништво, а затим грунуле о земљу недалеко од Лондона. У градићу Грејвсенду, на десној обали Темзе, од експлозије је погинуло и рањено неколико становника, а разрушен је и гвоздени железнички мост.

Тако је почела паклена операција „Роботблиц“ — рат помоћу аутомата — од које је фашистичка Немачка много очекивала. Гебелсова пропаганда која је већ дуже време трубила о Хитлеровом тајном оружју, најављивала је брзи крај рата и победу над савезницима. И заиста, од тога времена Немци су Енглеску почели непрекидно да бомбардују ракетама сејући страх и смрт. Британци су се крилатим ракетама храбро супротста-

вили противавионском артиљеријом и ловцима.

„Летеће бомбе“ које су Немци испаливали на Лондон са холандске обале биле су познате ракете V-1 (Фау-1), назване тако по почетном слову немачке речи »Vergeltung« — одмазда. По облику ракете су се мало разликовале од обичних ловаца, сем што су у предњем делу носиле убитачни експлозив.

Одбране нема

Становници Лондона су у току та три месеца већ научили да препознају ракете Фау-1 по карактеристичном звиждуку. Али овог трагичног септембарског дана такав звук се није чуо. Само

изненадно заглашујућа експлозија и после 16 секунди, још једна. Резултат је био поражавајући: свуда смрт и разарање.

Следећег дана све се поновило, трећег такође. Тако су Лондонци упознали ново, још страшније оружје — Фау-2. Против нових ракета које су летеле брже од звука и зато се нису чуле, одбране није било. Ниједан енглески авион, нити противавионски топ није могао ништа новим летећим бомбама које су летеле на висини од 9 до 11 километара, огромном брзином која је за тадашње ловачке авионе била недостижна, око 600 км на час! И домет им је био фантастичан — 320 км. Немци су нове ракете Фау-2 испаливали из места Весенар, такође са холандске обале, оне су прелетале Северно море и погађале непогрешиво Лондон.

До краја рата они су на Лондон испалили преко 9300 ракета типа Фау-1. Од тога су Британци успели да униште 53 одсто, 29 одсто успело је да погоди град. Међутим, кад су на град почеле да падају ракете Фау-2 од којих није било одбране,

Енглези су одлучили да изврше ваздушни напад на Пенемунде, немачку базу за лансирање која се налазила на северном делу острва Узедона у Балтичком мору. Том приликом немачки центар и база за истраживање, пројектовање и конструкције и вођење пројектила потпуно је разорен. Међу 700 погинулих, налазили су се и др Тил као и конструктор и главни инжењер Валтер.

Међутим, напади на Лондон нису престајали. Немци су наставили да лансирају ракете из других база. За седам месеци упућено је на Лондон 1.120 Фау-2, од којих је 1.050 стигло до циља. Последњи пут у другом светском рату ракете Фау-2 употребљене су у борбама за белгијски град Антверпен.

На стварању бојових ракета далеког домета Немци су почели да раде много пре рата, још 1929. године. Мада су савезници Версајским мировним уговором, закљученим 28. јуна 1919. године, издиктирали Немцима услове мира и забранили им да производе тенкове, војне авионе, велике ратне бро-

ОНДОНОМ

дове, тешку и противавионску артиљерију и хемијско оружје, као и усавршавање било којег новог типа оружја, Немци су успели да изиграју уговор јер у њему о ракетама није било ни речи! Одлука о производњи ракета донета је 1929. године, а на усавршавању ракетног оружја у Немачкој радили су од почетка познати научници као што су Макс Вале, Оберт и Рудолф Нобел.

»Хитлер« се обрукао

Кад је Хитлер 1933. год. дошао на власт, почела је да ради прва експериментална станица „Кумерсдорф-Вест“, удаљена 28 км од Берлина. У њој су конструисане прве ракете са мотором на течном гориву које су добиле имена А-1 и А-2. У овој експерименталној станици радио је познати физичар Вернер фон Браун.

На захтев конструктора

за даљи развој и усавршавање ракетне технике, у североисточном делу државе саграђена је далеко боља и опремљенија експериментална база — Пенеминде. Сматра се да је овај план и локацију одабрао лично фон Браун. Предузете су најстроже мере да се обезбеди потпуна тајност и безбедност израде ракета. По последњој речи технике био је инсталиран савремени научни центар са конструкционим бироом, експерименталним погонима и рампом за лансирање ракета. Овде су конструисане и ракете А-3 и А-4 која је касније добила назив Фау-2.

Ракета Фау-2 имала је бојеву главу с експлозивом тежином око једну тону, дomet јој је био око 300 км, а достизала је брзину од 6.500 км/ч. Тежина саме ракете износила је 12 тона!

У Пенеминдеу је створена ракета „Хитлер“, која је имала четири степена и била дугачка 14 метара. Према да је у плановима операције „Роботблиц“ заузимала значајно место, ова ракета је дала слабе резултате у прак-

тичној примени и изневерила очекивања конструктора.

Нешто пре коначног испитивања ракете Фау-2 у другим лабораторијама Пенеминдеа, већ је био усавршен авион-ракета „Физелер“-103 или Фау-1. Дomet ове ракете био је око 250 км, а брзина 600 км на час.

☆

Иако су Немци за време другог светског рата посветили огромну пажњу усавршавању и примени ракета, и мада су се сви њихови ратни планови заснивали на употреби „тајног оружја“, операција „Роботблиц“ није испунила наде Хитлера и његових генерала. Фау-1 и Фау-2 нису решили исход рата ни помогли Немцима да постигну победу. Фирер је потценио снагу противника, који су имали веома успешне противавионске ракете од 76 милиметара, а још више спремност Британаца да по сваку цену одбране своју земљу.

П. П.

Ћирипога

МАЛА ПОМАЈКА

Пантерица Тања угледала је свет у зоолошком врту у енглеском граду Дараму. Први дани протекли су срећно а онда је мама-пантерка, из непознатих разлога, престала да се о њој брине: повукла се у један угао и није дозвољавала Тањи ни да јој се приближи. Директор зоолошког врта Мајкл Гиб поверио је тада Тању својој кћерки Деби која се отад бржино стара о својој живој играчки.

УМЕТНИК ЗБОГ КИКИРИКИЈА

Мала Керол, азијска слоница тешка преко 800 килограма, постала је сликарка из љубави према — кикирикију. Једном је Мала Керол случајно завукла своју сурлу у кутију са бојом а затим је неколико пута „обрисала“ о комад белог папира. Тако настала „слика“ свидела се Џозани Ембри, чуварици зоолошког врта у Сан Дијегу, па је слоницу наградила кикирикијем. Мала Керол сад има на располагању разне боје којима вредно слика и то не више сурлом већ четком. Хонорар у облику кикирикија никад не изостане.

ВРЕО ЧАЈ ЗА ХЛАДНО ЛЕТО

Скоро нисмо имали усред лета толико хладних и кишних дана као прошле године. За време једне такве „летње зиме“ женка орангутана „Сали“ свратила је, с дозволом свог чувара, у једну кафану у близини зоолошког врта у Франкфурту да би попила топао чај. Других гостију није било па је Сали била брзо услужена.

Злато и Терибла

ЛАВ ТОЛСТОЈ

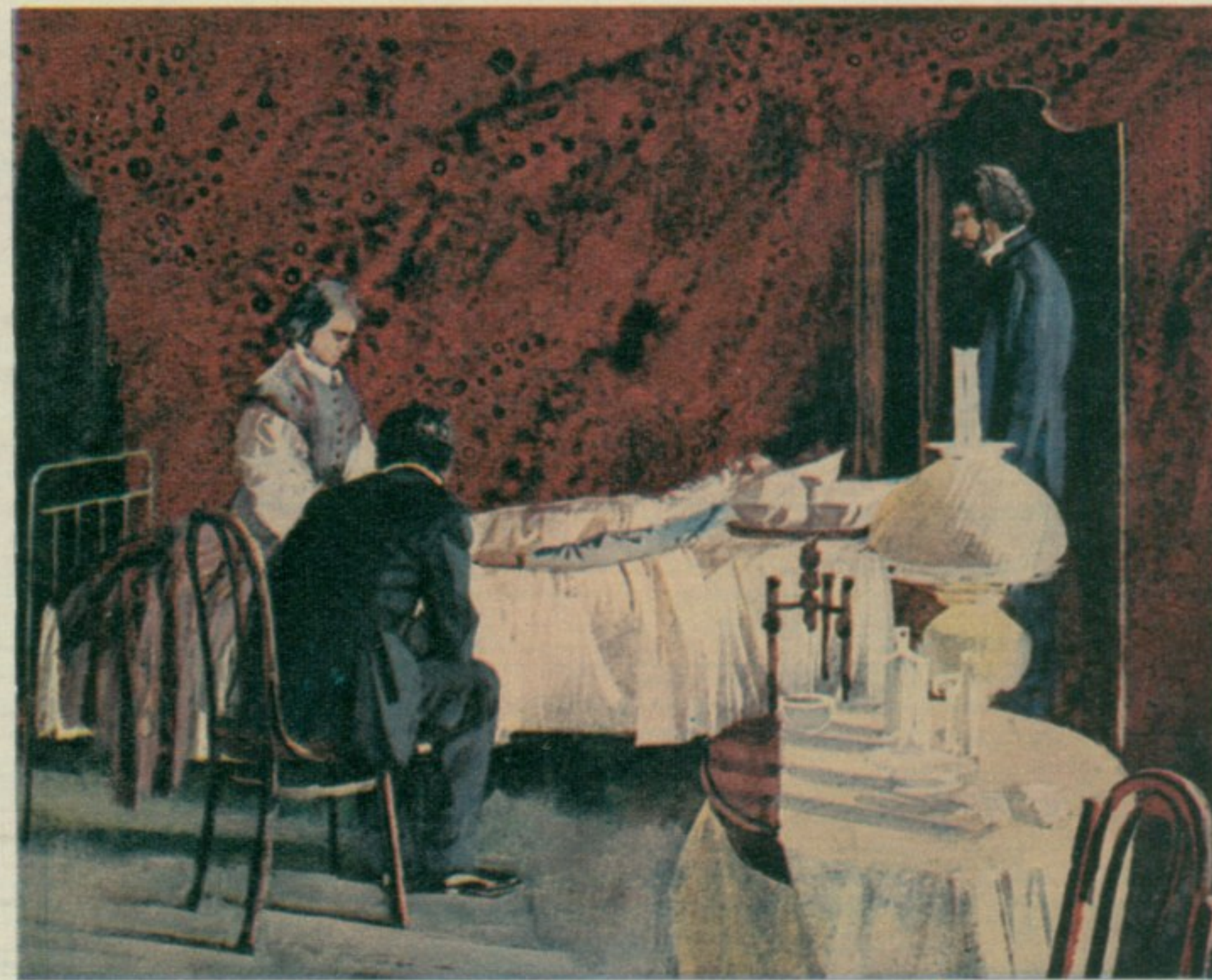
ПРОТИВНИК РАТА — Велики руски писац Лав Николајевич Толстој родио се 1828. у Јасној Пољани у племићкој породици. Остао је рано без родитеља али захваљујући богатству то није много осетио. Детињство је провео у Јасној Пољани и Москви и имао је срећу да му учитељ и васпитач буде Француз Д Сен Тома, човек широке културе, који је дечака увео у свет књига и удио му љубав према природи. Правни факултет завршио је у Петрограду и, мада му је тамо, према сопственом признању, живот пролазио у забави, двобојима и коцки, ипак је налазио времена и за читање. Године 1851. ступа у војску и за време кримског рата учествује у одбрани Севастопоља, у првим борбеним линијама. У књизи **Севастопољске приче** коју је потом написао осудио је рат и убијање као нешто недостојно људског морала и савести.

СПАХИЈА РЕФОРМАТОР — Када се из Петрограда вратио у Јасну Пољану, Толстој је с младалачким жаром прионуо да уреди свој велики спахилук. У Русији тога доба сељаци — мужици — још нису добили слободу и били су власништво господара — спахије. Толстој је покушао да оствари свој сан и живот мужика преуреди. Подигао им је лепе куће уместо колиба у којима су живели, сазидао болницу, основао школу. Али, покушај је пропао јер су сељаци, вековима навикли да се са њима поступа као са стоком, били неповерљиви. За реформе је у Русији 1847. године било сувише рано. Ово своје искуство описао је Толстој у причи **Јутро једног спахије**. У то време написао је и роман **Детињство, дечаштво, младост** у коме је описао свој живот. Затим је отпутовао у иностранство да би упознао начин живота просвећеног Запада.

РАТ И МИР — Године 1862. Толстој се оженио Софијом Андрејевном Берс и вратио у Јасну Пољану где ће од тада стално живети. Ту је написао своје најбоље романи који су га прославили широм света: ремек-дела **Ану Каренину** и **Рат и мир**. То је историјски роман који обухвата раздобље између 1805. и 1812, доба Наполеонових ратова у Русији, али у коме је дата слика читавог руског друштва и богата галерија личности и карактера. Толстој је писао и драме, расправе и трећи велики роман **Васкрсење**, али ниједно дело није достигло славу Рата и мира. И поред плодног књижевног рада, Толстој никада није одустао од просвећивања сељака и упорно је покушавао да им побољша живот сматрајући да су сви људи браћа. Часове одмора често је проводио са сељацима па се и сам бавио пољским радовима и орањем.

СТАНИЦА АСТАПОВО — У позним годинама Толстој се јако замерио руској цркви удаљивши се од њеног учења. Он је говорио да човек треба да се ослободи своје себичности и читав живот посвети срећи других. Многи су прихватили његове ватрене идеје и хрлили у Јасну Пољану да чују и виде великог учитеља. Чак из иностранства долазили су људи да разговарају с Толстојем. Али, он се све више затварао у себе и удаљаво од друштва коме је припадао и сопствене породице. У том периоду написао је позната дела **Кројцерову сонату** и **Смрт Ивана Иљича**. Године 1910. осамдесетогодишњи велики писац напушта кришом свој дом и породицу и одлази да би живео у беди, сходно својим идејама. Али, није стигао далеко: на путу се разболео и умро у станици Астапово. Сахрањен је у Јасној Пољани.

ТИМ ТАЈЛЕР

ДИЈАМАНТСКА ПЕЋИНА

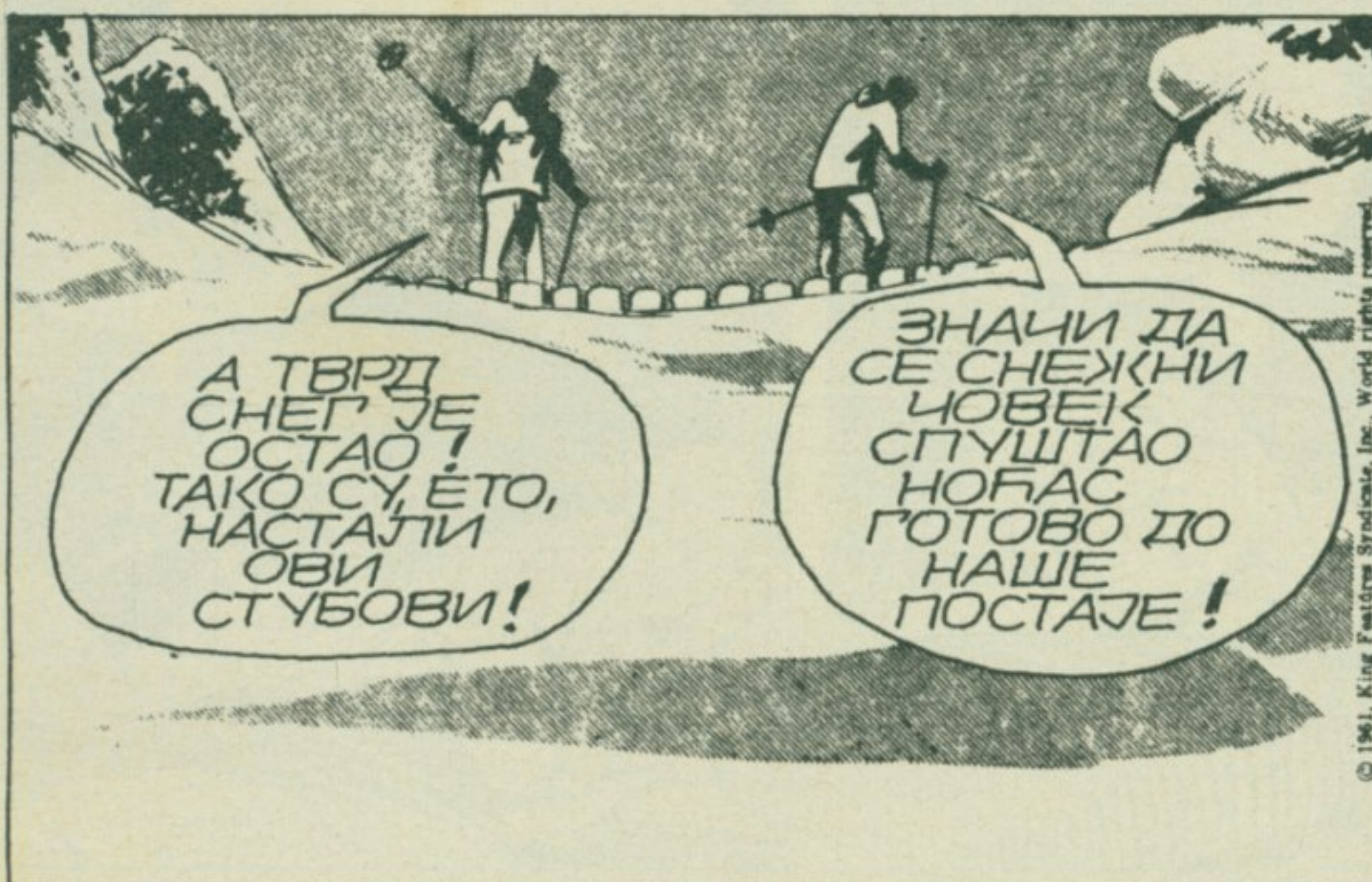

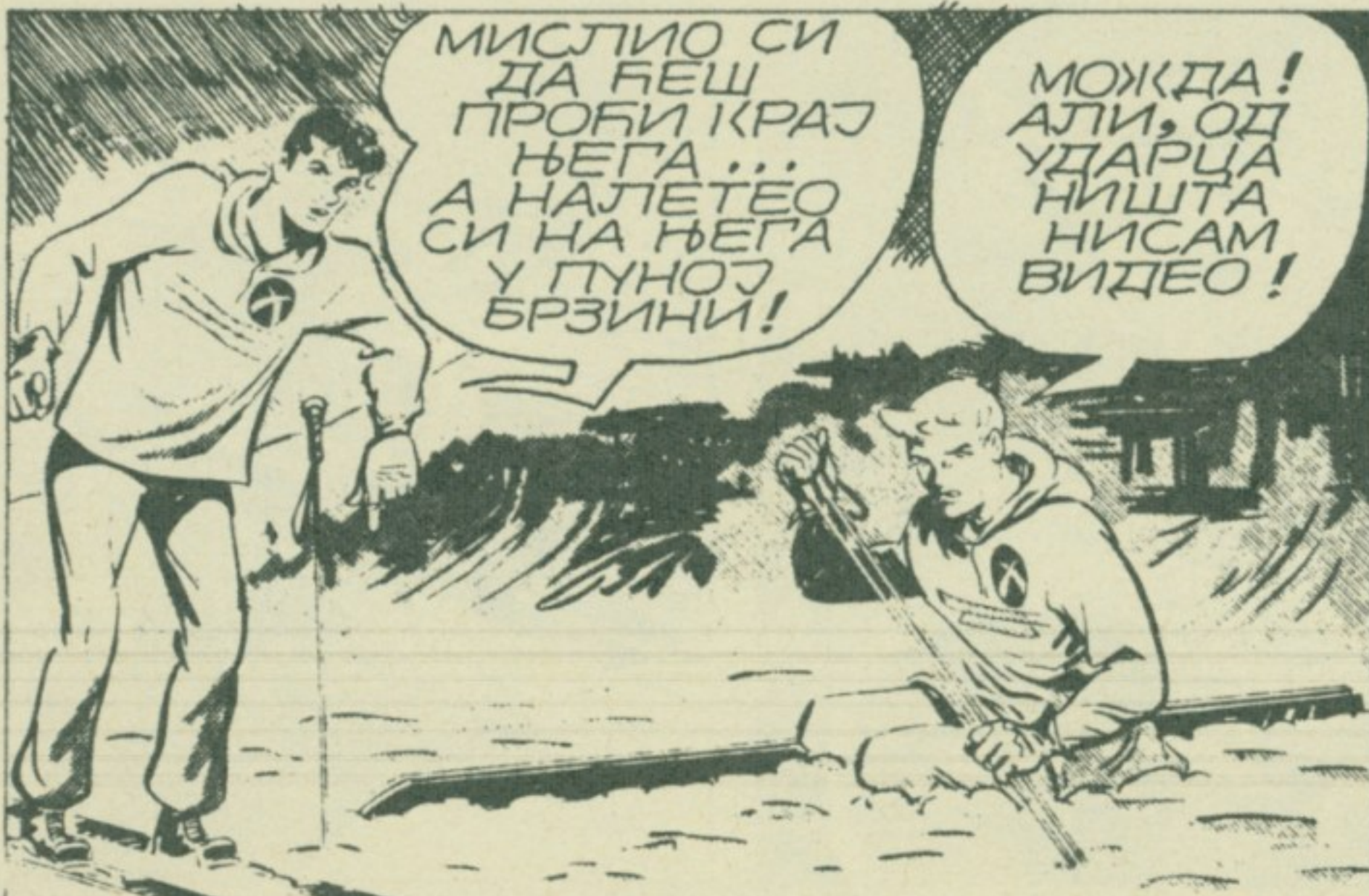

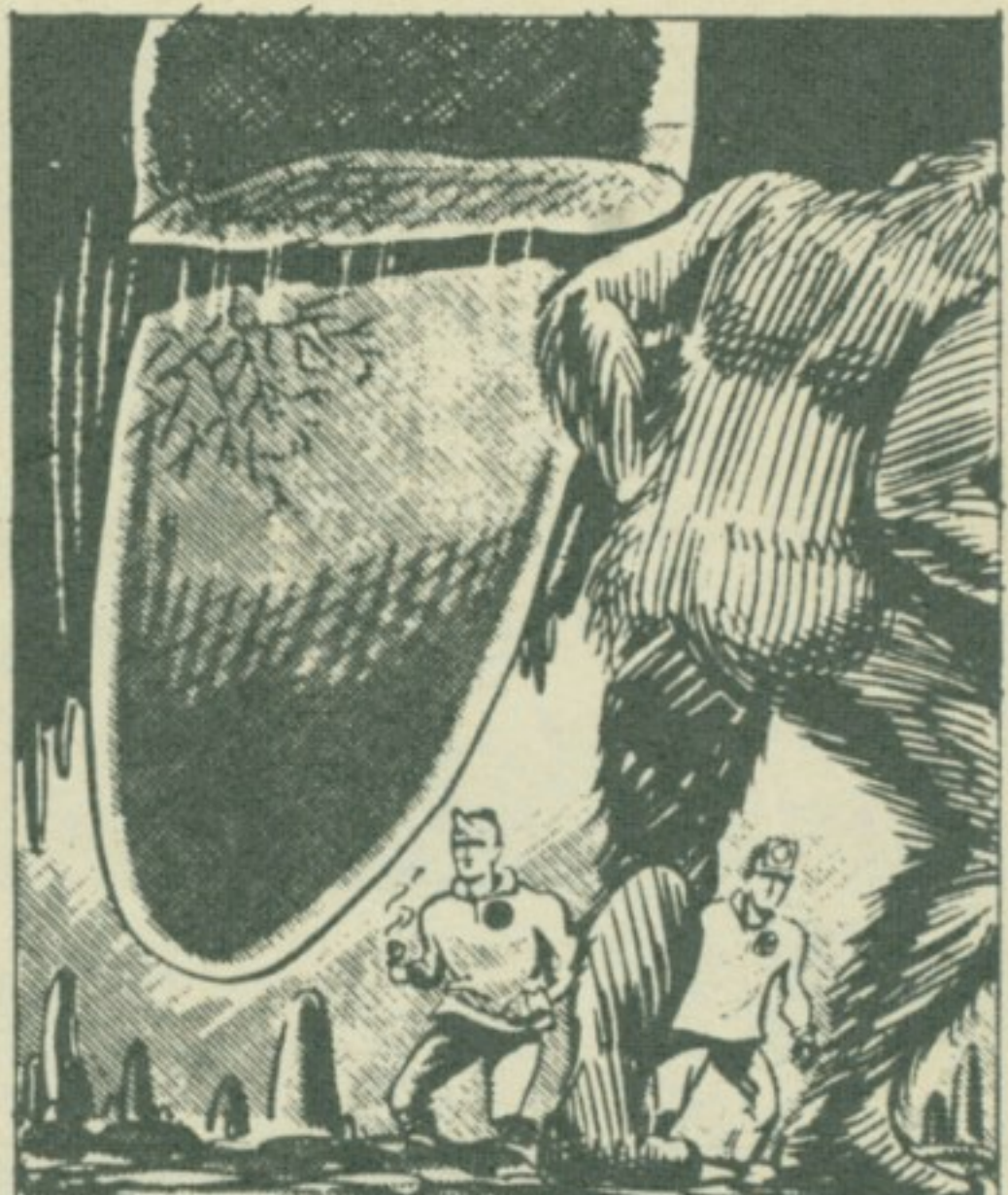

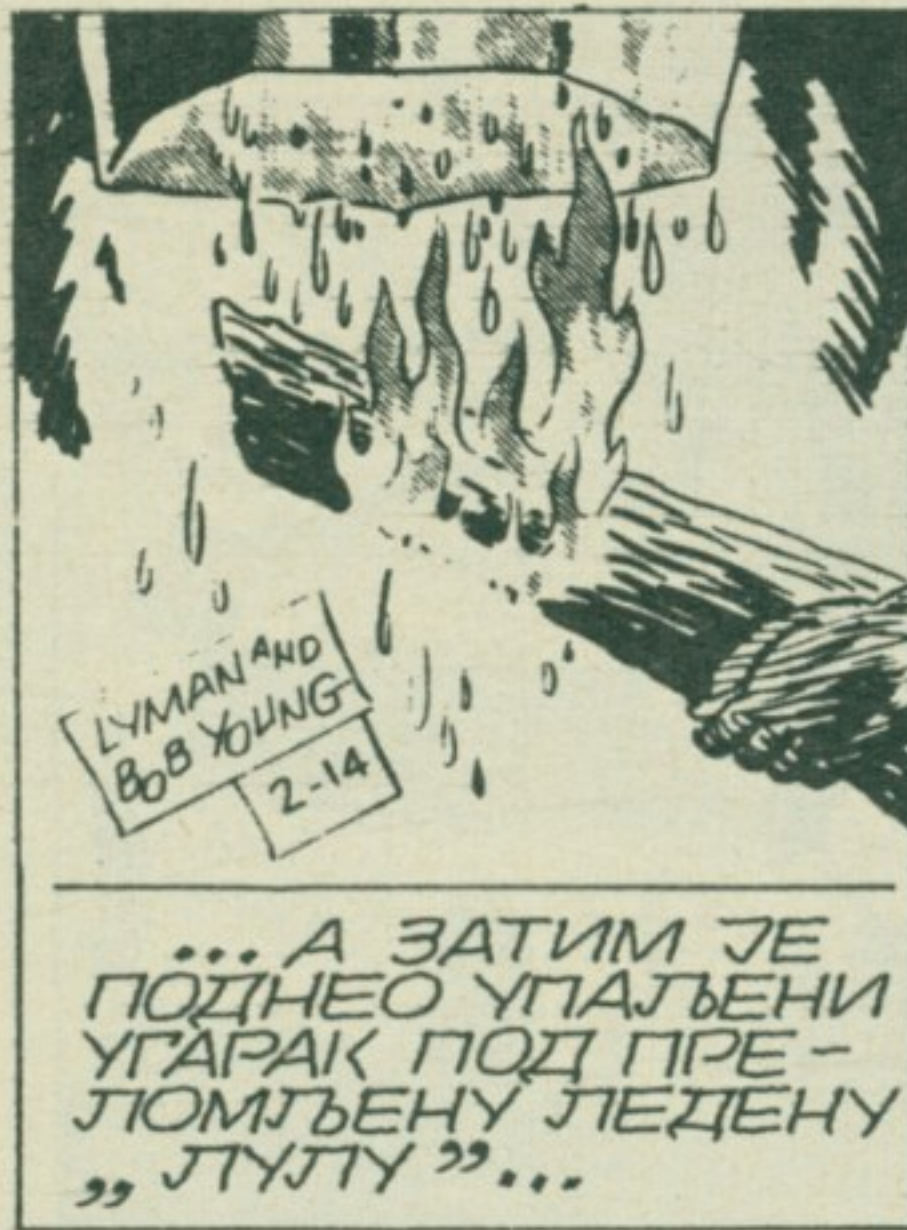

СНАЖНИМ УДАРЦИМА
СНЕЖНИ ЧОВЕК ЈЕ ОДЕБАЦИО
ТИМА И СПАДА...

... А ЗАТИМ ЈЕ
ПОДНЕО УПАЉЕНИ
УГАРАК ПОД ПРЕ-
ЈОМЉЕНУ ЛЕДЕНУ
„ЛУЛУ“...

... И ДРЖАО ЈЕ
СВЕ ДОК ЛЕД НИЈЕ
ПРОМЕНИО ОБЛИК.

СПАДЕ...
ЈЕСИ
ЛИ
ЧИТАВ?

ЈЕСАМ...
АЛИ СУ МИ
РУКЕ
ВЕЗАНЕ!

И МОЈЕ!
ОСВЕСТИО САМ
СЕ ПРЕ 10 МИНУ-
ТА И ПОСМАТРАО
ЧОВЕКА
КРАЈ
ВАТРЕ!

НЕ! ОВАЈ УОПШТЕ
НЕ ЛИЧИ НА ЧУПАВО
БИГЕ КОЈЕ СМО
ПОКУША-
ЛИ ДА
САВЛА-
ДАМО!

ЗАШТО
СТЕ
НАМ
ВЕЗАЛИ
РУКЕ?

А САШТО
ВИ МЕНЕ
НАПАЛИ?

МИ
СМО
НАПАЛИ
СНЕЖНОГ
ЧОВЕКА!

КОГА?
СНЕЖНОГ
ЧОВЕКА?
ВИ
СЕ
ШАЈИТЕ?

ЧУЈТЕ, ВИ! ЈА
САМ ПУЦАО НА
ЈЕДНО ОГРОМНО
БИГЕ КОЈЕ ЈЕ
СТАЈАЛО

ВАМА СЕ
У ПЕЋИНИ
СМУТИЛИ
У ГЛАВИ!

ИЗА ЛЕ-
ДЕНОГ
КРИСТА-
ЛА!

ПОКАШИТЕ
ВИ МЕНИ
КРИСТАЛ
У КОЈИ
ВИ
ПУЦАЛИ!

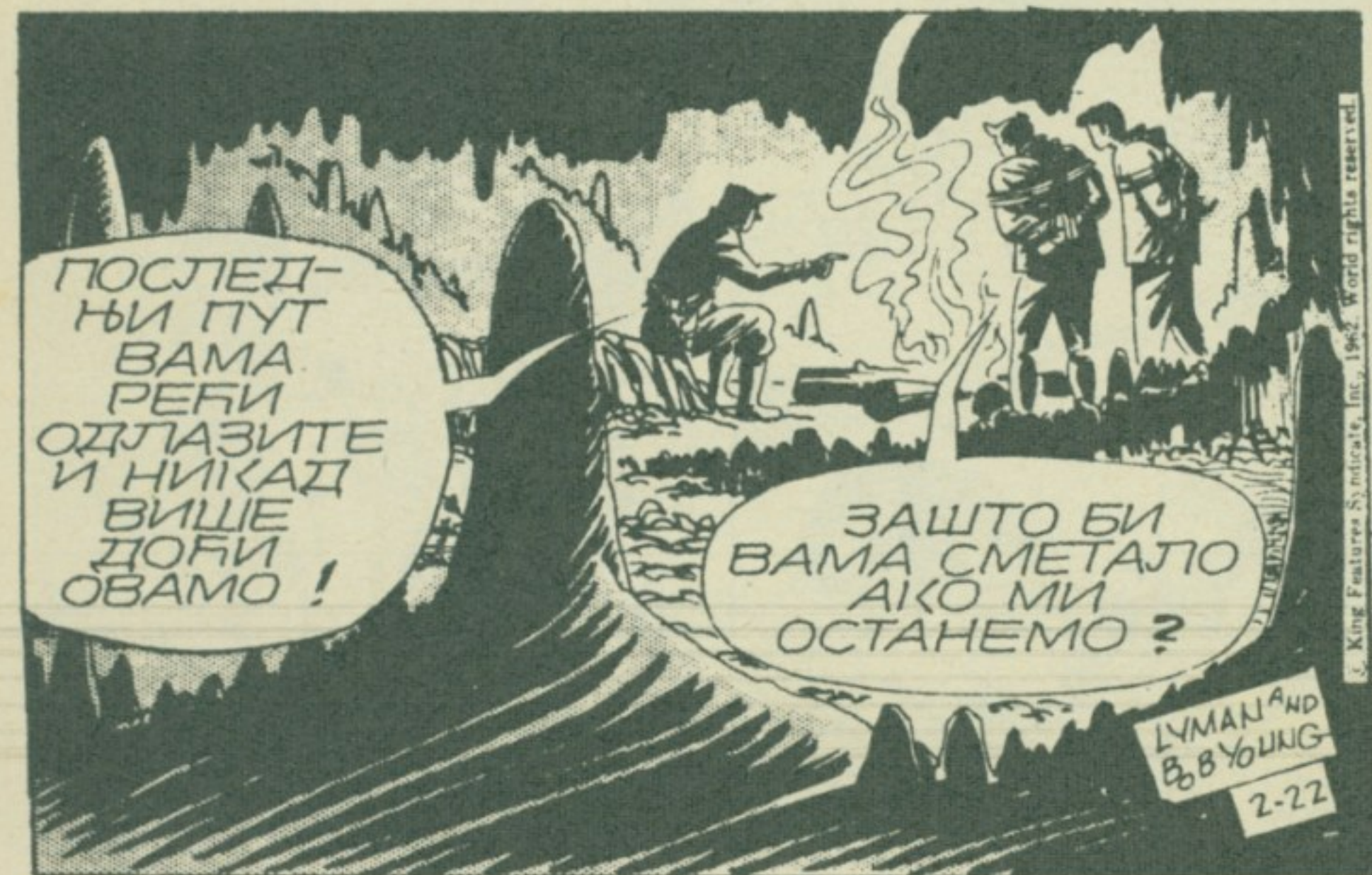

„ЛУЛА“
СЕ
ПРЕТО-
МИЛА...
МОРА
ДА ЈЕ
ТУ
НЕГДЕ!

ОН ЈЕ У
ПРАВУ,
ТИМЕ!
ОВДЕ НЕМА
ПРЕТОМЉЕ-
НЕ ЛУЛЕ!

?

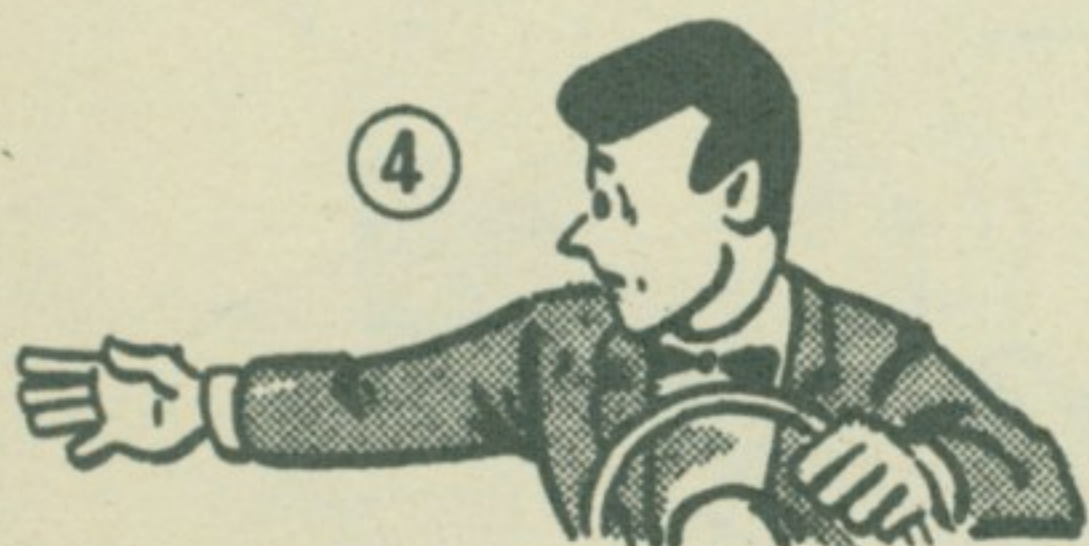
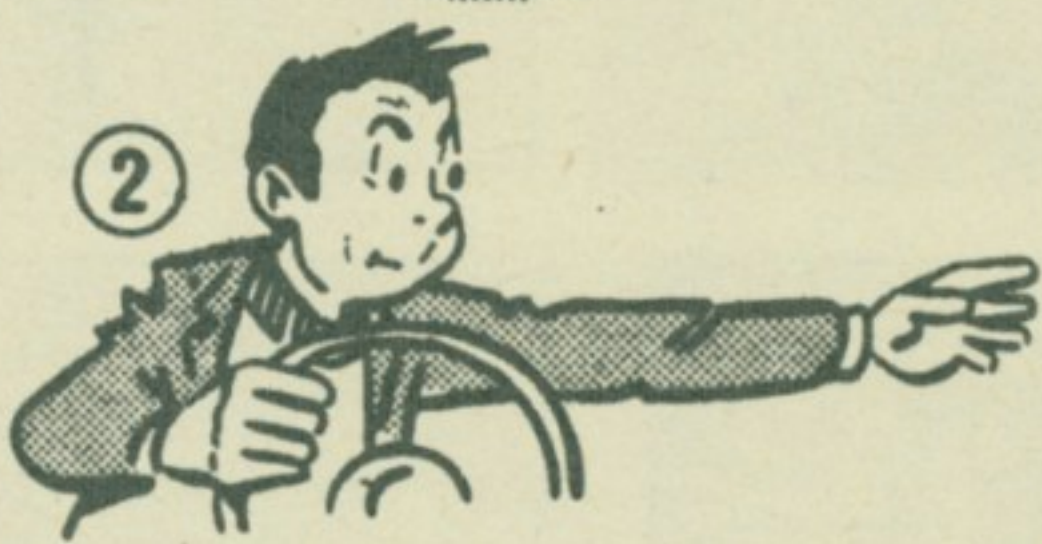
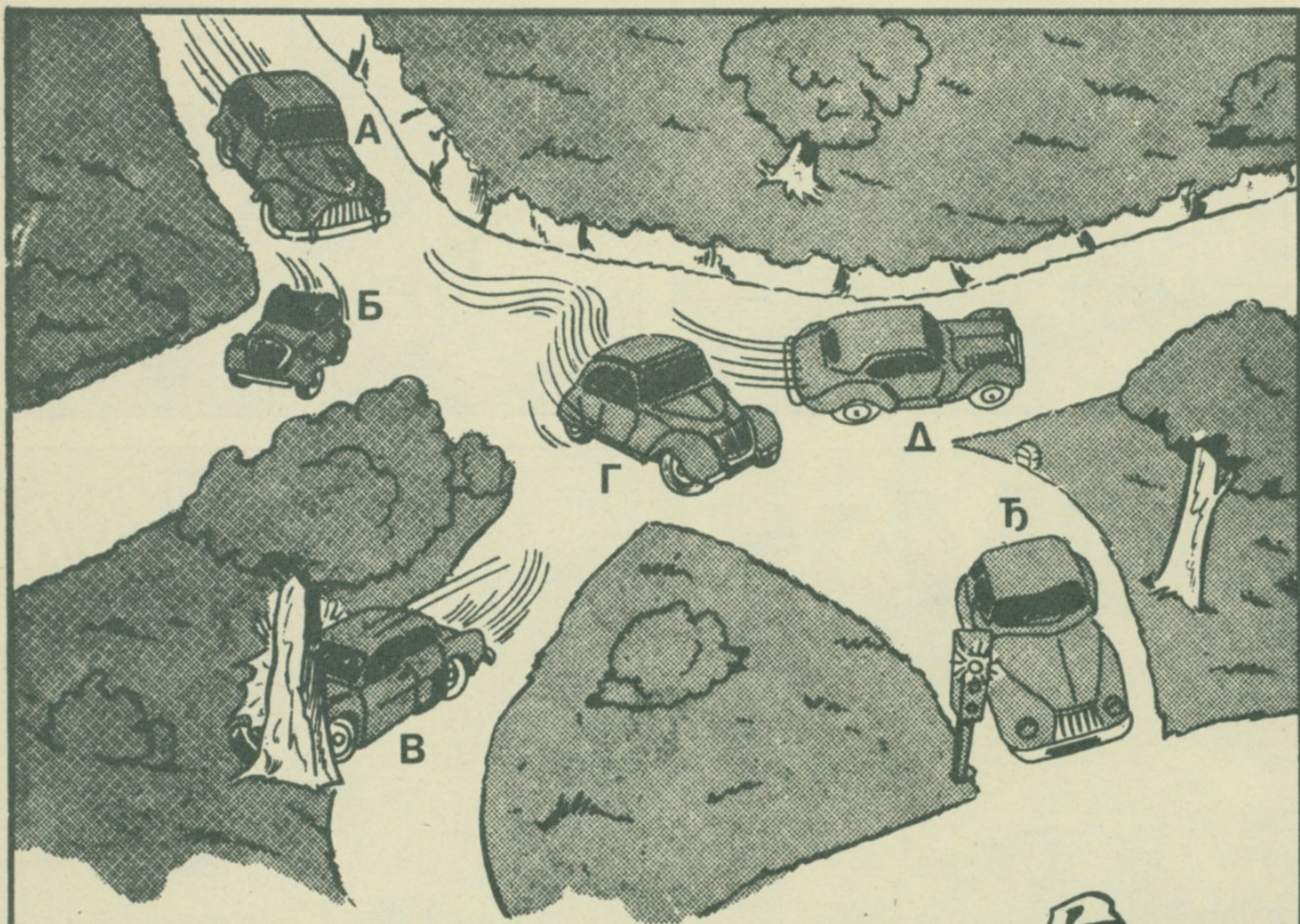

DARWIL
НАГРАДНА ИГРА

ШЕСТ ВОЗАЧА

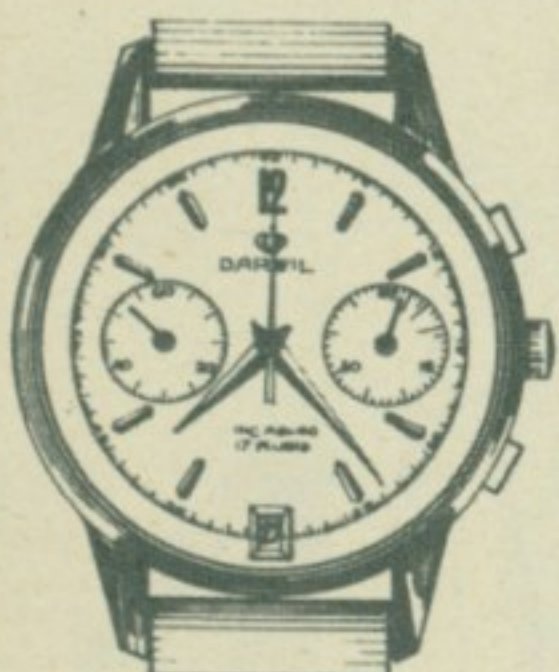
КОЈА КОЛА ВОЗЕ?

Шест возача који управљају овим аутомобилима приказани су у истом тренутку. Да ли по њиховим покретима и ономе што раде можеш да погодиш који од њих вози која кола. Напиши на дописници одговор овако: возач број 1 вози аутомобил обележен словом (?) тако уради и са осталих пет возача и пет аутомобила. Поред одговора на дописницу залепи купон (у десном углу), напиши читко своје име и адресу и пошаљи „ПОЛИТИКИНОМ ЗА БАВНИКУ“ 11000 Београд, П. фах 124 до 23. априла ове године.

Међу онима који буду послали тачан одговор извући ће се на срећу имена шест читалаца који ће од **DARWILA** добити на поклон по један часовник.

ОДГОВОРИ! ДОБИЋЕШ МОЖДА ЈЕДАН ОД ОВИХ ШЕСТ DARWIL-ових ЧАСОВНИКА!

I НАГРАДА: часовник-штоперица са аутоматским календаром

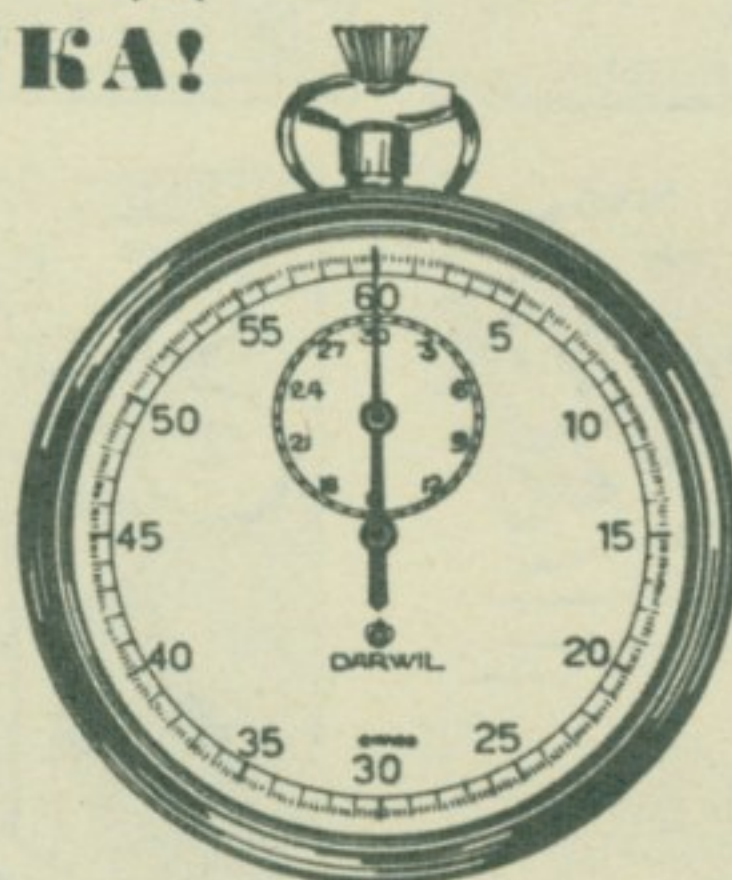
II НАГРАДА: мушки часовник са календаром

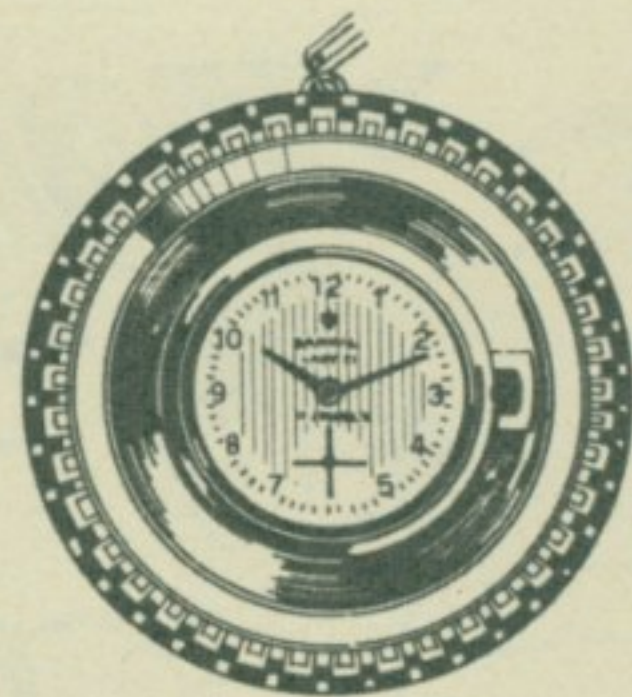
III НАГРАДА: женски часовник са календаром

IV НАГРАДА: дечји часовник

V НАГРАДА: спортска штоперица

VI НАГРАДА: часовник-привезак

● **DARWIL** — генерално заступништво швајцарске фирме у Трсту ● Велики избор — преко 600 типова часовника **DARWIL** и **ARETA** ● Најновије код **DARWIL**-сатова: уграђен је **DARBLOCK** ● ЧАСОВНИЦИ марке **DARWIL** и **ARETA** могу се набавити и у специјализованим трговинама и велетрговинама у Југославији ● СЕРВИСИ за одржавање организовани су у свим местима наше земље ● **DARWIL** — Piazza St. Antonio Nuovo 4/I-II, Trst.

DARWIL **3**

ПАТРОЛА ТРОМ

МЛАДИ РОЏЕР ВЕБ
ОДБИО ЈЕ ПОМОК БРАКЕ
ТРЕЈСИ И НАСТАВИО
ДА СЕ ПЕЊЕ НА
ОПАСНИ ВРХ.
БРАКА ТРЕЈСИ
ОСТАЛА СУ
У СНЕГУ,
ПОТПУНО
БЕСПОМОЋНИ...

СКОТЕ, ОН НАС-
ТАВЉА ДА СЕ ПЕ-
ЊЕ ПРЕМА
ВРХУ!

ТА ПЛАНИНА ГА
ЈЕ ПОТПУНО ЗА-
ЛУДЕЛА! ОСТАВИО
НАС ЈЕ, ВИРЦИ-
ЛЕ! ОСТАВИО
НАС ДА
УМРЕМО!

ЈА СЕ НЕ
ПРЕДАЈЕМ ТАКО
ЛАКО! АКО БИСМО
УСПЕЛИ ДА
СТИГНЕМО ДО
ПРЕЛАЗА
РАЈКСМЕЈЕР
СПАСЕНИ СМО!

САМО СЕ
ЗАВАРАВАШ!
С МОЈОМ СЛОМ-
ЉЕНОМ НОГОМ
И ТВОЈИМ УГА-
НУТИМ ЧЛАН-
КОМ НЕЋЕМО
ПРЕКИ НИ ПО-
ЛА КИЛО-
МЕТРА!

МОЖЕМО БАР
ДА ПОКУШАМО!
УВИКУ ТЕ У НАШЕ
ВЕТРОВКЕ И ПОКУ-
ШАТИ ДАТЕ ВУ-
ЧЕМ НИЗ
ГЛЕЧЕР!

МАЛО
КАСНИЈЕ...

СВЕ У
РЕДУ? МОГУ
ДА КРЕ-
НЕМ?

ПОКУША-
ЋУ ДА ТИ
ПОМАЖЕМ...
ДА СЕ
ОДГУРУ-
ЈЕМ!

ТРИ КИЛОМЕТРА... ЧЕ-
ТИРИ! НЕПОГОДА ЈЕ
СВЕ ЈАЧА...

НЕ ВРЕ-
ДИ, СКОТЕ!
ОСТАВИ МЕ!
СПАСАВАЈ
СЕ-
БЕ!

УМУКНИ!
ДО ПРЕЛАЗА
СУ САМО
ЈОШ ДВА КИЛО-
МЕТРА!

НАЈЗАД РАЈКСМЕЈЕРОВ ПРЕЛАЗ...
ДУБОКА КЛИСУРА КОЈА ВОДИ У
ПОДНОЖЈЕ И У... СПАС!

ОХ, НЕ! НЕ!
ЛАВИНА!
ПРЕЛАЗ ЈЕ
ЗАТРПАН!

ЗНАЧИ,
СВРШЕНО ЈЕ
С НАМА, МАЛИ
БРАТЕ!

ДВА ХРАБРА МОМКА ПОМИРИЛА
СУ СЕ С МИШЉУ ДА ЋЕ
УМРЕТИ! ИЗНЕНАДА...

ВИРЦИЛЕ,
ОСЛУШНИ! КА-
КВА ЈЕ ТО
БУКА?

ВЕТАР!
САМО
ВЕТАР...

UNICEF JE PITAO — ЧИТАОЦИ СУ ОДГОВОРИЛИ

Поводом 25-годишњице свог постојања УНИЦЕФ је заједно с листовима из 20 земаља (у Југославији је то наш лист) организовао наградни конкурс „УНИЦЕФ 71“. У овом великом заједничком наградном конкурс упућеном у ЗАБАВНИКУ број 1002 од 12. III 71 године под називом „УНИЦЕФ ПИТА“ учествовало је 4.918 читалаца. Од тога је 3.800 читалаца тачно одговорило на свих 10 питања. За оне читаоце који овог пута нису успели да одговоре на свих 10 питања дајемо решење конкурса:

Одговор на прво питање: Кад је основан УНИЦЕФ? гласи — 1946; 2. Прва акција УНИЦЕФ-а? била је — 1947; 3. Улога УНИЦЕФ-а променена је 1950. године; 4. УНИЦЕФ је 1965. године добио Нобелову награду за мир; 5. У 112 земаља стиже помоћ УНИЦЕФ-а; 6. 128 земаља помаже новчано УНИЦЕФ; 7. УНИЦЕФ је опремио 48.000 медицинских центара; 8. Од трахеме је уз помоћ УНИЦЕФ-а лечено 40 милиона деце; 9. Становници Латинске Америке просечно живе од 32 — 44 године; 10. Човек дневно треба да унесе у свој организам 2.200 калорија.

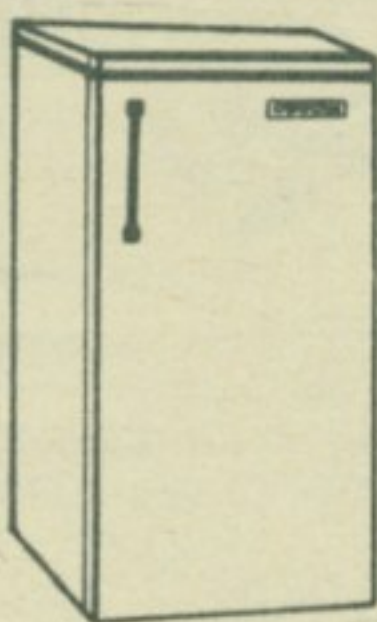
Као што смо у правилима конкурса објавили, жири ЗАБАВНИКА извучао је на срећу међу тачним одговорима тридесет дописница. Првих 20 дописница шаљемо у Париз (УНИЦЕФ-у) где ће учествовати у извлачењу великих награда заједно са осталим учесницима овог великог конкурса из 20 земаља. Прва награда УНИЦЕФ-а је пут око света, затим следе путовања у разне земље, аутомобил, бицикл, књиге, плоче итд. Уколико неко од ових 20 читалаца буде у Паризу извучао једну од међународних награда његово име објавићемо у ЗАБАВНИКУ накнадно.

ИМЕНА 20 ЧИТАЛАЦА чије дописнице шаљемо у Париз: 1. ЗОРА ПЛАВШИЋ, Босански Нови; 2. ДРАГОСЛАВА САВОЉЕВИЋ, Панчево; 3. ВЛАДАН ВУРЧИЋ, Земун; 4. СИНИША НЕШКОВИЋ, Зајечар; 5. ЖЕЉКО УЖАРЕВИЋ, Загреб; 6. ЈАСЕНКА ДЕУРИЋ, Нови Београд; 7. НЕВОЈША ЉУШИЋ,

Исток, Косово; 8. ДУШАНКА НЕНАДОВ, Нови Сад; 9. НИКОЛА МАТКОВИЋ, Суботица; 10. ДУШАН КАНТОВИЋ, Лозница; НАТАША ВУКАШИЊИЋ, Крушевац; 12. СНЕЖАНА РАДОВИЋ, Пожаревац; 13. СВАД БРЉАЈОЛИ, Сарајево; 14. РАДИВОЈ ПУТНИК, Београд; 15. ЛЕФТЕР МАНЕВСКИ, Скопље; 16. АНТОНИО ГЛИГОРИЈЕВСКИ, Скопље; 17. ГОРАН ИЛИЋ, Велика Плана; 18. НЕРМИЛ БЕШЛАГИЋ, Добој; 19. МЛАДЕН ТИМОТИЈЕВИЋ, село Данковиће, з. п. Куршумлија и 20. ЗДРАВКО СТОЈАНОВ, Кочани.

ПРВУ ЗАБАВНИКОВУ НАГРАДУ ЕНЕРГОИНВЕСТОВ фрижидер ОБОДИН ДЕ ЛУКС од 135 литара добио је НЕНАД КРЕКИЋ, Гостиварска 11, Београд.

Осталих 9 награда за које смо обещали да ће бити лепа изненађења заиста то и јесу. Девет наших читалаца добило је DARWILOV часовник.

Пет DARWILOVIN часовника са привеском добили су: 1. ВЛАДИМИР ГОНЕВ, ул. Јовче Чуџук 5г, Титов Велес; 2. МИЛАН ОВРАДОВИЋ, 24. новембар 1/2, Лепосавић; 3. ДРАГАН СТЕВАНОВИЋ, Кисељачки пут, Козлук, село Трновица; 4. ДРАГОЉУБ ВИЛАНОВИЋ, II Булевар 171/55, Нови Београд; 5. ИЛЧЕ ИВАНОВСКИ, Маршала Тита 95/II, Прилеп.

Четири DARWILOVA женска часовника са датумом добили су: 1. ДИНА ХАЦИШЕХИЋ, Придјел 2, Добој; 2. ЉУБИНКА ЧЕЛАРЕВИЋ, Лугово 79, Сомбор; 3. МЕЛИТА РАПИЋ, Винковачка цеста 28, Осijek; 4. СНЕЖАНА КОСТИЋ, Булевар Црвене Армије 32, Београд.

Због великог броја тачних одговора жири ЗАБАВНИКА одлучио је да награди још 10 учесника овог конкурса. То су:

1. Лутку је добила МИРА ГОЛУБОВИЋ, Дебели Луг, Мајданпек; 2. ручни

часовник ДРАГАНА НИКОЛИЋ, ЈНА 28., Сокобања; 3. играчку-воз ДРАГОМИР БУКВИЋ, Октобарске Револуције 42/Б, Тузла; 4. кутију с бојицама ДРАГАНА БЕЛОСАВИЋ, Т. Остојића 10, Нови Сад; 5. кутију с бојицама СВЕТАНА ДАВАНОВИЋ, Братства и јединства 20, Титоград; 6. темпере МЕТОДИ ИВАНОВ, Ванчо Китанов 9, Струмица; 7. темпере ЛУКИЋ МИЛИЈАНА, ул. 21 бр. 3, Лапово; 8. фрулу ДАРКО РАМИНИ, 4. јули 24/4, Нови Травник; 9. фрулу БЕГЗАДА БРКА, Бродска цеста 66 Тетово, Зеница и 10. патент оловку ЛУКА МАТИЋ, Принципа Гаврила 18, Бајмок.

МАТУРАНТИ — ЗА ВАС ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ

У приручнику је изложено комплетно градиво из биологије, историје, српскохрватског, математике, физике и хемије, по наставном плану из I, II, III и IV разреда, са посебно наглашеним градивом из IV разреда.

Приручник су за матуранте гимназија и средњих школа, израдили наши познати писци уџбеника и педагошки стручњаци.

На око 370 страна текста за само 40 динара.

Да бисте ову корисну књигу добили што пре, обратите се директно издавачу: КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ, 11000 Београд, Ул. Француска 7.

ПРИРУЧНИК
ЗА
ПОЛАГАЊЕ
МАТУРЕ

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● у извесним подручјима Северне Америке живи жаба која лаје (Eleutherodactylus la trans). Одрасла достиже дужину од девет сантиметара. Кар је у опасности надује се исто као и жаба крастаца и испушта необичан звук који је палик на кевтање.

● кад се тркачки ауто запа-ли, возач има само тридесет секунди да искочи и спасе се смрти у пламену. Да би се смањило број жртава на ауто-тркама, група истакнутих британских стручњака радила је

пуна четири месеца на истраживању најпогоднијег материјала за прављење специјалног одела које би било отпорно на пламен и високу температуру. Резултати су били по-

разни: ниједан од 24 већ постојећа материјала није се показао као сигурна заштита од ватре.

● последњих дана у зоолош-ком врту у америчком граду Детроиту влада велико инте-ресовање за необичне уметни-ке-сликаре: једног слона и че-тири мајмуна. „Слика“ коју је у поп-стилу насликао слон

својим репом одмах је прода-та и то за огромну суму од 1.500.000 ст. динара! Цена за мајмунске слике је много нижа, њихова сва четири дела су продата за „свега“ 500.000 ст. динара, вероватно због тога што они „сликају“ на класи-чан начин, помоћу четке, бо-ја и сталка. Једина незгода код мајмуна — сликара је у томе што они понекад поједу

свој сликарски материјал — биљне боје.

● у Џорџтауну, главном гра-ду Гвајане код једног бака-лина запослен је као чувар — папагај! Чим неко уђе у радњу папагај повуче ужу и звонце звони све док се власник или помоћник не по-јави у радњи.

● власницима фирме чувених каубојских шешира — стет-сон — последњих година не цвета баш посао. Интересо-

вање за ову врсту шешира је све мање чак и у самом Тек-сасу тако да су приморани да затворе поједине фабрике. Не када, седамдесетих година прошлог века, па и касније, све до почетка овог века, оде-ћа једног каубоја није се мо-гла замислити без стетсон ше-шира с широким ободом.

● недавно су на улицама Нор-вока, једног од универзитет-ских градова Америке, осва-нули велики панови које су по-ставили сами грађани овог града. На њима је крупним словима писало: „Улепшајте Америку. Још данас идите код фризера.“

● холандски ђаци однедавно помажу полицији да лакше и брже пронађу украдена вози-ла и то на веома једноставан начин. На путу од куће до школе и напруга они свакоднев-но пописују бројеве аутомо-била паркираних на тротоа-рима. Предвече један од ђа-ка носи у полицију све листе сакупљене тога дана.

У ИДУЌЕМ БРОЈУ: ПРИПРЕМЕ ЗА ЛАНСИРАЊЕ!

ПОГЛАВИЦА КЕИНПУС ЈЕ ИЗВУКАО РЕВОЛВЕР И УБИО ГЕНЕРАЛА КЕНБИЈА. ТО ЈЕ БИО ЗНАК ЗА ПОЧЕТАК КРВАВЕ БИТКЕ.

★★

Непријатељство из међу белаца и Индијанаца почело је 1853. године када је један караван наишао на заседу. Било је то недалеко од рудника Алтурас, на јужној граници Орегона, једне од држава САД. Све до средине деветнаестог века бели људи били су ретки становници ових предела у којима су живели Индијанци племена Модок.

Први каравани истраживача злата изазвали су узнемиреност међу Индијанцима насељеним око језера Тула на крајњем северозападу Америке. Временом је таквих каравана било све више и Индијанци су почели да се навикавају на „бледолик“ који су постепено заузимали део по део ове простране земље. Белци су стварали насеља, узгајали стоку на ранчевима, отвара-ли руднике.

Караван белаца на путу за Калифорнију наишао је на индијанску заседу. После кратке и огорчене битке на месту напада остало је много мртвих насељеника. Огорчење међу белцима било је страховито и рудари Алтураса са преживелим путницима из каравана предузели су праву казнену експедицију.

Они нису знали да су заседу поставили Индијанци племена Шастан. Посумњали су на племе Модок јер је оно живело у тим крајевима. И док су стварни кривци били далеко, белци су започели крвави обрачун са невиним Индијанцима. Ратници племена Модок су гинули не знајући зашто белци у изненадним и силовитим нападима уништавају њихова насеља.

Огмазда над невиним Индијанцима

Проливена крв њихових саплеменика разгневила је Модок Индијанце. Гневни ратници били су спремни да белцима објаве прави рат да би се осветили. Кеинпус, син поглавице Комбутвош, био је мудар и далековид. Он је схватио да би рат с белцима значио истребљење његовог народа. Успео је да стиша гнев побеснелих ратника, али је ипак једна група Индијанаца пресрела други караван и извршила прави покољ.

Тада се умешала и војска

САД. Пуковници, чије су јединице штитиле насељенике, предузели су казнене походе против племена Модок. Али пре тога су Индијанцима понудили мир. Угледни ратници, који су неслутећи зло дошли на договор, били су побијени.

Бексџо из резерваца

Када је Кеинпус постао врховни поглавица племена Модок, морао је прво да сломи отпор својих потчињених поглавица. Они су били за рат с белцима, док је Кеинпус сматрао да се мир мора постићи по сваку цену да нова крвопролића не би довела до истребљења целог племена. Противник Кеинпу са био је његов стари супарник поглавица Шоншин са сином Шоншин Џоном.

Поглавица Кеинпус ипак није одустао од своје намере. Уз помоћ пријатеља, белца Елиша Стила, добио је обећање из Вашингтона да ће његов народ убудуће моћи мирно да живи у долини Изгубљене реке, под условом да не напушта ове крајеве. Али, договор није могао да буде поштован, јер су белци почели да се насељавају и у овој плодној долини. Они су постепено потискивали Индијанце док најзад није стигло из Вашингтона наређење да се племе Модок пресели у други резерват.

Овој одлуци супротставио се и сам поглавица Кеинпус, познат као „Капетан Џек“, како га је назвао његов пријатељ Стил. Дуги и узалудни преговори кренули су с мртве тачке тек када су владини представници наговорили Индијанце да свргну Кеинпуса и да на његово место поставе поглавицу Шоншина. Он је брже-боље потписао споразум с белцима чијом је помоћу и постао врховни поглавица племена Модок. „Капетан Џек“ је тешка срца прихватио овај споразум. Није желео да се успротиви, јер би то изазвало крвопролиће између Индијанаца који су му остали верни и присталица Шоншина. Знао је каква судбина чека његов народ у резервату.

Територија коју су добили не само да је била сиромашнија од долине Изгубљене реке, већ је била насељена Индијанцима племена Клатат. Модок Индијанци нису били у пријатељским односима с њима и морали су на силу да се насељавају у подручју које је одредила влада у Вашингтону. То је још више погоршало односе два индијанска племена. Стални сукоби и сиромашна

ловишта загорчавали су живот Модок Индијанцима. Били су увек гладни, увек на опрези од напада непријатеља.

Једне ноћи 1870. године, „Капетан Џек“ је одлучио да напусти резерват. Са седамдесетак породица кришом се вратио у долину Изгубљене реке. За њим је, такође кришом, кренуо и поглавица Шоншин са својим присталицама. Населио се недалеко од Кеинпуса.

Засега међу буџамима

Кад су пуковници у војном утврђењу сазнали за повратак Индијанаца, наредили су им да се одмах врате у резерват. Кеинпус и Шоншин су одбили. Почовни преговори дуго трају, али „Капетан Џек“ сада има подршку генерала Кенбија. Поглавица тражи да се поштују стари договори и да се племену Модок одреди резерват у долини Изгубљене реке. Али, преговори нису успели ни после две године. Зато мајор Џексон, 29. новембра 1862. године, крече са јединицом да силом врати Индијанце у резерват.

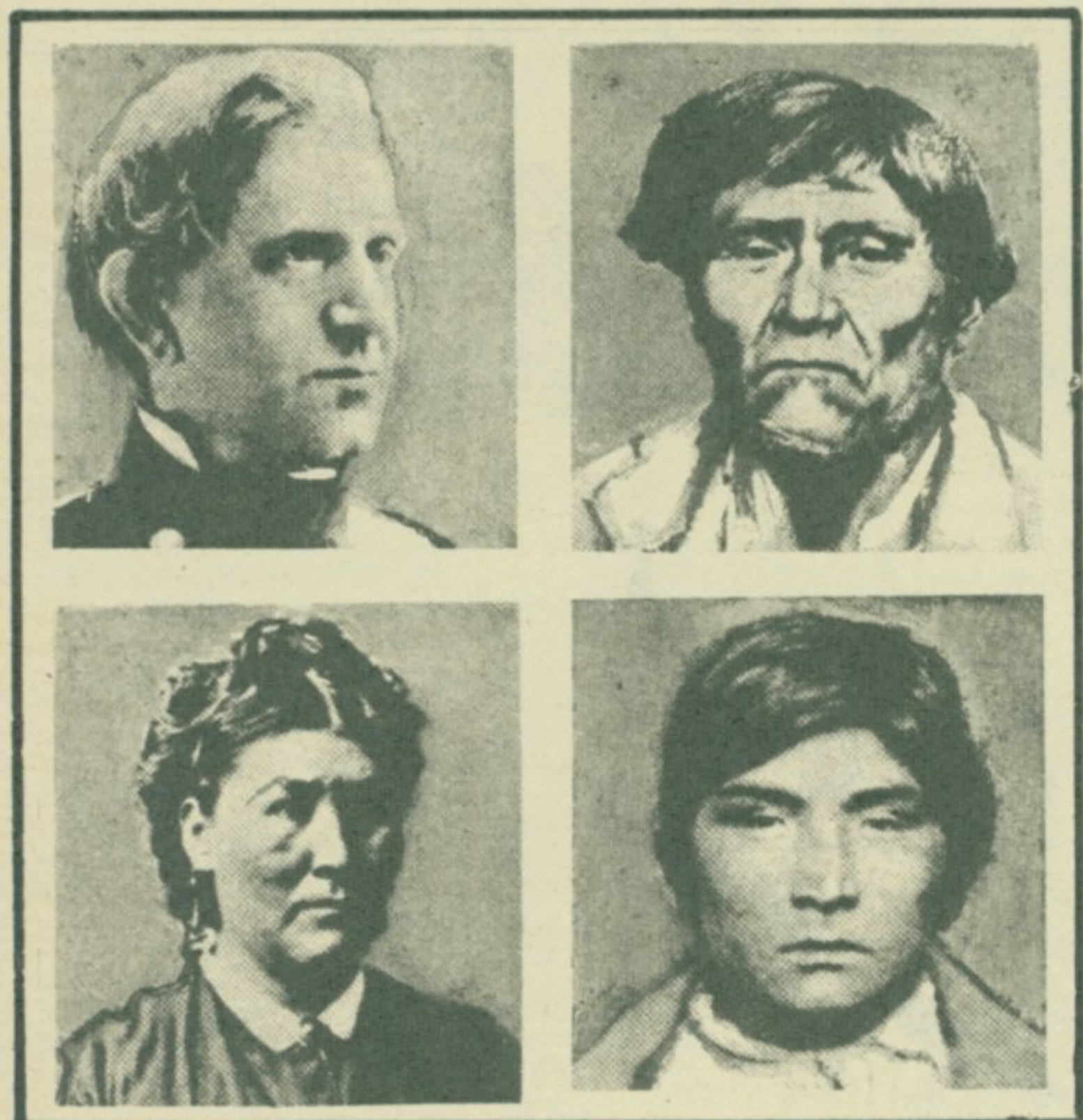
У логор „Капетана Џека“ упало је 37 коњаника веру-

ПОСЛОЖИ

јући да ће изненадити Индијанце. Запрепастили су се кад су се одједном нашли опкољени наоружаним ратницима који су држали пушке на готовс. Из свог шатора изашао је, такође наоружан пушком, „Капетан Џек“. Он је оштро прекорео Џексона што је покушао да га изненади рекавши му да су Индијанци и њихови пси увек будни.

Џексон, видевши да је опкољен, прибегао је лукавству. Почео је да уверава поглавицу како је дошао у мир и позвао Индијанце да одложе оружје. Мирољубиви „Капетан Џек“ је прихватио преговоре и наредио својим ратницима да спусте пушке.

Војници су одахнули. Чинило им се да је опасност прошла и да сад они држе ситуацију у рукама. Али један брзоплети коњаник, коме се чинило да Индијанци сувише споро одлажу пушке, покушао је да разоружа

ГЕНЕРАЛ ЕДВАРД КЕНБИ КОГА ЈЕ УБИО ПОГЛАВИЦА КЕИНПУС. ШОНШИН ЏОН ЈЕ УБИО ПРЕГОВАРАЧА МИЧАМА. ИНДИЈАНСКА ПРИНЦЕЗА ВИНЕМА, ЖЕНА ПРЕГОВАРАЧА ТОМАСА. БОСТОН ЧАРЛИ ЈЕ УБИО ЊЕНОГ МУЖА.

ПОГЛАВИЦА КЕИНПУС, ЗВАНИ „КАПЕТАН ЏЕК“

ДЕДЏИ РШАЈ

МЕЋУ ВИГВАМИМА ЈЕ НАСТАО ПРАВИ ПАКАО. БИТКА СЕ ВОДИЛА ПРСА У ПРСА И МРТВИ СУ ПАДАЛИ НА ОБЕ СТРАНЕ.

једног ратника. Дошло је до сукоба. Пушка у Индијанчевим рукама је планула и војник се срушио.

Следећег тренутка настала је општа пучњава. Битка се водила из непосредне близине и мртви су падали на обе стране. Међу вигвамама је почео прави пакао.

Видевши да ће сви војници изгинути, мајор Цексон је наредио повлачење. Коњаници су у нeredу побегли из индијанског села, остављајући за собом мртве и рањене.

„Капетан Цек“ је такође одлучио да напусти село. Место није било згодно за одбрану и зато су Индијанци заузели заклон међу вулканским стенама насталим од лаве. Ту су се спремили да пруже последњи отпор.

Око четири стотине коњаника опколило је вулканско поље. Битка је трајала цео дан. Индијанци су пружили огорчен отпор и војници нису успели да их истрепају из заклона. Сутрадан

су бели војници добили појачање од око 600 коњаника. Дошао је и сам генерал Кенби.

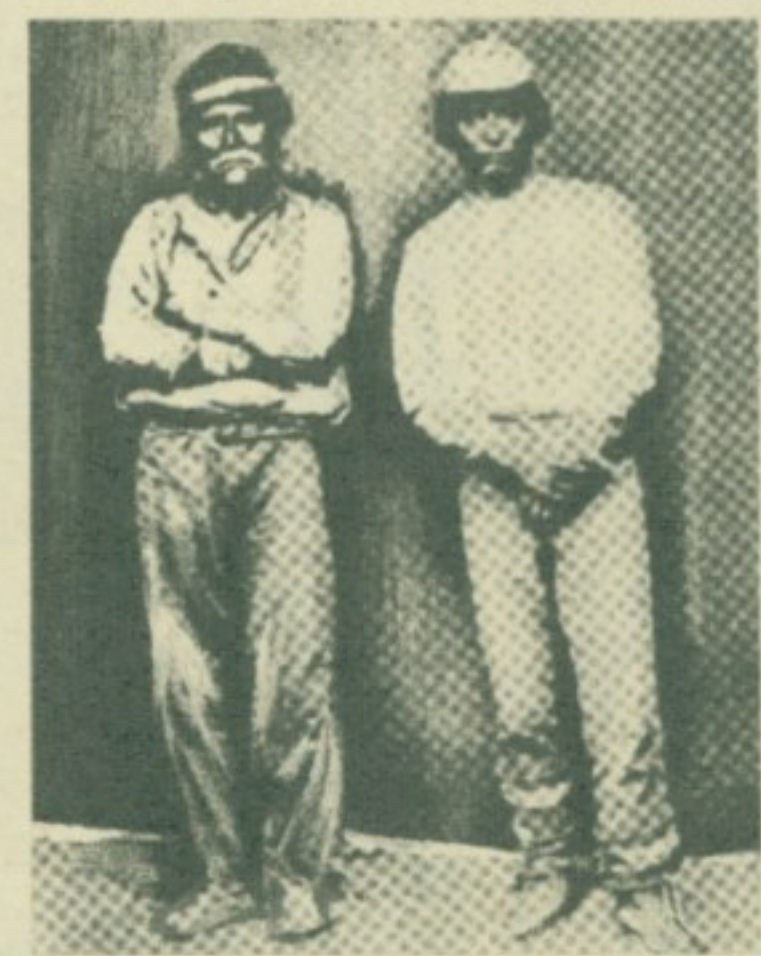
Смрт генерала Кенбија

Он је позвао поглавицу на преговоре. „Капетан Цек“ је пристао. Праћен двојицом квекера, Томасом и Мичамом (чија је жена Винема била индијанска принцеза из племена Модок), генерал је дошао међу Индијанце. „Капетан Цек“ је пристао само на петнаестодневно примирје, док не стигне одговор из Вашингтона. Тек после тога требало је одржати нови састанак.

Али за то време међу Индијанцима је дошло до неслоге. Поголавица Шоншин са сином стицао је све више присталица јер је био за

рат с белцима. Најзад, да не би изгубио утицај, „Капетан Цек“ се покорио већини.

После петнаест дана, генерал Кенби, и поред опомена пријатеља, поново је дошао у логор Модок праћен Томасом и Мичамом. Разговори су почели у муч-

ШОНШИН ЦОН И КАПЕТАН ЦЕК ОЧЕКУЈУ ИЗВРШЕЊЕ СМРТНЕ КАЗНЕ

ној атмосфери. „Капетан Цек“ је оптуживао белце да су лажови, а Индијанци су добавивали погрде војницима.

Генерал Кенби је захтевао да се Индијанци одмах повуку са положаја које су заузели међу окамењеном лавом, а „Капетан Цек“ је тражио да се прво повуче војска. У једном тренутку, кад је препирка достигла врхунац, поглавица је извукао револвер и опалио. Генерал Кенби је пао. То је био знак за масакр свих белих преговарача. Шоншон Цон је убио Мичама, а Бостон Чарли Томаса.

Сазнавши за овај догађај, Вашингтон шаље појачање. Пуковник Дејвис води велики одред коњице. Он неколико дана засипа индијанске положаје топовским гранатама. Ратници „Капетана Цека“ уморни, неиспавани и гладни, морали су најзад да се предају јер више нису имали муниције.

Али „Капетан Цек“ успе-

ва да побегне. Започео је лов на човека. Индијанац ипак није могао да надмудри читаву коњицу. Кад је видео да је опкољен, престао је да трчи и, скривши руке, сачекао војнике. Кад су они дошли, рекао је показујући своје ноге:

— Оне су издале Цека!

Обешен је заједно са другим поглавицама племена Модок. Држао се достојанствено и мирно. Пастору који му је предлагао да се покрсти пред смрт, описујући му лепоте хришћанског раја, одговорио је следећим речима:

— Ако је на небу тако лепо, зашто ти не заузмеш моје место?

После смрти велики поглавица није био сахрањен. Његово тело било је балсамовано и један довитљиви пословни човек наплаћивао је десет центи сваком ко је желео да види „убицу генерала Кенбија“.

НЕПОСЛУШНИ СТРЕЛАЦ

Тог априлског јутра 1945. наша ескадрила „штурмовика“ добила је задатак да нападне немачке положаје у близини Валпова, у Подравини. Већ данима, од јутра до мрака, јуришали смо ловцима на непријатељску тешку артиљерију која је задавала велике муке нашим јединицама на земљи. Две недеље пре тога Немци су извршили противудар на дравском мостобрану и чак довели у питање све наше успехе постигнуте до тада на овом терену. „Ухуткати непријатељске топове по сваку цену!“ — гласило је наређење команде.

Био сам тада заменик команданта ескадриле, а последњих месеци стално сам летео с Радмилом Мишићем, гимназијалцем из Београда. Он је био најмлађи у јединици и сви су га волели. Ја сам био задовољан њиме, добро је гађао...

Ушли смо у наш штормовик, ја напред, а Радмило позади у кабину с тешким митраљезом.

ДИРЕКТАН ПОГОДАК

Наша група стигла је над Валпово око 10 часова пре подне. Направили смо већ познат круг и редом почели да се обрушавамо према непријатељским положајима.

Било је пролеће, врбе су већ олистале и правиле добар закон за артиљерце на земљи. Па ипак, није нам било тешко да их пронађемо по ватри и диму из цеви топова великог калибра.

У јеку борбе, кад већ нисам ни помишљао да би противавионска одбрана на земљи, засута погубљеном ватром, могла прецизно да гађа, осетио сам снажну експлозију. Као да ме неко ударио песницом у стомак. Мој авион је добио пун погодак гранате 37 мм право у крило. Да несрећа буде већа, експлозија се догодила баш у задњем делу крила где је крилце за управљање спојено са главним крилом.

Чим сам се прибрао од првог изненађења, покушао сам да утврдим шта је све оштећено. Већ сам био одбацио све бомбе и лансирао све ракете а и потрошио добар део топовске и митраљеске муниције. После дужег лета био је истрошен бензин. Све је то допринело да је авион био знатно лакши него у почетку напада. Повукао сам палицу за управљање и извукао авион у пењући положај: мотор је одлично радио, али ми је па лица најједном постала страховито „тешка“. Авион се вјорно накретао на једну страну и једва сам га задржавао да се не преврне на леђа.

Одмах сам радио-ве-

зом јавио вођи групе да ми је авион оштећен и да „идем кући“. Али, било је то лакше рећи него извести и издржати повратак на аеродром с тешко оштећеним авионом. Држећи палицу обема рукама и гурајући је улево — јер се авион нагињао на десну страну — постепено сам се пео увис. Ток на висини 800 метара успео сам да умирим машину и могао мало да предахнем. Овде ме већ нису могле стићи гранате противавионске артиљерије.

НЕ СХВАТА — ИЛИ НЕЋЕ...

Да са оваквим авионом стигнем у Мађармечке, у близини Печује у Мађарској где нам је била база, на то више нисам могао да рачунам. Преостајало ми је једино да искочим из авиона. Одмах сам започео са припремама; једном ногом придржавао сам палицу а рукама откопчавао везе са седишта. Погледао сам на брзиномер — летео сам брзином од 280 км/час што је било довољно да ускоро стигнем далеко од непријатељских линија како бисмо лакше пронашли остали део пута до наше јединице.

Тек ми је тад пало на памет да нисам сам у авиону. Шта ћу са стрелцем, мојим младим другом Радмилом Мишићем који је мирно седео у својој кабини крај тешког митраљеза. Он, изгледа, није имао појма шта се догодило и какве ја муке

ЧИМ САМ СЕ ИЗВУКАО ИЗ КАБИНЕ ТЕШКО ОШТЕЋЕНОГ АВИОНА, ПОЛЕТЕО САМ ПРЕМА РАДМИЛУ: ОНАКО БЕСАН РЕШИО САМ ДА ГА ИЗУДАРАМ.

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

мучим. Притиснуо сам дугме на табли с инструментима и сад је требало да се упали црвена сијалица у Радмиловој кабини. То је било упозорење да се спрема да искаче из авиона. Погледом сам пратио како се он понаша јер сам га добро видео у огледалу ретровизора.

Уопште није реаговао.

Поново сам љутито притиснуо дугме и пажљиво посматрао стрелца. Опет ништа... Он је буљио час у сијалицу, онда ван кабине авиона, па опет у сијалицу. Дошло ми је да чупам косу. Зар не схвата? Или мисли: зашто да искачем кад мотор одлично ради а авион лети „нормално“. А, можда, сматра да ја случајно додирујем дугме.

Облио ме је зној. Поново сам притискао на дугме, шкргутао зубима, црвено, али ни

шта није помогло. Стрелац је све то с неким чуђењем посматрао. Да ли стварно не схвата или неће да искочи?

ЛОВЦИ ДОЛАЗЕ

У том очајању нисам ни приметио да смо се приближили Осијеку. Одоздо отпоче противавионска ватра. Више није било говора о истраживању. Гледао сам само да се што пре удаљим из опасне зоне. После десетак минута око авиона више није севао од експлозија. Извукли смо главу. Засад.

Бацио сам поглед према крилцу које је млатарало држећи се на само једном шарниру. Неће дуго издржати. Погледах у небо. Шта је то? Ловци? Само ми је још то

требало. Одмах сам жаљиво што нисам већ искочио из авиона. Сада ће ме они догући, то је сигурно, размишљао сам док су се ловци приближавали.

Кад су се примакли, препознао сам наше ловачке авионе „ЈАК-ове“ који су изводили слободан лов. Махнули су нам крилима и удаљили се. Одећа ми је била потпуно мокра од зноја.

Сада ми је већ свега доста. Ту је Дунав, Апатин, наша територија — искочићу. Још једном сам притиснуо дугме да позovem стрелца да искаче, али је он изгледа тек сада био на муци: погледао је час у црвену сијалицу па у мене. Учинио ми се да преклиње...

Би ми га жао. Млад је. А жао ми је и авиона. Стиснуо сам зубе и остатак лета провео помажући се коленима, рукама да се авион не преврне на леђа. На слетање сам ишао директно, без прављења уобичајеног круга. Срећом, стајни трап се извукао и осигурао. Били смо на земљи.

ПРЕБИЋУ ГА!

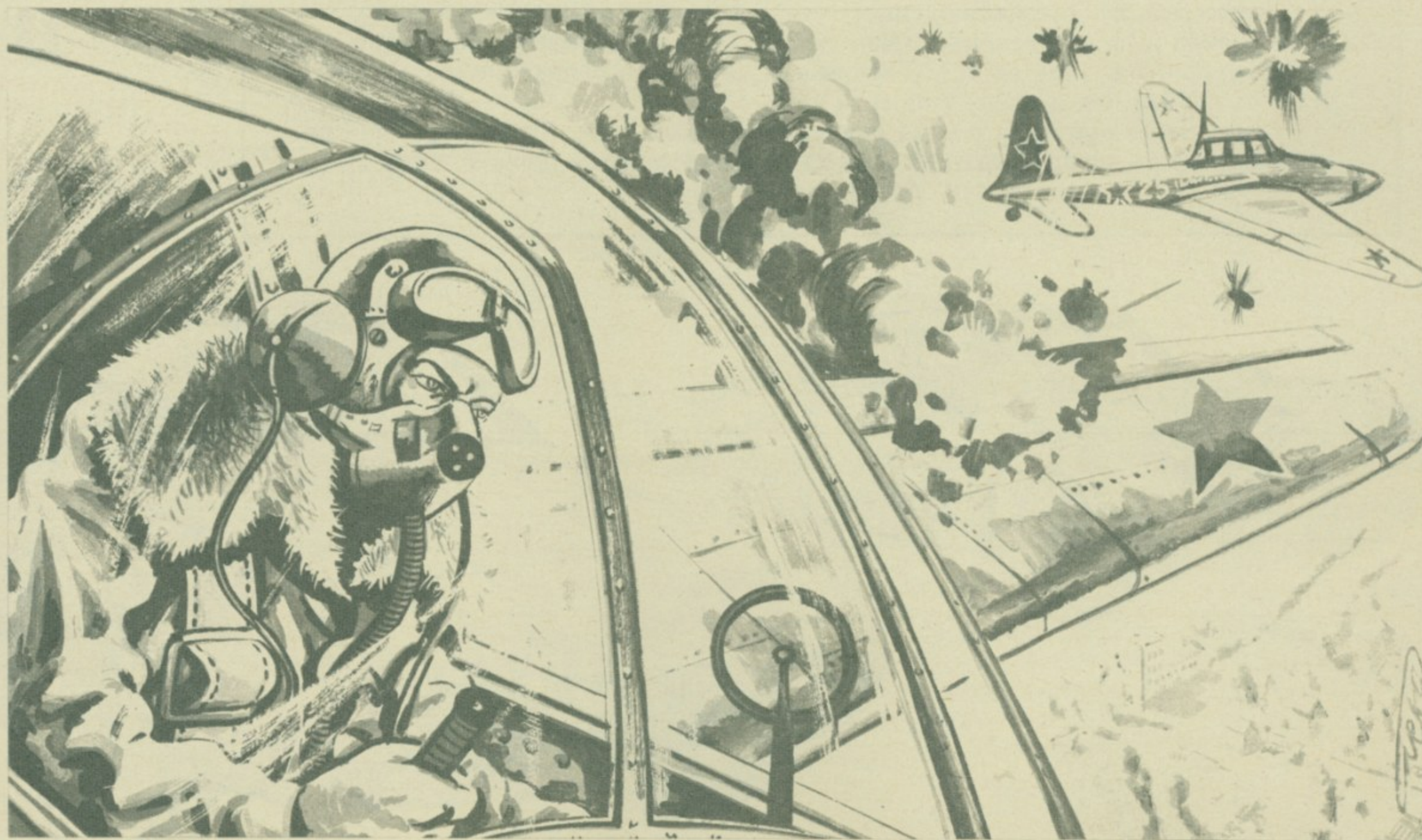
Чим сам се извукао из кабине, упутио сам се према стрелцу. Онако бесан решио сам да га изударам. И Радмило се искобељао из кабине, радосно ми притрчао и почео да ме љуби:

— Видиш, успео си.

Љубња је истог часа ишчезла. Пошли смо заједно да команданту поднесемо рапорт. Похвалио нас је обједино, али мислим да ће се Радмило као и ја сећати овог догађаја док је жив.

Данас је Радмило Мишић познати лекар специјалиста на Београдској клиници.

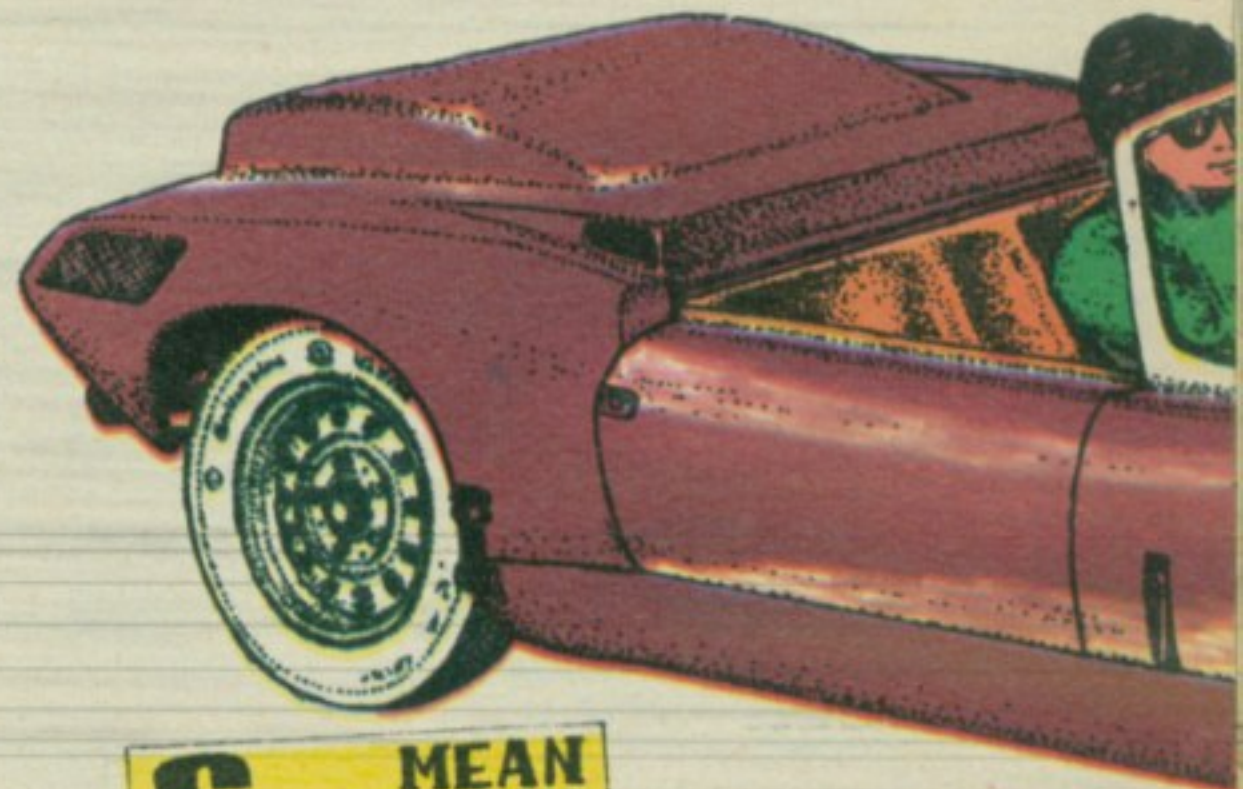
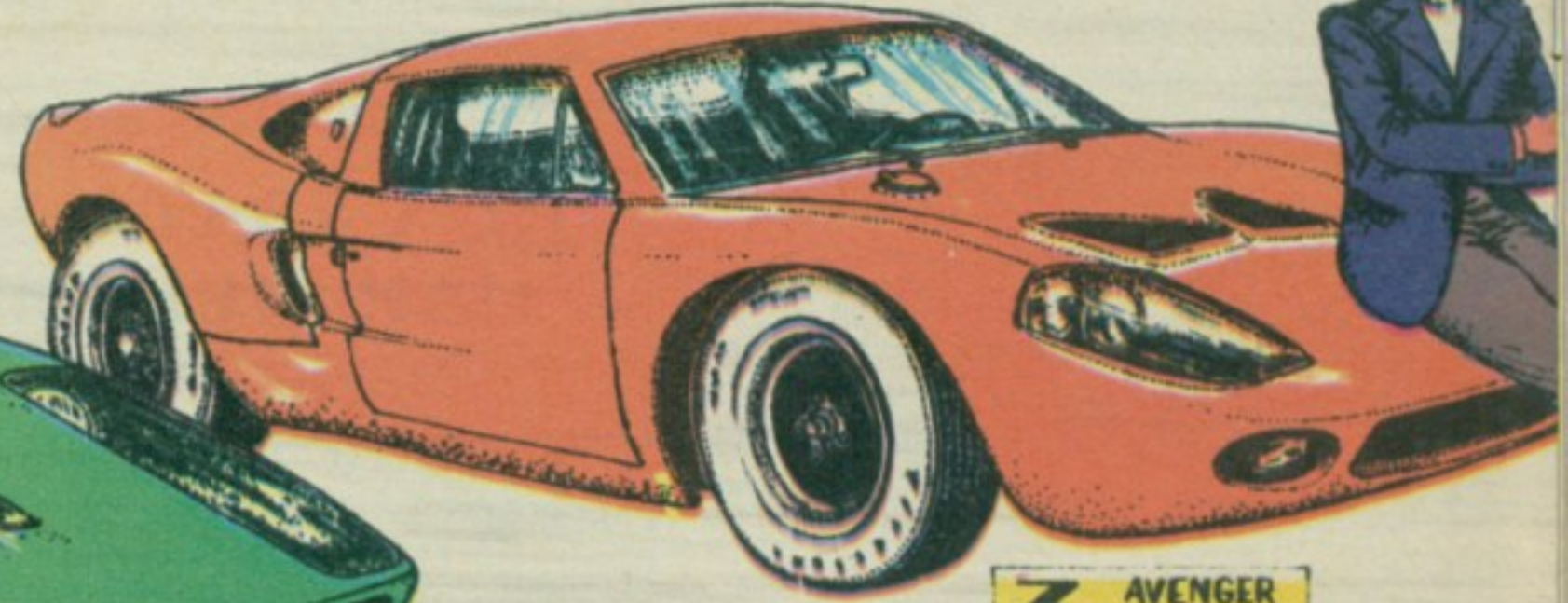
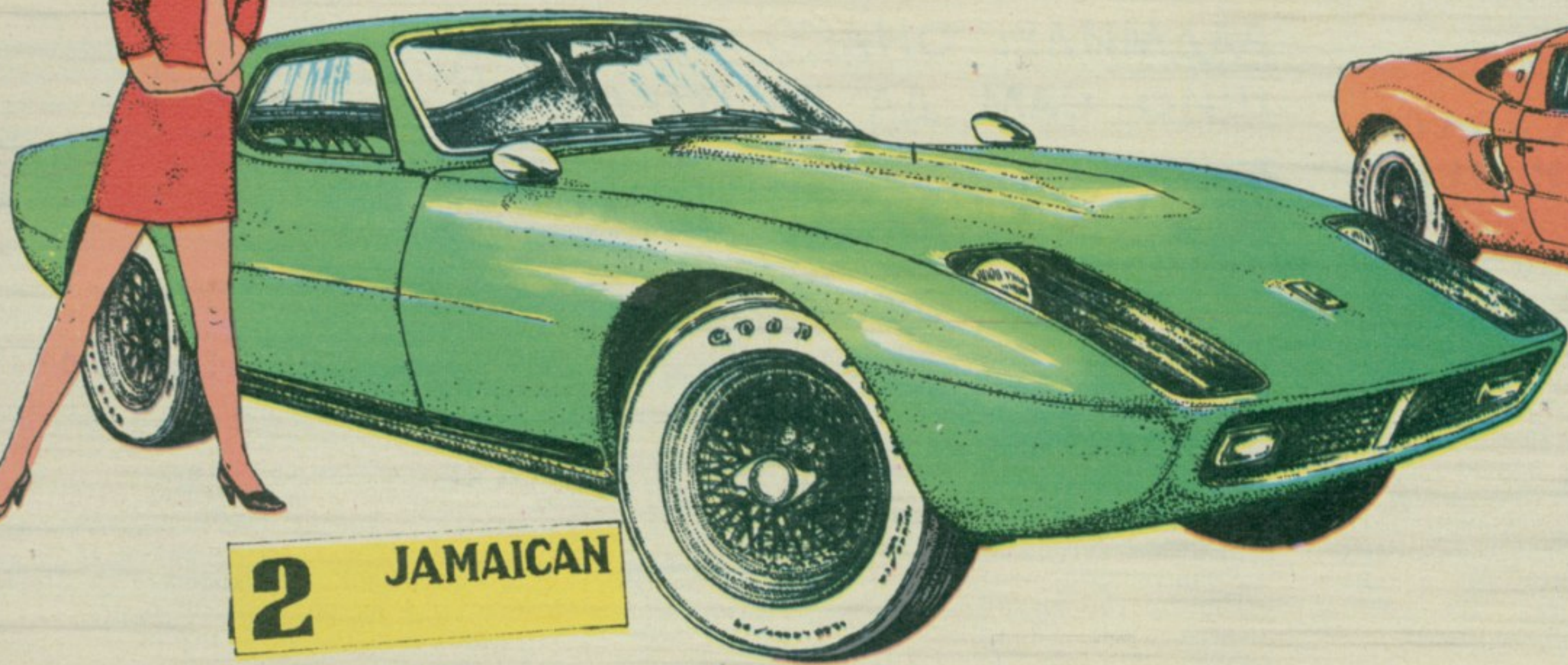
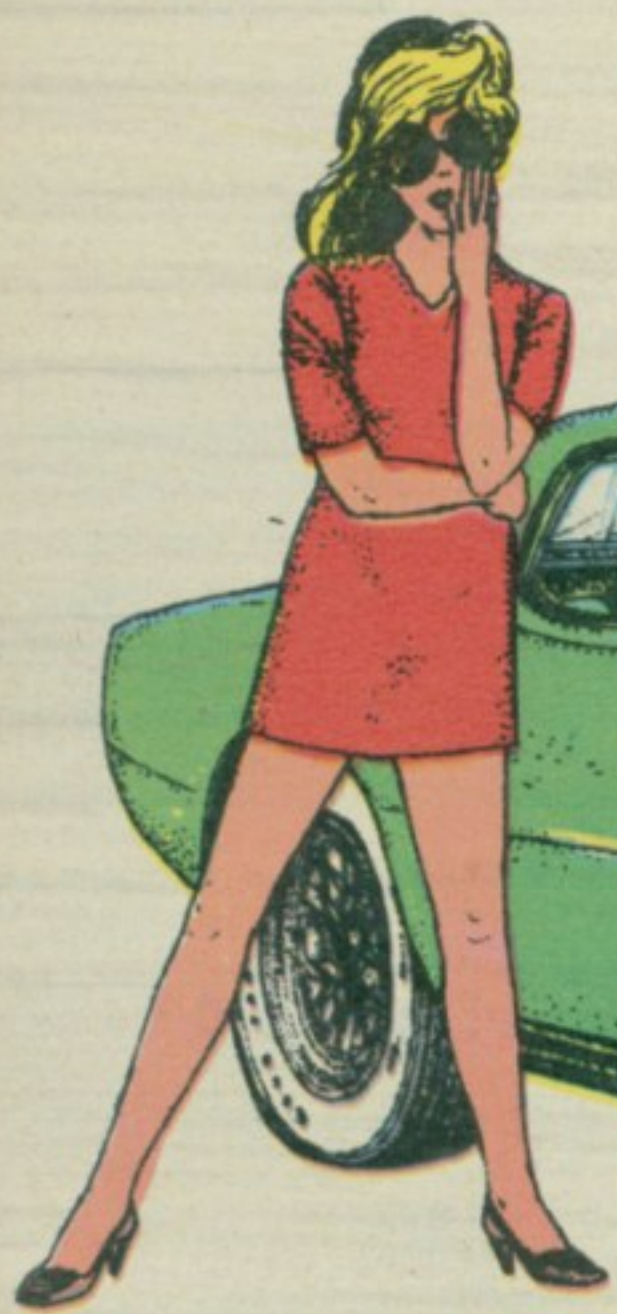
Милан Аћимовић,
пилот потпуковник
у пензији

У ЈЕКУ БОРБЕ МОЈ И РАДМИЛОВ АВИОН ДОБИО ЈЕ ДИРЕКТАН ПОГОДАК У КРИЛО. ПРЕОСТАЛО НАМ ЈЕ САМО ДА ИСКОЧИМО...

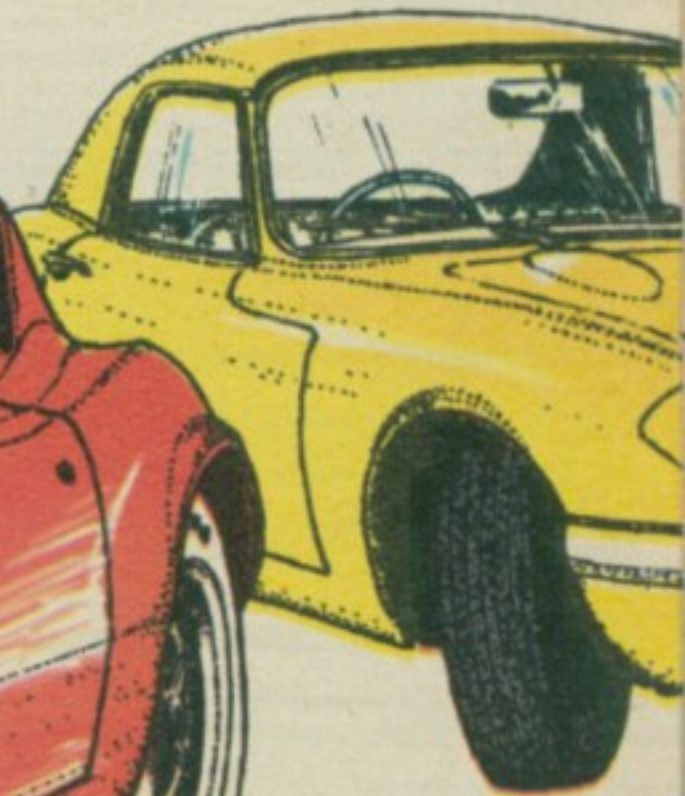
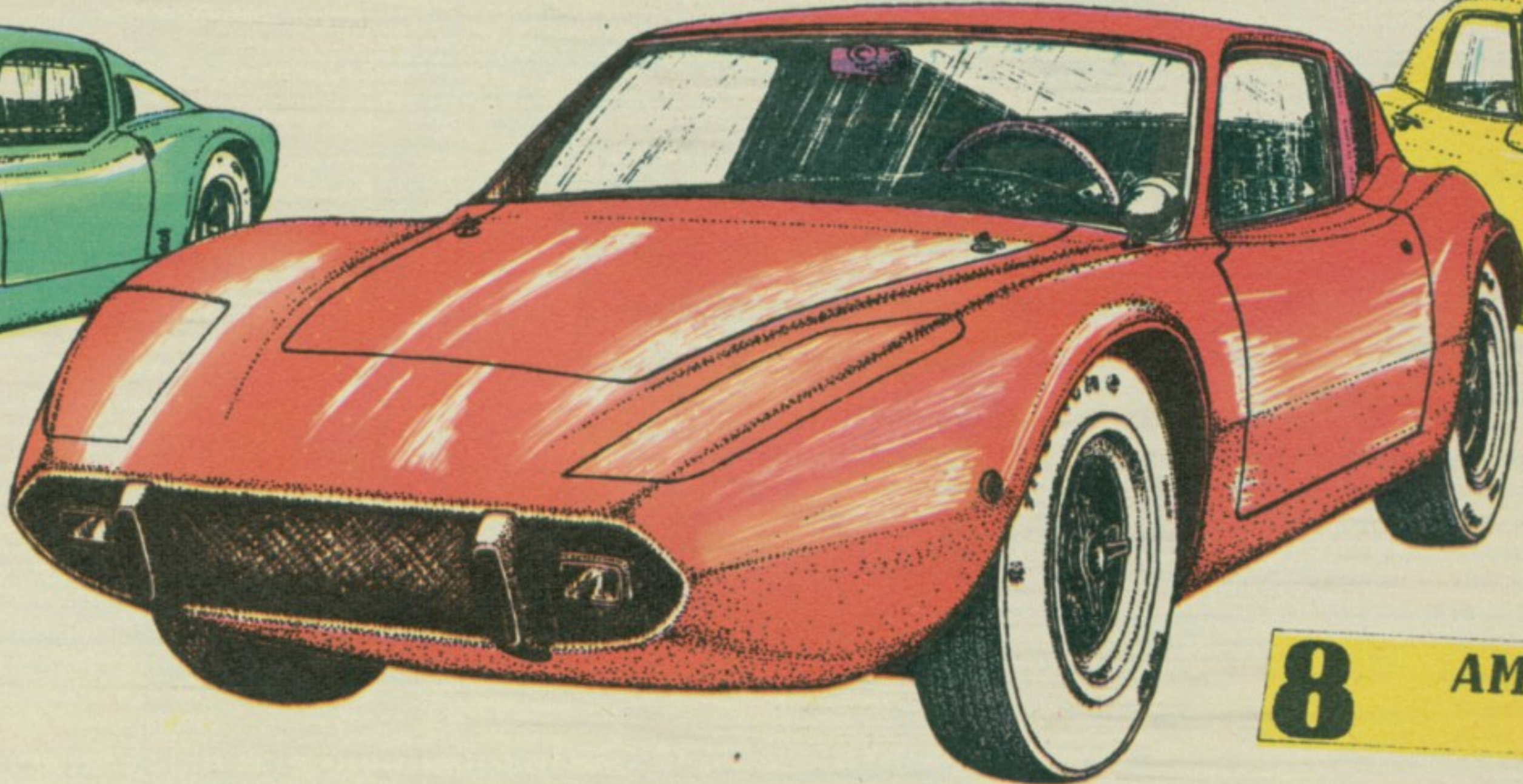
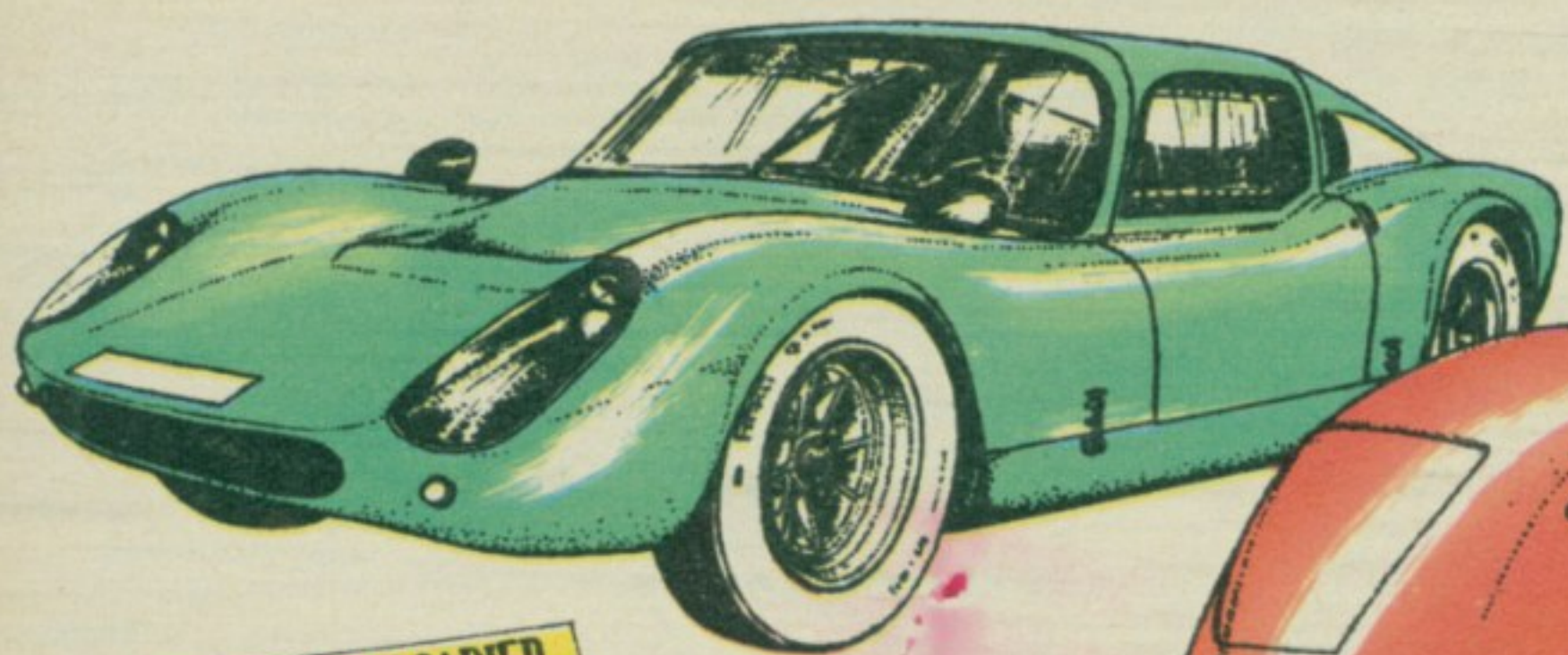
АУТО 34

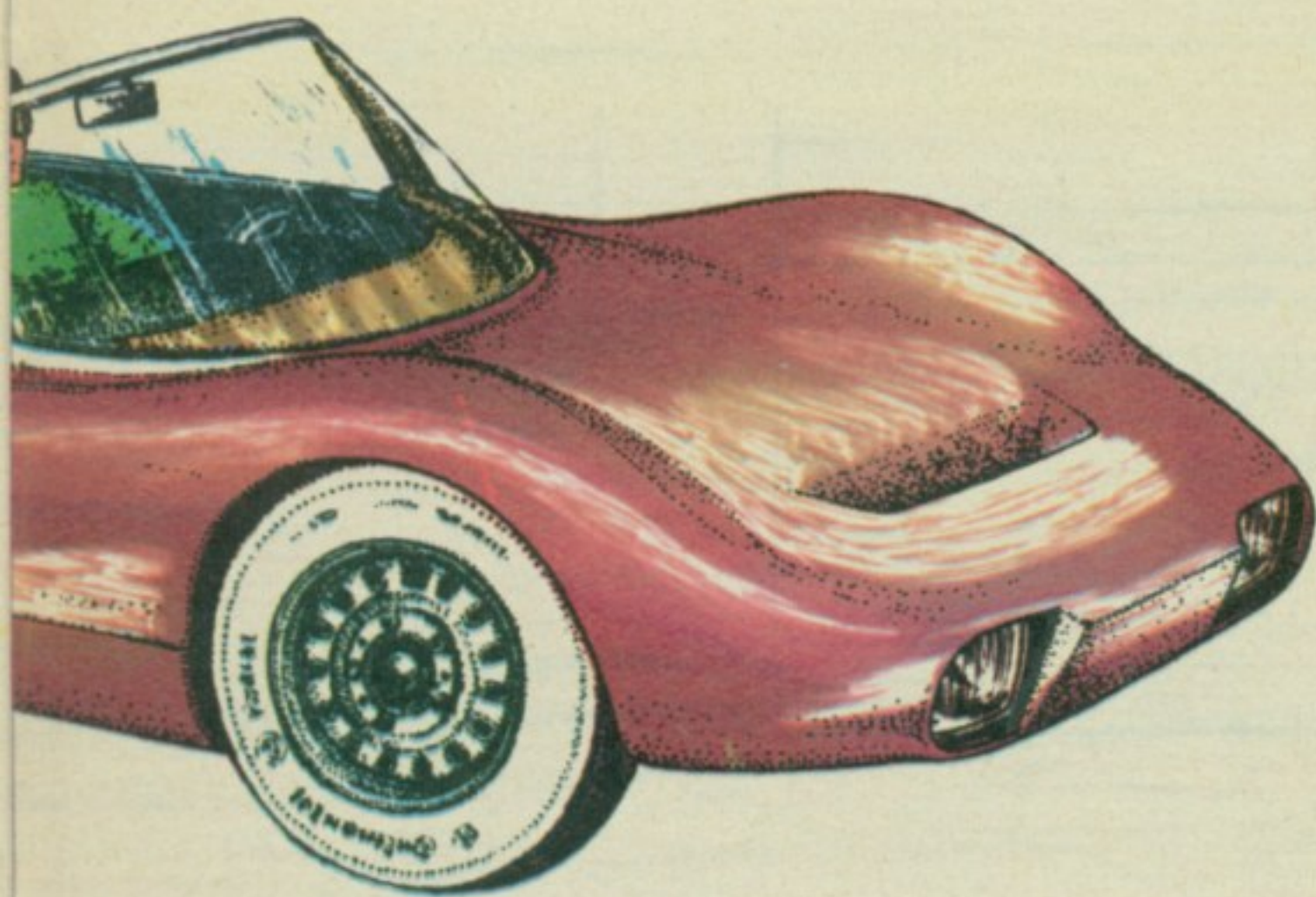
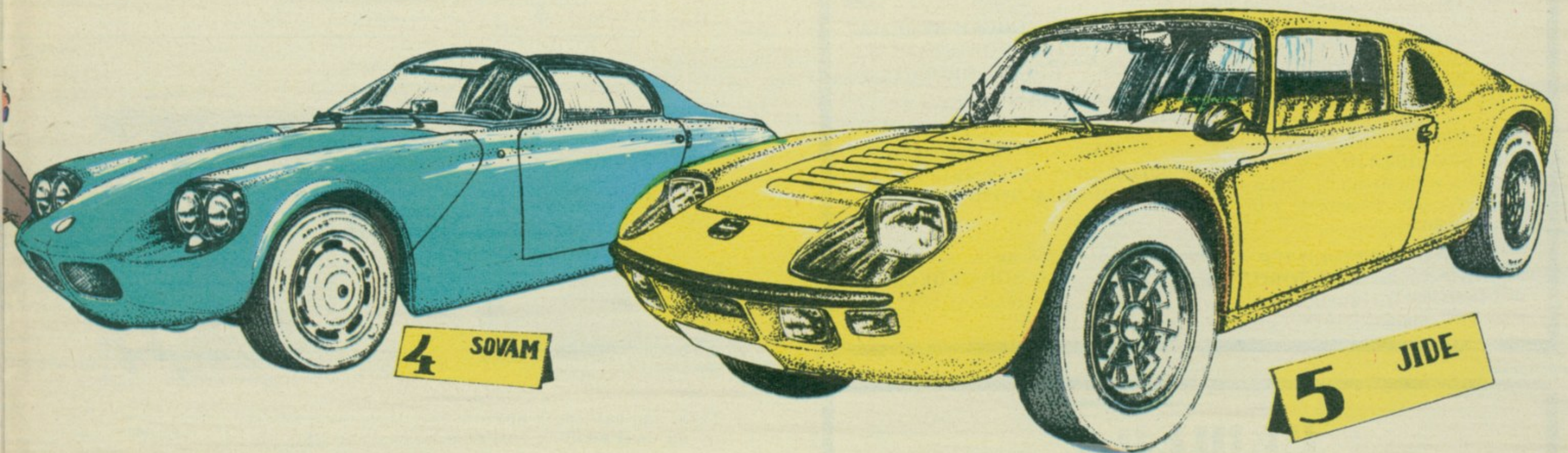
Аутомобили које видите на овој страни продају се у свету у деловима, па их онда купац уз помоћ два три пријатеља и скромнијег комплета алата, може сам да састави! Уз комплет делова аутомобила добија се и детаљан план тако да је грешка у склапању немогућа, поготову што не треба склапати све већ само кључне елементе. (Предњи и задњи трап спојити са шасијом, убацити машину и монтирати точкове, затим комплетирати каросерију монтирањем хауба, врата и прозора и причврстити каросерију на шасију. Након тога треба још уредити инсталацију и убацити седишта).

Каросерије су израђене од пластичних материјала чиме је смањена тежина возила што, уз аеродинамичну линију, омогућава знатно већу брзину од стандардних возила са истим машинама. Значи, уз релативно ниску цену, може се добити леп и добар спортски аутомобил.

Поред целог комплета могуће је купити одвојено саму каросерију која се може монтирати на одговарајући модел (цена каросерије износи 7.000 н. дин).

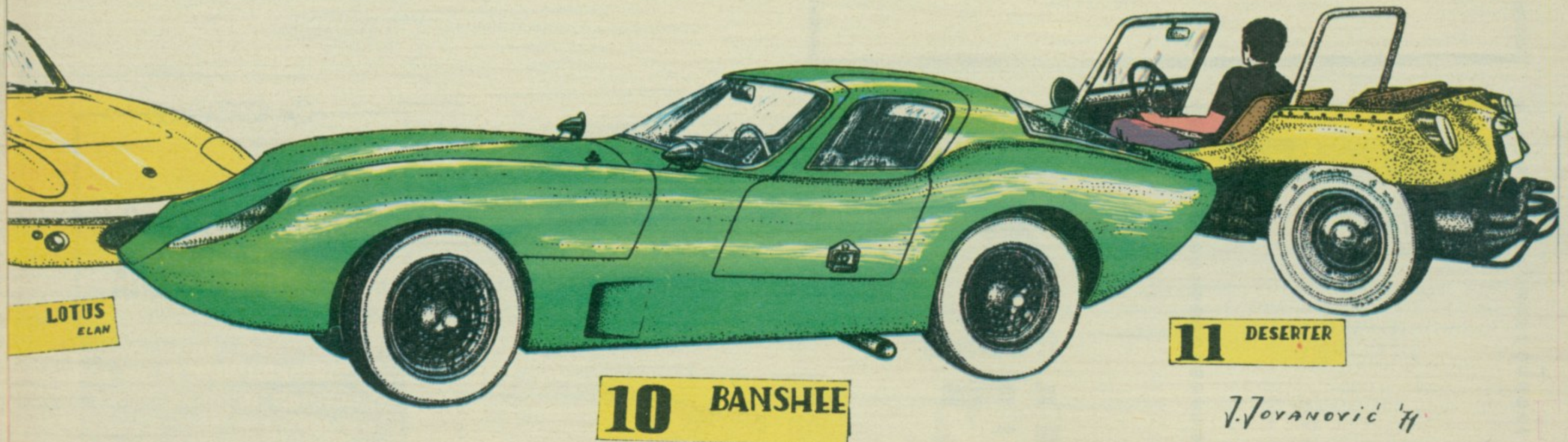
А С К Л А П А Њ Е

ТЕХНИЧКИ ПОДАЦИ

МАРКА аутомобила	Доњи построј	Мотор	Макс. снага КС	Макс. брзина КМ/ч	Цена без мотора у н. дин.
1. ЖЕМ (Француска)	мини БМЦ	БМЦ 850 цм 1300 цм	35 60 КС	130 180	23.000
2. ЦЕМЕИКЕН (САД)	триумф	триумф 2000 цм	90 КС	170	28.000
3. ИВЕНЦЕР (САД)	фолксваген	VW 1500 корвер 2700	44 110 КС	160 175	28.000
4. СОВАМ (Француска)	рено 4 Л	рено 850 цм 1300 цм	45 103 КС	130 180	30.000
5. ЖИД (Француска)	рено 8	рено 1100 цм 1300 цм	60 103 КС	170 200	18.000
6. МИН (Француска)	НСУ ТТ	НСУ 1200 цм	65 КС	170	19.000
7. МАРКАДИЈЕ (Фр.)	рено 8	рено 1100 цм 1300 цм	60 103 КС	160 185	20.000
8. АМАНТЕ (САД)	фолксваген	порше 2200 корвер 2700	100 110 КС	250 170	30.000
9. ЛОТУС (Вел. Брит.)	лотус	лотус 1600 цм	106 КС	180	50.000
10. БЕНШИ (САД)	триумф	триумф 2000 цм	90 КС	170	25.000
11. ДИЗЕРТЕР (САД)	фолксваген	VW 1500 цм	44 КС	140	15.000

У цене нису урачунати: царина, превоз и остале дажбине приликом увоза. Засад у нашој земљи нема увозника ових аутомобила за склапање.

J. Jovanović '74

ЖЕЉКО САВЛАДАО И ПОСЛЕДЊУ ПРЕПРЕКУ

Професор Струјић може да буде задовољан својим учеником Жељком и да му мирне душе да петицу. Жељко је на питање које му је професор поставио у Енергоинвестовом задатку, у Забавнику (број 1003 од 19. III ове године): „Да ли у Енергоинвестовој машини за прање рубља делује центрифугална сила?“ одговорио потврдно, то јест да. Да ли је само Жељко свезналица показује и огроман број приспелих одговора у Пословници Енергоинвеста на Скендерији у Сарајеву до 26. марта ове године.

У присуству жирија награде је међу тачним одговорима извлачио шаховски велемајстор ДАВИД БРОНШТАЈН.

Овога пута највише среће имали су следећи учесници овог наградног конкурса:

I НАГРАДУ ФРИЖИДЕР „ОБОДИН“ добио је **СЛОБОДАН ФИЛИПОВИЋ**, Милутина Ивковића 10/4, Ниш.

СЛАВНИ ШАХОВСКИ ВЕЛЕМАЈСТОР ДАВИД БРОНШТАЈН ИЗВЛАЧИ ЕНЕРГОИНВЕСТОВЕ НАГРАДЕ

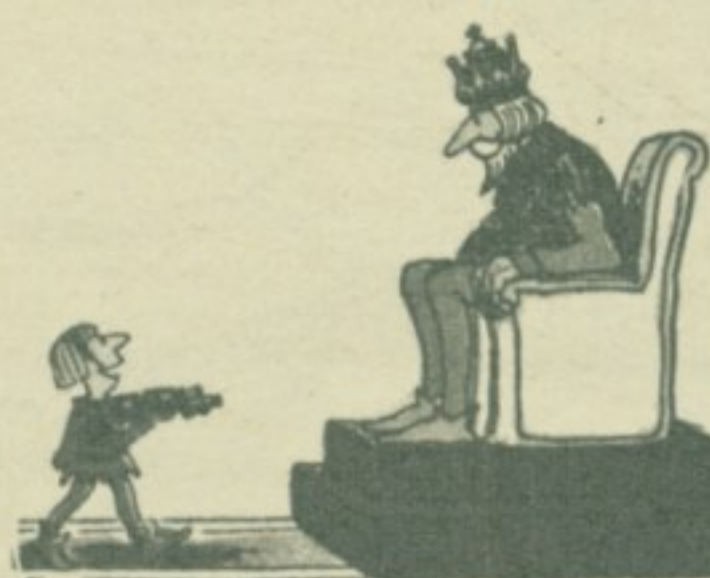
II НАГРАДУ Енергоинвестов бојлер „Мебош“ добиле су **ДАЊА** и **ЧЕДНА ДОМИЋ**, Слатина код Сплита и

III НАГРАДУ дечје одело „АЛ-ХОС“ добио је **ЗОРАН ВЕСЕЛИНОВИЋ**, Ст. Дечанског 8, Шабац.

ХУМОР

— Метеоролози су предвидели веома оштру зиму...

— Тата, дао сам своју круну за овај воз!

БЕЗ РЕЧИ

РЕШЕЊЕ СФИНГИНЕ ЗАГОНЕТКЕ

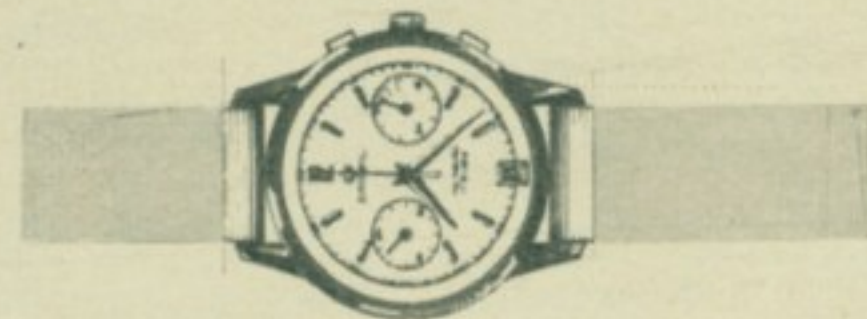
У ЗАБАВНИКУ број 1003 од 19. марта ове године уз рубрику „РЕШИ СМРТНОСНИ СФИНГИН КВИЗ“ позвали смо читаоце да одговоре на питање које је Сфинга поставила Едипу. Ево тог питања: „Шта је то што јутром иде на четири ноге, у подне на две, увече на три. Од свих створења само оно мења број ногу. Али, баш онда кад се служи највећим бројем ногу, њихова снага и брзина је најмања“.

Када је саслушао загонетку, Едип се насмешио и одговорио: „Твоја загонетка је човек“, а затим наставио „који у јутро свога живота, док је слаб и немоћно дете, иде на две руке и две ноге; када ојача, онда у подне свога живота иде само на две ноге; а у вече свога живота, када је већ старац и када му је погребан ослонац, узима штап у помоћ, као трећу ногу“. Када је видела да је Едип решио њену загонетку, Сфинга се од стида и срама стрмоглавила са стене и умрла.

Да је и нашим читаоцима загонетка била лака показао је изузетно велики број тачних одговора. До одређеног рока, 26. марта ове године, у ЗАБАВНИК је стигло око 11.000 одговора од којих је само 300 било нетачних.

Међу читаоцима који су тачно одговорили на Сфингино питање жи-

ри ЗАБАВНИКА извукао је на срећу имена пет добитника DARWIL сатова.

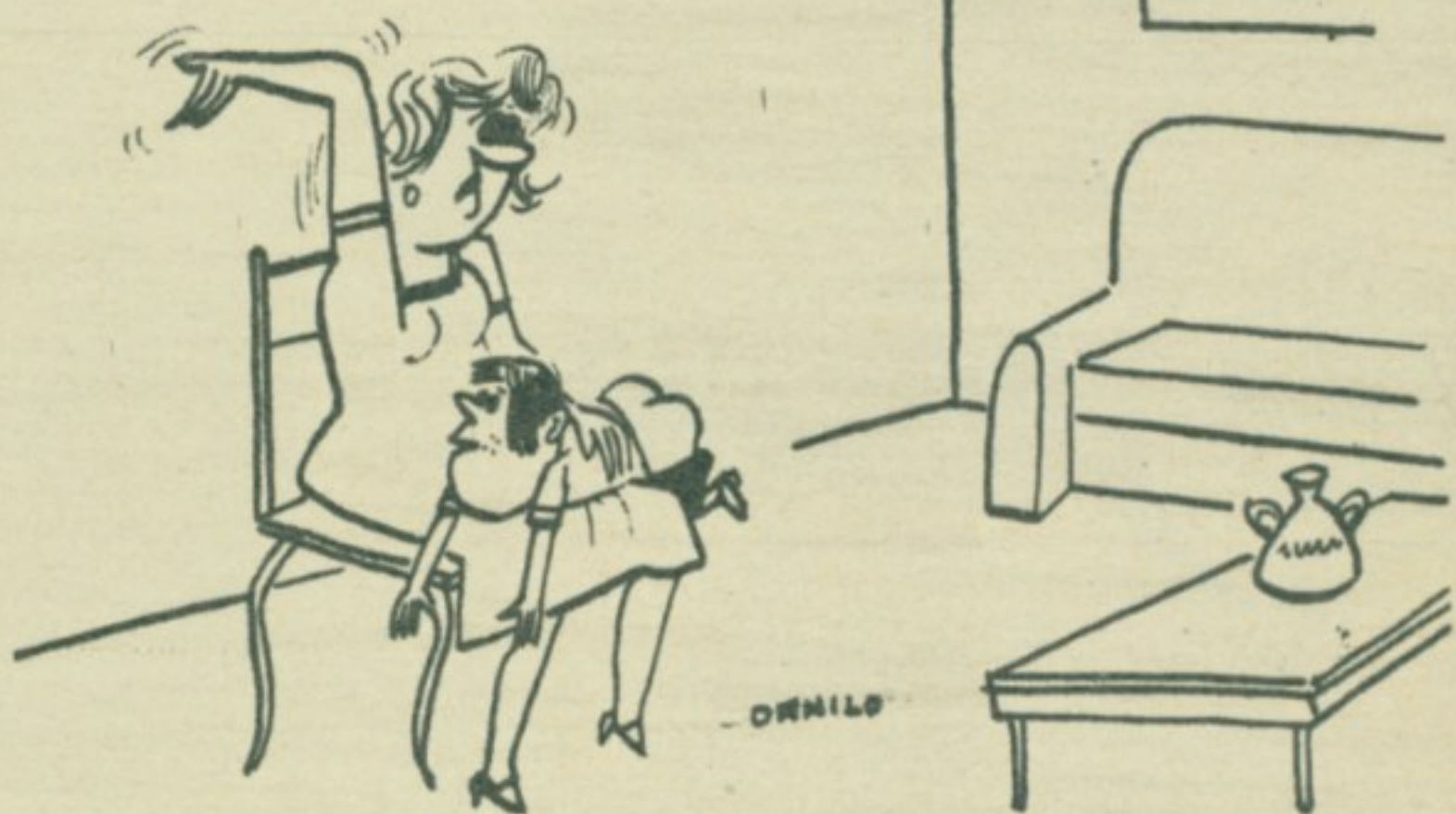
I НАГРАДУ штоперицу са аутоматским календаром добио је **ЗВОНИМИР НОВОГРАДЕЦ**, Генерала Михајла Живковића 7, Београд

II НАГРАДУ ципну штоперицу ДАРВИЛ добио је **ГОЦЕ ЦАКОСКИ**, Републиканска 12, Прилеп

III НАГРАДУ женски часовник са датумом добио је **ЗОРАН МИЛЕТИЋ**, Голубачка 13, Београд

IV НАГРАДУ дечји часовник ДАРВИЛ добио је **ЗОРАН ИВАНОВИЋ**, Марка Миљанова 12а, Титоград

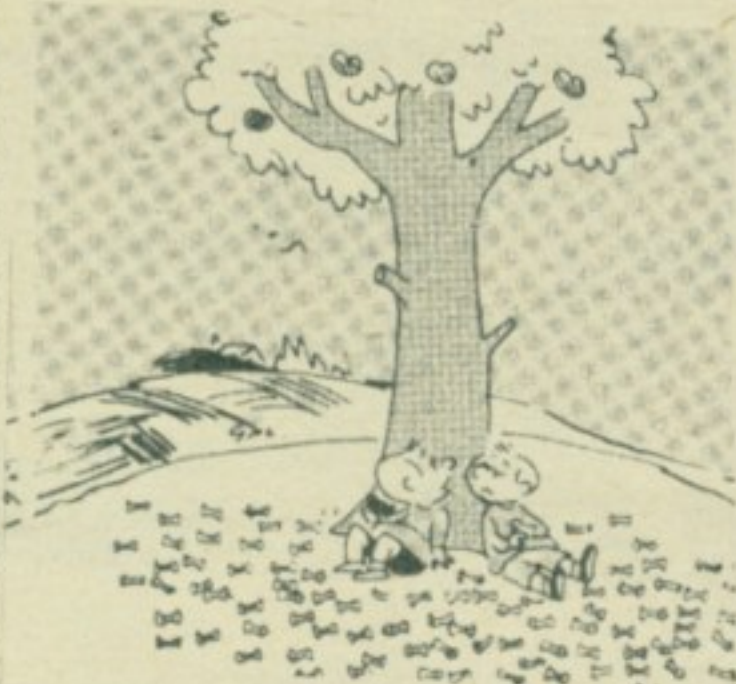
V НАГРАДУ часовник ДАРВИЛ у аутомобилској гуми добио је **МИЛАН ЛЕВНАЈИЋ**, Лењинова 102, Велике Ливаде.

— Хоћу да разговарам са својим адвокатом!!!

$$3x + 3y = 3(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче **КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ!** Књига садржи **КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА**. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: **МАТЕМАТИКА**, Сарајево, Д. Манџина 16.

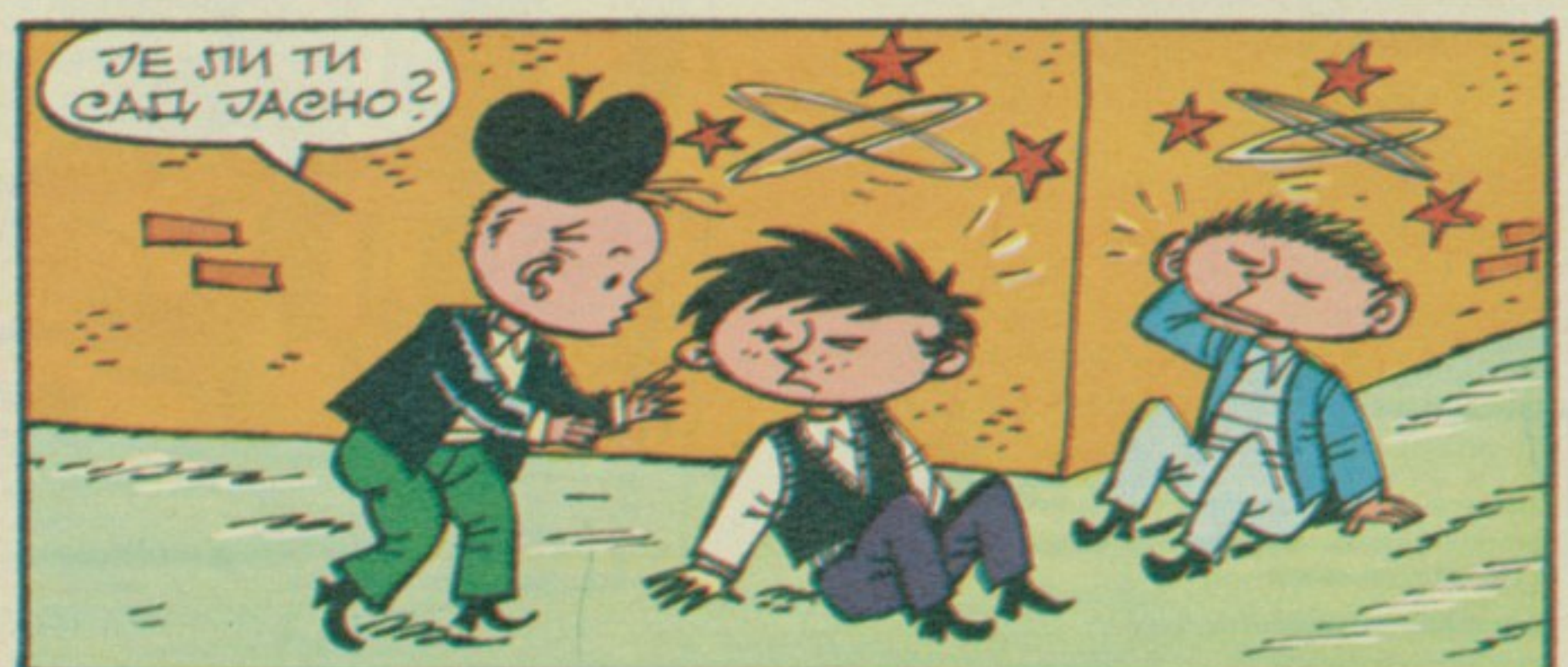
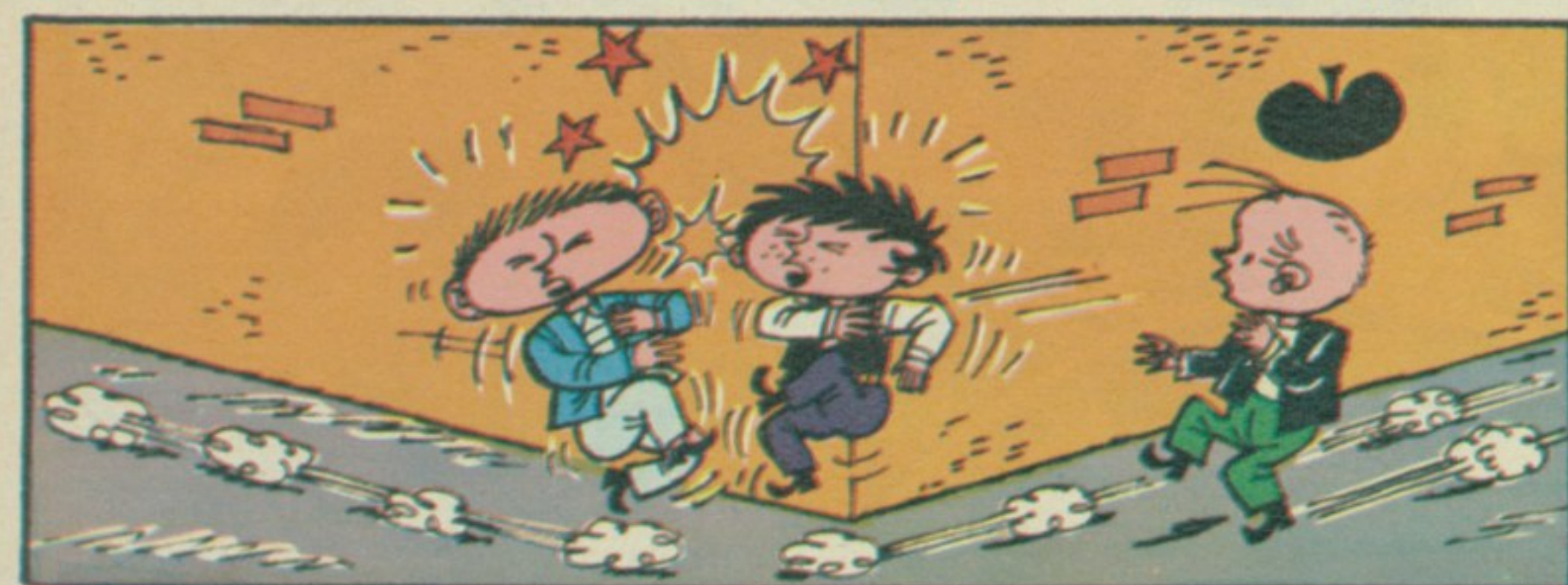
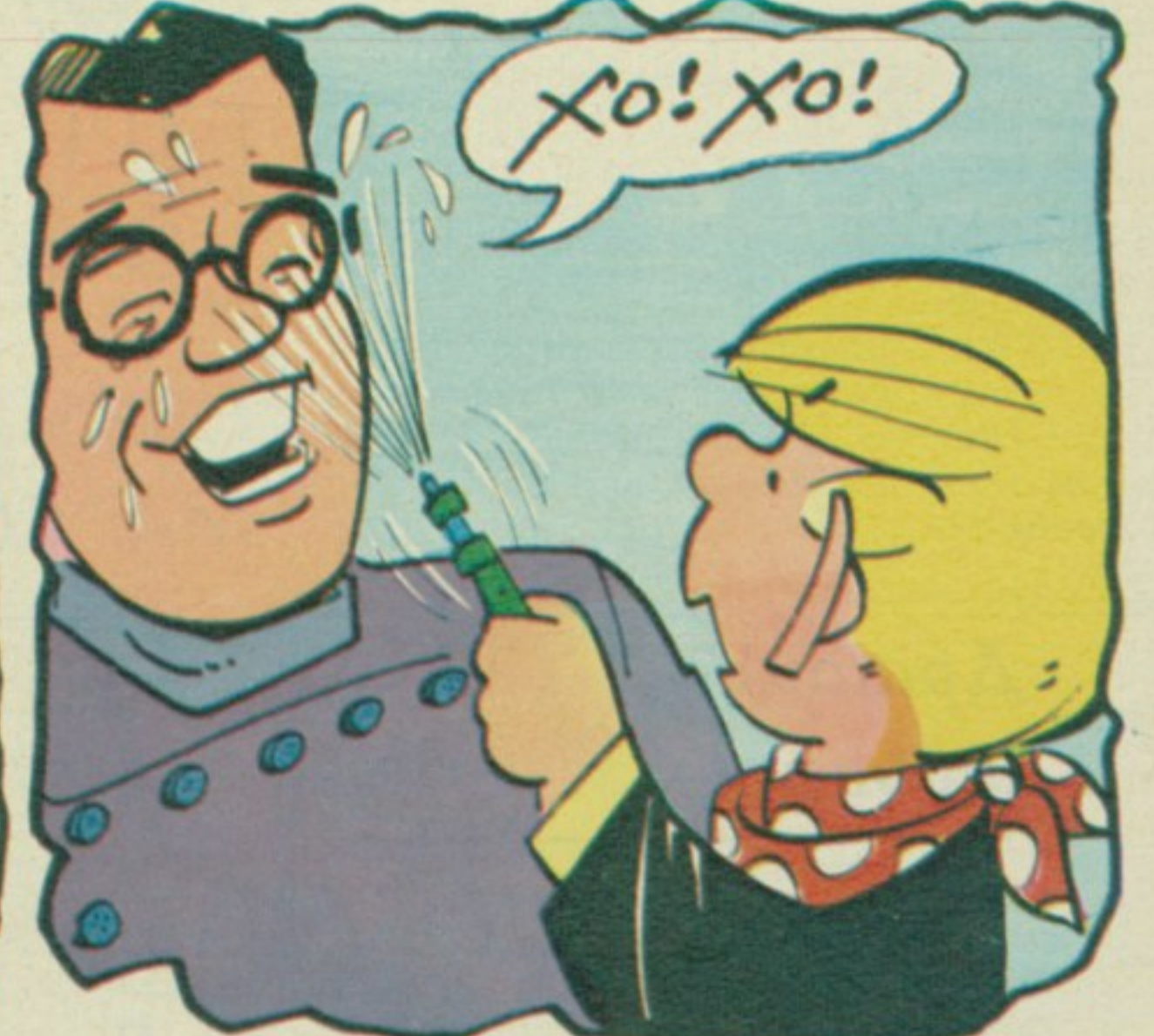
— У праву си, Перо, зелене су!

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

И магарац верује да је достојан парњак коњу од мегдана
(Енглеска пословица)

НАГРАДА ЗА ХРАБРОСТ

Последњи пут ти кажем: не! — рече капетан Вилијемс. Ренди Бланшар гледао је кроз прозор свемирског брода у бесконачни свемир и осећао се неугодно док је стајао у командној кабини „Лотуса“.

— Не сумњам у твоју способност — продужи капетан Вилијемс. — Знам да ти је астронавигатор Шенон помогао да направиш карту положаја „Лотуса“ али ипак ти не могу дозволити да пилотираш летелицом.

— Али, капетане, — рече Ренди — готово цела посада је болесна осим Шенона. Ја бих могао да вратим брод на Земљу ако се Шенон разболи.

Драјоцен Шовар

— Знам да би могао — рече Вилијемс нестрпљиво. — Али ја не могу то да ти дозволим. Прво, ово је теретни брод а ти си уписан у списак као једини путник. Шта мислиш, шта би се догодило кад бих допустио да свемирским бродом пилотира шеснаестогодишњи путник без астронавигаторске дозволе? Жао ми је али то је немогуће.

Ренди уздахну и окрете се да пође.

— Не заборави да на Земљи влада епидемија марсовске грознице — рече капетан. — Ми морамо да допремо серум не Земљу. То је у ствари главни разлог због кога не смем да ризикујем...

Ренди поздрави капетана и изиђе.

Пролазећи кроз узани ходник „Лотуса“ према својој кабини Ренди је размишљао о томе како је за време овог лета први пут видео Марс. Међутим, његова жеља да постане астронавигатор била је врло стара.

У Рендијевој кабини је било много књига о астронавигацији и карата које је нацртао од тренутка кад су узлетели са Марса. На жалост, те карте сад му више нису ништа вределе.

Баш у том тренутку у Рендијевој кабини уђе Шенон.

Врћи ми се у глави

— Како је било? — упита он Рендија.

— Лоше — узврати Ренди. — Капетан каже да ја не могу да пилотирам зато што је против правила свемирског летења да обичан путник управља бродом.

— Још си млад — рече Шенон. — Има времена, дочекаћеш своју шансу.

— Да, али када? — узвикну Ренди. — Већ две године радим да бих могао да платим карту за овај пут.

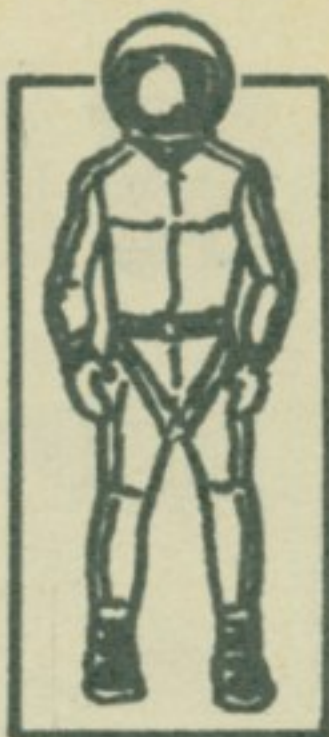
— Мораш да разумеш капетана — одговори Шенон.

— Посада је болесна — продужи Ренди. — Замисли шта ће се догодити ако се и ти разболиш! Да ли би капетан могао сам да врати „Лотус“ на Земљу?

— Мислим да би могао — узврати Шенон. — Он познаје астронавигацију а може и да укључи аутоматског пилота као што сам то сада ја урадио.

— Слушај, момче, — продужи Шенон — Последњи пут кад сам учрптао у карту положај брода видео сам како у нашем правцу јури велики метеор. Биће заиста узбудљиво ако нам се сасвим приближи...

Шенон пође према вратима али је изненада врати и седе поред

ПАЖЊА! СУДАР!

КЛИНТОН ПЕРЛ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

СВЕМИРСКИ БРОД НОСИО ЈЕ НА ЗЕМЉУ СЕРУМ ПРОТИВ МАРСОВСКЕ ГРОЗНИЦЕ, А НА ЊЕГА ЈЕ ЈУРИО МЕТЕОР...

Рендија. Имао је чудан израз и био је потпуно блед.

— Шта ти је, Шеноне? — упита га Ренди забринуто.

— Осећам како ми се врти у глави — рече Шенон и одмах затим устаде и изађе из каине.

Велики метеор

Ренди погледа најпре своје лепо исцртане карте а затим цев за отпатке која је била одмах поред стола. Кад убаци карте у цев, оне ће као и остали отпаци бити избачене у празан простор...

Баш у том тренутку из интерфона се чуо капетанов глас:

— Зовем доктора Карија. Докторе Кари, одмах дођите у командну кабину. Понављам...

Доктор је био најзапосленији човек на свемирском броду још од тренутка кад су узлетели са Марса. У ствари, „Лотус“ је одлетео на Марс по товар серума који је требало да се употреби против епидемије марсовске грознице која је беснела на Земљи.

Грозница је била подмукла: никад се није знало када ће и кога погодити.

Капетан изненада отвори врата Рендијеве каине и упита:

— Да ли си видео доктора Карија, Ренди?

— Нисам, капетане, — одговори Ренди.

— Шенон је добио марсовску грозницу — рече капетан забринуто и одмах изађе.

Ренди је знао да сад капетан мора да преузме Шенонов посао. Међутим, Ренди се најезио кад се сетио шта му је астронавигатор недавно рекао:

— У нашем правцу долази велики метеор.

То што се метеор кретао у правцу путање брода није значило и да ће да удари у „Лотус“, али...

Шенон је заиста имао грозницу и тренутно је спавао после инјекције коју му је дао лекар.

— Погледај инструменте! — рече капетан Рендију. — Морам да нађем астронавигаторске карте.

— Шенон их закључава, капетане, — рече Ренди.

— Знам, али имам дупликат кључа — рече Вилијемс. — Шта се види на радару, Ренди?

— Нема сумње метеор иде у нашем правцу — узврати Ренди пребледевши. — Ако не изменимо правац лета, он ће ударити у „Лотус“ за тридесет минута!

— Ренди, да ли би ти могао да скренеш брод с курса? — упита капетан.

— Могао бих да покушам, капетане, — узврати Ренди.

— Преузми команду, Ренди! — нареди капетан Вилијемс.

Ренди је први пут у животу седео у правој астронавигаторској столици. Ако не успе да скрене

брод са курса, погинуће сви људи на броду а епидемија ће се и даље ширити по Земљи...

Тешка одлука

— До ђавола, брава се покварила! — узвикну капетан покушавајући да отвори преградак у коме су биле Шенонове карте.

— Механичар би за пола сата могао да скине браву — рече доктор.

— За пола сата ми ћемо бити готови! — узвикну капетан.

— Капетане, — рече Ренди дубоко уздахнувши — због фактора време, нашег кретања и брзине нисам могао да померим брод ни за један сантиметар с курса.

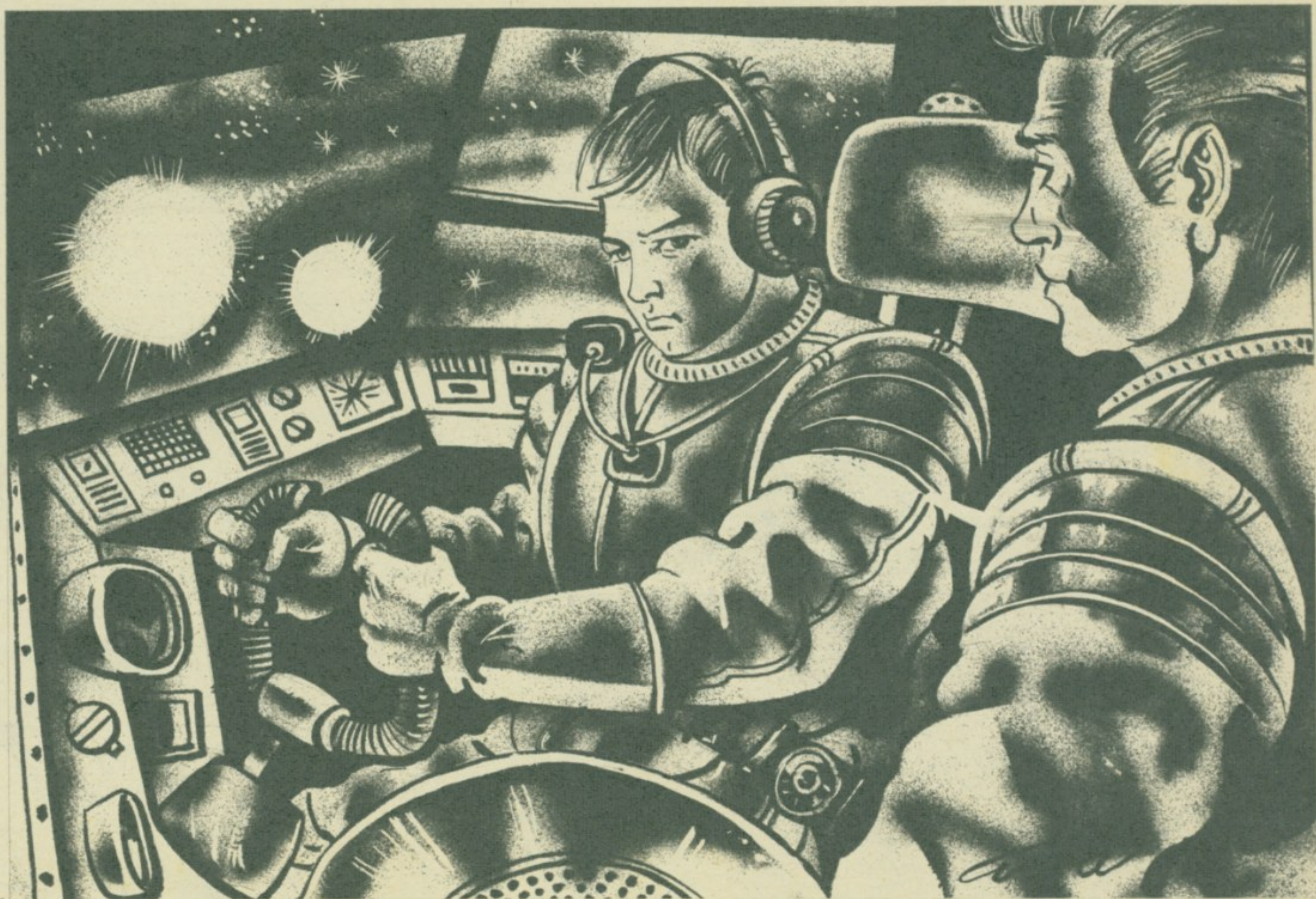
— А да ли би успео ако бисмо избацили товар? — упита Вилијемс.

— Можда — узврати Ренди. — А да ли се то исплати?

— Капетани не воле да одговарају на то питање — рече Вилијемс. — Ако избацимо товар, можда ћемо спасти брод и посаду али ће онда цело путовање бити узалудно. С друге стране, ако оставимо товар на броду може да се догоди да погинемо не испунивши задатак!

— Шта би ти покушао да урадиш ако не избацимо товар? — упита капетан Рендија.

— Смањио бих брзину — узврати Ренди. — Ако бих у томе ус-

— РЕНДИ, ДА ЛИ БИ ТИ МОГАО ДА СКРЕНЕШ БРОД СА КУРСА? — УПИТА КАПЕТАН ДЕЧАКА.

пео, метеор би прошао испред нас и не бисмо се с њим сударили.

— Метеор је довољно велики да преполови брод — примети капетан замишљено, а затим продужи:

— Потрошићемо много горива да бисмо смањили брзину. Ренди, ако успеш да смањим брзину, да ли ћемо имати довољно горива да стигнемо до Земље?

— Не знам, капетане, — одговори Ренди. — Положај у коме ће бити наш брод биће измењен и мораћемо да направимо нову карту. Биће ми потребна последња карта да бих одредио нову позицију пре него што оценим да ли ћемо имати довољно горива.

— Кажеш да си уз помоћ Шенона и сам цртао карте — рече капетан задовољно. — Онда је све у реду.

— Да, капетане, имам неке карте али... — поче Ренди.

— Брзо их донеси — нареди капетан.

Сав очајан, Ренди појури у своју кабину шапућући:

— Зашто сам бацио карте? Како то да кажем капетану?

Ево ја!

Баш кад је улазио у кабину, преко интерфона је чуо упозорење:

— Пази, судар! Пази, судар! Припреми се, приближава се метеор! Сви у свемирско одеа! Сви здрави да помогну болеснима! Пази, судар!

Свемирско одеа су за извесно време могла да спасу живот човеку. Опремљени радиос-везом, људи су у празном простору могли да одржавају контакт између себе. Наравно, човек је могао да се приближи гравитационом пољу неке планете или летелице и да се нада да ће бити спасен, али је исто тако могло да му се деси да се вечито креће кроз празан простор...

Рендију је било јасно да је капетан одлучио да не избацује товар него да ризикује и покуша да избегне метеор.

Изненада, Ренди виде карте! Па оне су биле тамо поред књига! Па да, он их није ни бацио зато што га је интерфон прекинуо баш кад се спремао да их баци...

Брзо је зграбио карте и пожурио у командну кабину.

— Ево их, капетане — рече Ренди. — Видите ли да ћемо имати довољно горива да стигнемо до Земље ако будемо мењали правац?

— Области васионско одеа — нареди му капетан — а онда преузми команду док ја облачим своје.

— Ево га! — узвикну неко.

Од наглог убрзања људи изгубише равнотежу и попадасе...

Затим настаде мртва тишина.

★★★

Ренди је први промуцао:
— Бојим се да сам... сувише... убрзао...

На радару се видело да је метеор отишао у другом правцу и да броду и посади више не прети никаква опасност.

— Сувише си убрзао? Глупости! — рече капетан. — Да си само мало мање убрзао сад бисмо летели по свемиру заједно с тим проклетим метеором!

— Ренди, преузми пилотирање бродом — нареди капетан Вилијемс. — Ти ћеш бити астронавигатор до слетања на Земљу. А ако неко из међупланетарног савеза стави неку примедбу биће ми посебно драго да му лично одговорим!

Ренди се срећно смешио.

— Све је добро што се добро сврши — помисли он.

ТУНГА ПРОТИВ ИННОВА

НА РАТНИКЕ СУ ИСТОВРЕМЕНО НАВАЛИЛА ДВА ЧУДОВИШТА...

ЊИХОВ НАПАД БИО ЈЕ СТРАВИЦАН.

ТУНГА ЈЕ УМАКАО У ПРАВОМ ТРЕНУТКУ...

ДОБРО ЈЕ! ЖИВОТИЊЕ ЋЕ УНЕТИ НЕРЕД МЕЂУ НЕПРИЈАТЕЉИМА!

УДАРИЋУ ПРЕЦИЦОМ ДА БИХ СТИГАО СВОЈЕ ПРИЈАТЕЉЕ! ПРЕ НО ШТО СЕ ЉУДИ ИЗ ПЕЋИНА ПРИБЕРУ МИ ЋЕМО ДАЛЕКО ОДМАКИ!

ИЗНЕНАДА...

ШТА ЈЕ ОВО??

ЗЕМЉА КОЈА СЕ КРЕЋЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ТРЕБАЛО ЈЕ ДА НАС ЈЕ ТУНГА ВЕЋ СТИГАО...

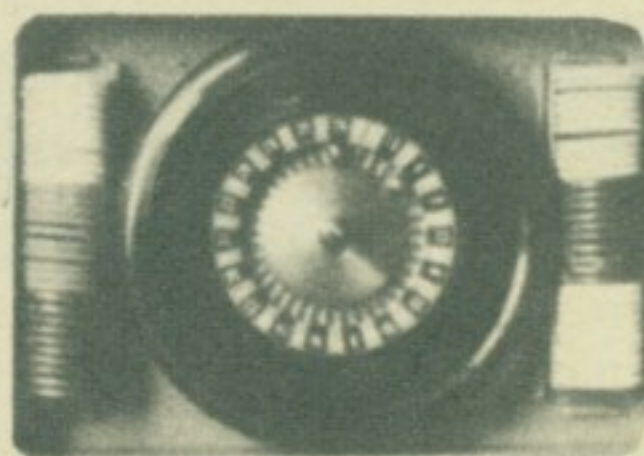
ЧУЈЕ СЕ РИКА БЕЛИКИХ ЖИВОТИЊА! БОЈИМ СЕ...

ОСУЂЕН САМ НА СМРТ! УКОЛИКО ВИШЕ ПОКУШАВАМ ДА СЕ ИЗВУЧЕМ УТОЛИКО ВИШЕ ПРОПАДАМ!

ПОДСЕТНИК

РУЛЕТ — увоз из Хонгконга. Поклон који ће обрадовати свако дете. Може се купити у свим продавницама „Дуван“. Цена је 17 н. дин.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

♥♥♥♥

ТОМ ЏОНС

„ОНА ЈЕ ДАМА“ нови је хит Тома Џонса. После његове турнеје по Америци Том се једно време није појављивао на концертима нити је снимао плоче. Није га било ни на топ листама. Са новом песмом поново је „онај стари“. На другој страни плоче коју је код нас издао „Југотон“ је позната композиција „НА МОЈ НАЧИН“ коју је са пуно успеха лансирао Френк Синатра. Цена плоче је 9,30 н. дин.

she's a lady

DECCA

TOM JONES *my way*

ENERGOINVEST
ФРИЖИДЕРОМ РАСХЛАЂУЈЕ!
ФРИЖИДЕРОМ НАГРАЂУЈЕ!

ПРВА НАГРАДА:
ФРИЖИДЕР „ОВОДИН“
(модел 023)

ENERGOINVEST
ТОПЛА ВОДА
ПРАВА ЗГОДА!

ДРУГА НАГРАДА:
БОЈЛЕР „МЕБОШ“
за купатило
EGV/80 I

МОРСКО ПИТАЊЕ КУВАРА МАРТИНА

Имена добитника награда биће објављена у Забавнику

Бродски кувар Мартин направио је експеримент: заледио је у ЕНЕРГОИНВЕСТОВОМ фрижидеру „Ободин“ литар морске воде. Одговорите: **ДА ЛИ ЈЕ ЛЕД ОД МОРСКЕ ВОДЕ СЛАН?**

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

1. Изрежи цртеж ПРВЕ НАГРАДЕ и залепи га на дописницу.
2. Напиши одговор на постављено питање и своју адресу.
3. Упути одмах дописницу ЕНЕРГОИНВЕСТУ, (за квиз), 71001 Сарајево, да је добије до идућег четвртка.

ИЗВАНРЕДНЕ НАГРАДЕ НАЦРТАНЕ НА ОВОЈ СТРАНИ ИЗВЛАЧЕ СЕ СВАКЕ НЕДЕЉЕ МЕЂУ ОНИМА КОЈИ ТАЧНО ОДГОВОРЕ.

ТРЕЋА НАГРАДА:
КОМПЛЕТ КЊИГА
ИЗ БИБЛИОТЕКЕ
„МЛАДИ ДАНИ“
/СВЈЕТЛОСТ/

ПАЖЊА! ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА ГЛЕДАЈТЕ НА ТЕЛЕВИЗИЈИ СВАКОГ ПОНЕДЕЉКА У 19 ЧАСОВА

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

31. маја 1971. напунићу 10 година. Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима широм Југославије. Навијам за „Црвену звезду“ и сакупљам „Винету“ слицице. Драган Ракетић, уч. IV-3 р. о. ш. „Ристо Манојловић“, Колашин.

Волим бит музику. Скупљам марке и разгледнице. Катица Танчева, Белградска 4, Струмица.

Имам 17 година. Волим народну музику и навијам за „Партизан“. Желим познанство са младима широм земље. Раде Радановић, уч. II разреда Угоститељске школе, Херцег-Нови 81340.

Желела бих да се дописујем са девојчицама из наше земље, Канаде, Аустралије, Шведске и Чилеа. Имам 12 година. Учим виолину а бавим се филателијом и нумизматиком. Скупљам разгледнице. Марија Сабо, Санаторијум Озрен, Сокобања 18230.

Имам 16 година. Желим да се дописујем са младима из Југославије. Јана Kurimska, Inžinierska 18/6, Košice, CSSR.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и италијански. Хоби ми је цртање модела. Ингрид Томшић, Ивана Филиповића 13, Ријека.

Желео бих да се дописујем са свима који воле музику Џимија Хендрикса и састава „Лед Цепелин“. Имам 17 година. Свирам гитару. Надир Гарчевић, Маглајића сокак 7, Бањалука 78000.

Имам 13 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије и иностранства. Скупљам значке, разгледнице и књиге. Навијам за „Динамо“. Језик дописивања српскохрватски и руски. Жељко Вујица, Спасоја Благовчанина 13, Вогошћа 71320.

Имам 17 година. Волим народну музику и спорт. Навијам за „Црвену звезду“. Желим да се дописујем са младима. Јово Сикимић, II разред Угоститељске школе, Херцег-Нови 81340.

Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама широм земље и из иностранства. Имам 15 година. Ученица сам I разреда гимназије и учим енглески језик. Јасмина Векић, Београдска 24, Инђија 22320.

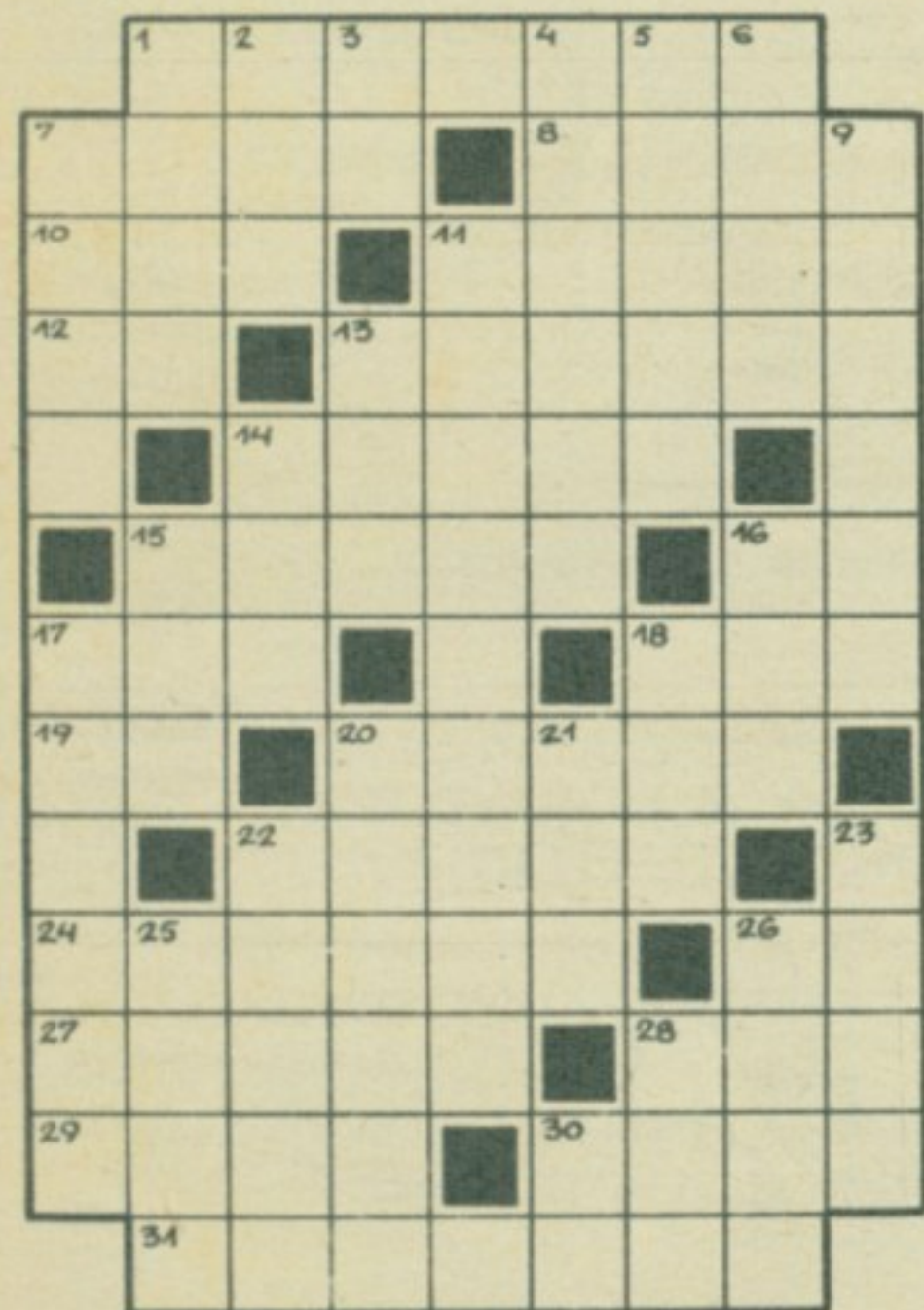
Желео бих да се дописујем са младима широм земље који навијају за „Железничар“. Волим народну музику. Имам 16 година. Фикрет Имамовић, СШУП I/9, Сремска Каменица 21208.

Рођен сам 16. септембра 1956. године. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије и СССР. Пишем песме и много читам. Учим гитару. Горинко Јаковљевић-Горан, Милана Ђупа 12, Вос. Петровац.

* укршшене речи *

Водоравно: 1) врста воћа; 7) острво у Јадранском мору; 8) аутомобилска трка; 10) војна формација; 11) совјетски шаховски велемајстор; 12) слово латинице; 13) држава у Северној Америци; 14) гласник, скоротеча; 15) држава у југозападној Азији; 16) аутомобилска ознака за Пех; 17) једноцифрен број; 18) наш

глумац и редитељ (Јован, 1893—1962); 19) морски гребен; 20) помагање; 22) деца; 24) позадина; 26) хемијски знак за баријум; 27) верне; 28) алкохолно пиће; 29) недавно погинули аустријски аутомобилски ас (Јохен); 30) северноамерички поларни истраживач; 31) дувачки музички инструмент.

Усправно: 1) халогени хемијски елемент; 2) низ; 3) слово латинице; 4) шкотски књижевник („Цитадела“); 5) струјање ваздуха; 6) слободан посед једног вазала који му је дат под условом да плаћа порез и учествује у рату; 7) део биљке; 9) рударски град у Хрватском загорју; 11) народни вођ у првом српском устанку; 13) трећи степен; 14) морски сисар; 15) кретање кроз ваздух; 16) направа за загревање; 17) град у Босни; 18) годишњи прстен на дрвету; 20) главна мисао; 21) изумрле птице тркачице; 22) немачки физичар (Макс); 23) француски књижевник („Куга“); 25) италијански поздрав; 26) непогода на мору; 28) мера за тежину у Јапану; 30) Лудолфов број.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) Родос; 5) раса; 6) ум; 8) сума; 7) Ин; 12) узе; 13) трака; 15) ли; 16) проред; 17) Ацо; 19) имела; 20) Ант; 22) она; 23) Усора; 25) Ана; 27) корона; 28) Ђура Јакшић; 29) О'Кели; 30) веш; 31) ри; а; 32) Зола; 33) хи; 35) Лидо; 36) среда

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“, 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88 дина, полугодишња 44 дина, тромесечна 22 дина. Претплата за иностранство: годишња 264 дина, полугодишња 132 дина. Годишња претплата у иностранству: DM 52. — \$ 14. — Ff 78,40. — Sfr 61,60. — Skr 72,80. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Приредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ЈА ВОЛИМ ЛЕТ

Драги Забавниче,

Нас 31 из првог разреда гимназије у Крушевцу молимо те да објавиш речи песме „КАД КОНДОР ЛЕТИ“ коју пева Џими Станић

КАД КОНДОР ЛЕТИ

Кад кондор лети, свима стане дах,
Али тад мене није страх:
Ја волим лет.

А вријеме лети ко да лети с њим,
Па се траг губи као дим
У далек свијет.

Ја знам да никад се не враћа
Дјеци сан, дјетињства свијет
И знам да младост брзо лети.
Одједном већ смо стари ми,
Тужно је то све.

Кад кондор лети, мисли моје све
Лете с њим према срцу твој,
У плави свод.
А кад га видиш, не бој га се ти
Јер ти ја шаљем поздрав мој
И љубав сву.

И знам да младост брзо лети.
Одједном већ смо стари ми,
Тужно је то све.

ку“ се може рећи да спада у слаткише, па према томе, ни са њом, исто као ни са бомбонама, не треба претеривати.

ДОКТОР

ЧИЈИ СУ

»КРИЈУМЧАРИ«?

У „Забавнику“ 1003 објавили сте у Додатку домаћи стрип „Кријумчари“ који ми се доста свидео. Међутим, догодио вам се један пропуст: ма колико сам загледао, нигде нисам могао наћи име аутора. На крају стрипа стоји само ово „Стрип награђен III наградом на Забавничком конкурс“.

Молим вас одговорите ми јесам ли у праву.

ТОМИСЛАВ ЖИКИЋ,
ученик средњотехничке школе, Београд

Техничком грешком изостало је име аутора: стрип „Кријумчари“ дело је Мишка Хрдличе из Куманова, ул. 11 октомври бр. 11.

ЗА ЖВАКУ — ПРОТИВ ЖВАКЕ

Драги Забавниче,

Пошто смо видели да свима одговара, желимо да и нама хитно одговориш на једно важно питање:

Да ли је добро жвакати „жваку“?

ЈОВАНКА СУБОТИН и
МИЛЕНА ПОПОВИЋ,
осн. школа „Светозар
М. Тоза“, Нови Сад

Жвакање је с једне стране корисно јер сви мишићи раде, појачано је лечење плувачке која испира остатке хране са зуба, појачан је крвоток. Али, пошто „жвака“ спада у лепљиву храну, њено присуство доводи до стварања кисте која разара зубну глеђ, а тиме је омогућено и дејство бактерија. За „жва

ПЕРИЦА РЕЖЕ РАЦИ РЕП!

Драги Забавниче,

У броју 999 ученик Слободан Маруновић молио је да му читаоци Забавника јаве а-ко знају неку реченицу која се чита здесна налево. Ја знам ову реченицу: ПЕРИЦА РЕЖЕ РАЦИ РЕП. Молим те да објавиш ово писмо у Малој пошти.

ФЕРЕНЦ ХОРВАТ,
25211 Светозар Милетић,
Сомборска улица 18

Скупљање напачких реченица се наставља. Свима који пошаљу своју реченицу Забавник ће поклонити по једну лепу књигу! Наравно, одмах упућујемо по једну књигу „БАЈКЕ“ Слободану и Ференцу.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ:
2 комплетна стрипа

1. ДЕЈВИ КРОКЕТ:
ОСВЕТА МЕДВЕДА

2. ОСВЕТНИЦИ

